tiruvarutpA of rAmalinga aTikaL
tirumuRai -VI part I (verses 3267 -3871)
(in tamil script, unicode format)

திருவருட்பா
இராமலிங்க அடிகள் (வள்ளலார்) அருளியது
ஆறாம் திருமுறை - முதற் பகுதி பாடல்கள்
(3267 -3871)

Etext preparation (inaimathi format) Mr. Sivakumar of Singapore (www.vallalar.org)
Proof-reading: Mr. P.K. Ilango, Erode, Tamilnadu, India

PDF and Web version: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland

This webpage presents the Etext in Tamil script but in Unicode encoding.
To view the Tamil text correctly you need to set up the following:
i). You need to have Unicode fonts containing Tamil Block (Latha, Arial Unicode MS, TSCu_Inaimathi, Code2000, UniMylai,...) installed on your computer
and the OS capable of rendering Tamil Scripts (Windows 2000 or Windows XP).

ii)Use a browser that is capable of handling UTF-8 based pages (Netscape 6, Internet Explorer 5) with the Unicode Tamil font chosen as the default font for the UTF-8 char-set/encoding view. . In case of difficulties send an email request to kalyan@geocities.com or

kumar@vt.edu

© Project Madurai 1999 - 2004
Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of
electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.
Details of Project Madurai are available at the website

http://www.projectmadurai.org/
You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் இயற்றி
அருளிய திருஅருட்பா
ஆறாம் திருமுறை - முதற் பகுதி பாடல்கள்
(3267 -3871)

உள்ளுறை

1.	பரசிவ வணக்கம்	3	3267 - 3269
2.	திருச்சிற்றம்பலத் தெய்வமணிமாலை	13	3270 - 3282
3.	ஆற்றாமை	10	3283 - 3292
4.	பிறப்பவம் பொறாது பேதுறல்	10	3293 - 3302
5.	மாயைவலிக் கழுங்கல்	10	3303 - 3312
6.	முறையீடு	10	3313 - 3322
7.	அடியார் பேறு	20	3323 - 3342
8.	ஆன்ம விசாரத் தழுங்கல்	10	3343 - 3352
9.	அவா அறுத்தல்	13	3353 - 3365
10.	தற் சுதந்தரம் இன்மை	10	3366 - 3375

11.	அத்துவித ஆனந்த அனுபவ இடையீடு	10	3376 - 3385
12.	பிள்ளைச் சிறு விண்ணப்பம்	24	3386 - 3409
13.	பிள்ளைப் பெரு விண்ணப்பம்	133	3410 - 3542
14.	மாயையின் விளக்கம்	10	3543 - 3552
15.	அபயத் திறன்	28	3553 - 3580
16.	ஆற்றமாட்டாமை	10	3581 - 3590
17.	வாதனைக் கழிவு	20	3591 - 3610
18.	அபயம் இடுதல்	10	3611 - 3620
19.	பிறிவாற்றாமை	10	3621 - 3630
20.	இறை பொறுப்பியம்பல்	10	3631 - 3640
			3641 -

21.	கைம்மாறின்மை	10	3650
22.	நடராபதி மாலை	34	3651 - 3684
23.	சற்குருமணி மாலை	25	3685 - 3709
24.	தற்போத இழப்பு	10	3710 - 3719
25.	திருமுன் விண்ணப்பம்	10	3720 - 3729
26.	இனித்த வாழ்வருள் எனல்	10	3730 - 3739
27.	திருவருள் விழைதல்	20	3740 - 3759
28.	திருக்கதவந் திறத்தல்	10	3760 - 3769
29.	சிற்சபை விளக்கம்	10	3770 - 3779
30.	திருவருட் பேறு	10	3780 - 3789
31.	உண்மை கூறல்	10	3790 -

			3799
32.	பிரியேன் என்றல்	11	3800 - 3810
33.	சிவ தரிசனம்	11	3811 - 3821
34.	அனுபோக நிலயம்	10	3822 - 3831
35.	சிவயோக நிலை	10	3832 - 3841
36.	பெற்ற பேற்றினை வியத்தல்	10	3842 - 3851
37.	அழிவுறா அருள்வடிவப் பேறு	10	3852 - 3861
38.	பேரருள் வாய்மையை வியத்தல்	10	3862 - 3871

அடிக்குறிப்புகளில் காணப்படும் பதிப்பாசிரியர்களின் பெயர்ச் சுருக்க விரிவு

1. தொ.வே --- தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார்

2. ஆ.பா --- ஆ.பாலகிருஷ்ண பிள்ளை
3. ச.மு.க --- ச.மு.கந்தசாமி பிள்ளை
4. பி.இரா --- பிருங்கிமாநகரம் இராமசாமி முதலியார்
5. பொ.சு --- பொ.சுந்தரம் பிள்ளை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆறாம் திருமுறை - முதற் பகுதி

1. பரசிவ வணக்கம்

குறள்வெண்பா

3267 எல்லாம் செயல்கூடும் என்ஆணை அம்பலத்தே
எல்லாம்வல் லான்தனையே ஏத்து.197 1

197. எல்லாம்வல் லான்தாளை ஏத்து - முதற்பதிப்பு, பொ. சு. பதிப்பு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3268 திருவிளங்கச் சிவயோக சித்திஎலாம்

விளங்கச்
சிவஞான நிலைவிளங்கச்
சிவானுபவம் விளங்கத்
தெருவிளங்கு திருத்தில்லைத்
திருச்சிற்றம் பலத்தே
திருக்கூத்து விளங்கஒளி
சிறந்ததிரு விளக்கே
உருவிளங்க உயிர்விளங்க
உணர்ச்சியது விளங்க
உலகமெலாம் விளங்கஅருள்
உதவுபெருந் தாயாம்
மருவிளங்கு குழல்வல்லி
மகிழ்ந்தொருபால் விளங்க
வயங்குமணிப் பொதுவிளங்க
வளர்ந்தசிவக் கொழுந்தே.198 2

198. 2500 ஆம் பாடலின் உத்தரவடிவம்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3269 அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே அன்பெனும் குடில்புகும் அரசே

அன்பெனும் வலைக்குட் படுபரம்
பொருளே அன்பெனும் கரத்தமர்
அமுதே
அன்பெனும் கடத்துள் அடங்கிடும்
கடலே அன்பெனும் உயிர்ஒளிர்
அறிவே
அன்பெனும் அணுவுள் ளமைந்தபே
ரொளியே அன்புரு வாம்பர சிவமே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

---

2. திருச்சிற்றம்பலத் தெய்வமணிமாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3270 அகரநிலை விளங்குசத்தர்
அனைவருக்கும் அவர்பால்
அமர்ந்தசத்தி மாரவர்கள்
அனைவருக்கும் அவரால்
பகரவரும் அண்டவகை
அனைத்தினுக்கும் பிண்டப்
பகுதிகள்அங் கனைத்தினுக்கும்

பதங்கள்அனைத் தினுக்கும்
இகரமுறும் உயிர்எவைக்கும்
கருவிகள்அங் கெவைக்கும்
எப்பொருட்கும் அனுபவங்கள்
எவைக்கும்முத்தி எவைக்கும்
சிகரமுதல் சித்திவகை
எவைக்கும்ஒளி வழங்கும்
திருச்சிற்றம் பலந்தனிலே
தெய்வம்ஒன்றே கண்டீர். 1

3271 வண்ணமிகு பூதவெளி பகுதிவெளி முதலா
வகுக்குமடி வெளிகளெலாம்
வயங்குவெளி யாகி
எண்ணமுறு மாமவுன
வெளியாகி அதன்மேல்
இசைத்தபர வெளியாகி
இயல்உபய வெளியாய்
அண்ணுறுசிற் பரவெளியாய்த்
தற்பரமாம் வெளியாய்
அமர்ந்தபெரு வெளியாகி
அருளின்ப வெளியாய்த்
திண்ணமுறும் தனிஇயற்கை

உண்மைவெளி யான
திருச்சிற்றம் பலந்தனிலே
தெய்வம்ஒன்றே கண்டீர். 2

3272 சார்பூத விளக்கமொடு பகுதிகளின்
விளக்கம்
தத்துவங்கள் விளக்கமெலாந்
தருவிளக்க மாகி
நேராதி விளக்கமதாய்ப்
பரைவிளக்க மாகி
நிலைத்தபரா பரைவிளக்க
மாகிஅகம் புறமும்
பேராசை விளக்கமதாய்ச்
சுத்தவிளக் கமதாய்ப்
பெருவிளக்க மாகிஎலாம்
பெற்றவிளக் கமதாய்ச்
சீராட விளங்குகின்ற
இயற்கைவிளக் கமதாம்
திருச்சிற்றம் பலந்தனிலே
தெய்வம்ஒன்றே கண்டீர்.
3

3273 இடம்பெறும்இந் திரியஇன்பம்
கரணஇன்பம் உலக

இன்பம்உயிர் இன்பம்முதல்
எய்தும்இன்ப மாகித்
தடம்பெறும்ஓர் ஆன்மஇன்பம்
தனித்தஅறி வின்பம்
சத்தியப்பே ரின்பம்முத்தி
இன்பமுமாய் அதன்மேல்
நடம்பெறுமெய்ப்
பொருள்இன்பம் நிரதிசய
இன்பம்
ஞானசித்திப் பெரும்போக
நாட்டரசின் பமுமாய்த்
திடம்பெறஓங் கியஇயற்கைத்
தனிஇன்ப மயமாம்
திருச்சிற்றம் பலந்தனிலே
தெய்வம்ஒன்றே கண்டீர். 4

3274 எல்லாந்தான் உடையதுவாய்
எல்லாம்வல் லதுவாய்
எல்லாந்தான் ஆனதுவாய்
எல்லாந்தான் அலதாய்ச்
சொல்லாலும் பொருளாலும்
தோன்றும்அறி வாலும்
துணிந்தளக்க முடியாதாய்த்

துரியவெளி கடந்த
வல்லாளர் அனுபவத்தே
அதுஅதுவாய் அவரும்
மதித்திடுங்கால் அரியதுவாய்ப்
பெரியதுவாய் அணுவும்
செல்லாத நிலைகளினும்
செல்லுவதாய் விளங்கும்
திருச்சிற்றம் பலந்தனிலே
தெய்வம்ஒன்றே கண்டீர்.

3275 அயர்வறுபே ரறிவாகி அவ்வறிவுக்
கறிவாய்
அறிவறிவுள் அறிவாய்ஆங்
கதனுள்ளோர் அறிவாய்
மயர்வறும்ஓர்
இயற்கைஉண்மைத்
தனிஅறிவாய்ச் செயற்கை
மன்னும்அறி வனைத்தினுக்கும்
வயங்கியதா ரகமாய்த்
துயரறுதா ரகமுதலாய்
அம்முதற்கோர் முதலாய்த்
துரியநிலை கடந்ததன்மேல்
சுத்தசிவ நிலையாய்

உயர்வுறுசிற் றம்பலத்தே
எல்லாந்தா மாகி
ஓங்குகின்ற தனிக்கடவுள்
ஒருவர்உண்டே கண்டீர். 6

3276 அண்டம்எலாம் பிண்டம்எலாம்
உயிர்கள்எலாம் பொருள்கள்
ஆனஎலாம் இடங்கள்எலாம்
நீக்கமற நிறைந்தே
கொண்டஎலாங் கொண்டஎலாம்
கொண்டுகொண்டு மேலும்
கொள்வதற்கே இடங்கொடுத்துக்
கொண்டுசலிப் பின்றிக்
கண்டமெலாங் கடந்துநின்றே
அகண்டமதாய் அதுவும்
கடந்தவெளி யாய்அதுவும்
கடந்ததனி வெளியாம்
ஒண்டகுசிற் றம்பலத்தே
எல்லாம்வல் லவராய்
ஓங்குகின்ற தனிக்கடவுள்
ஒருவர்உண்டே கண்டீர். 7

3277 பாரொடுநீர் கனல்காற்றா
காயம்எனும் பூதப்

பகுதிமுதல் பகர்நாதப்
பகுதிவரை யான
ஏர்பெறுதத் துவஉருவாய்த்
தத்துவகா ரணமாய்
இயம்பியகா ரணமுதலாய்க்
காரணத்தின் முடிவாய்
நேருறும்அம் முடிவனைத்தும்
நிகழ்ந்திடுபூ ரணமாய்
நித்தியமாய்ச் சத்தியமாய்
நிற்குணசிற் குணமாய்
ஓர்தருசன் மாத்திரமாம்
திருச்சிற்றம் பலத்தே
ஓங்குகின்ற தனிக்கடவுள்
ஒருவர்உண்டே கண்டீர். 8

3278 இரவிமதி உடுக்கள்முதல்
கலைகள்எலாம் தம்மோர்
இலேசமதாய் எண்கடந்தே
இலங்கியபிண் டாண்டம்
பரவுமற்றைப்
பொருள்கள்உயிர்த்
திரள்கள்முதல் எல்லாம்
பகர்அகத்தும் புறத்தும்அகப்

புறத்துடன்அப் புறத்தும்
விரவிளங்கும் நீக்கமற
விளங்கிஅந்த மாதி
விளம்பரிய பேரொளியாய்
அவ்வொளிப்பே ரொளியாய்
உரவுறுசின் மாத்திரமாம்
திருச்சிற்றம் பலத்தே
ஓங்குகின்ற தனிக்கடவுள்
ஒருவர்உண்டே கண்டீர். 9

3279 ஆற்றுவிட யானந்தம் தத்துவா
னந்தம்
அணியோகா னந்தம்மதிப்
பருஞானா னந்தம்
பேற்றுறும்ஆன் மானந்தம்
பரமானந் தஞ்சேர்
பிரமானந் தம்சாந்தப் பேரானந்
தத்தோ
டேற்றிடும்ஏ கானந்தம்
அத்துவிதா னந்தம்
இயன்றசச்சி தானந்தம் சுத்தசிவா
னந்த
ஊற்றமதாம் சமரசஆ னந்தசபை

தனிலே
ஓங்குகின்ற தனிக்கடவுள்
ஒருவர்உண்டே கண்டீர். 10

3280 வகுத்தஉயிர் முதற்பலவாம்
பொருள்களுக்கும் வடிவம்
வண்ணநல முதற்பலவாங்
குணங்களுக்கும் புகுதல்
புகுத்தலுறல் முதற்பலவாம்
செயல்களுக்கும் தாமே
புகல்கரணம் உபகரணம்
கருவிஉப கருவி
மிகுந்தஉறுப் பதிகரணம்
காரணம்பல் காலம்
விதித்திடுமற் றவைமுழுதும்
ஆகிஅல்லார் ஆகி
உகப்புறும்ஓர் சுத்தசிவா
னந்தசபை தனிலே
ஓங்குகின்ற தனிக்கடவுள்
ஒருவர்உண்டே கண்டீர். 11

3281 இயற்கையிலே பாசங்கள்
ஒன்றும்இலார் குணங்கள்
ஏதுமிலார் தத்துவங்கள்

ஏதுமிலார் மற்றோர்
செயற்கைஇல்லார் பிறப்பில்லார்
இறப்பில்லார் யாதும்
திரிபில்லார் களங்கம்இல்லார்
தீமைஒன்றும் இல்லார்
வியப்புறவேண் டுதல்இல்லார்
வேண்டாமை இல்லார்
மெய்யேமெய் ஆகிஎங்கும்
விளங்கிஇன்ப மயமாய்
உயத்தரும்ஓர் சுத்தசிவா
னந்தசபை தனிலே
ஓங்குகின்ற தனிக்கடவுள்
ஒருவர்உண்டே கண்டீர். 12

3282 ஒன்றும்அலார் இரண்டும்அலார்
ஒன்றிரண்டும் ஆனார்
உருவும்அலார் அருவும்அலார்
உருஅருவும் ஆனார்
அன்றும்உளார் இன்றும்உளார்
என்றும்உளார் தமக்கோர்
ஆதியிலார் அந்தமிலார்
அரும்பெருஞ்சோ தியினார்
என்றுகனல் மதிஅகத்தும்

புறத்தும்விளங் கிடுவார்
யாவும்இலார் யாவும்உளார்
யாவும்அலார் யாவும்
ஒன்றுறுதாம் ஆகிநின்றார்
திருச்சிற்றம் பலத்தே
ஓங்குகின்ற தனிக்கடவுள்
ஒருவர்உண்டே கண்டீர். 13

திருச்சிற்றம்பலம்

---

3. ஆற்றாமை

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3283 எழுவினும் வலிய மனத்தினேன்
மலஞ்சார்
ஈயினும் நாயினும் இழிந்தேன்
புழுவினும்
சிறியேன்பொய்விழைந்
துழல்வேன்
புன்மையேன்
புலைத்தொழிற்கடையேன்

வழுவினும் பெரியேன்
மடத்தினும் பெரியேன்
மாண்பிலா வஞ்சக நெஞ்சக்
குழுவினும் பெரியேன் அம்பலக்
கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 1

3284 கற்றமே லவர்தம் உறவினைக்
கருதேன்
கலகர்தம் உறவினிற் களித்தேன்
உற்றமே தகவோர் உவட்டுற
இருந்தேன்
உலகியற் போகமே உவந்தேன்
செற்றமே விழையும் சிறுநெறி
பிடித்தேன்
தெய்வம்ஒன் றெனும்அறி
வறியேன்
குற்றமே உடையேன் அம்பலக்
கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 2

3285 கடுமையேன் வஞ்சக் கருத்தினேன்
பொல்லாக்

கண்மனக் குரங்கனேன்
கடையேன்
நெடுமைஆண் பனைபோல்
நின்றவெற் றுடம்பேன்
நீசனேன் பாசமே உடையேன்
நடுமைஒன் றறியேன்
கெடுமையிற் கிளைத்த
நச்சுமா மரம்எனக்கிளைத்தேன்
கொடுமையே குறித்தேன்
அம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 3

3286 நிலத்திலும்பணத்தும்
நீள்விழிமடவார்
நெருக்கிலும்பெருக்கிய
நினைப்பேன்
புலத்திலும் புரைசேர்
பொறியிலும் மனத்தைப்
போக்கிவீண் போதுபோக்
குறுவேன்
நலத்தில்ஓர் அணுவும்
நண்ணிலேன் கடைய
நாயினுங் கடையனேன்

நவையேன்
குலத்திலும் கொடியேன் அம்பலக்
கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 4

3287 செடிமுடிந் தலையும்மனத்தினேன்
துன்பச்
செல்லினால்அரிப்புண்டசிறியேன்
அடிமுடி அறியும் ஆசைசற்
றறியேன்
அறிந்தவர் தங்களை அடையேன்
படிமுடி வழித்துக் கடிகொளும்
கடையர்
பணத்திலும் கொடியனேன்
வஞ்சக்
கொடிமுடிந் திடுவேன் அம்பலக்
கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே.
5

3288 அரங்கினிற் படைகொண்
டுயிர்க்கொலை புரியும்
அறக்கடை யவரினுங் கடையேன்
இரங்கில்ஓர் சிறிதும் இரக்கம்உற்

றறியேன்
இயலுறு நாசியுட் கிளைத்த
சிரங்கினிற் கொடியேன் சிவநெறி
பிடியேன்
சிறுநெறிச் சழக்கையே சிலுகுக்
குரங்கெனப் பிடித்தேன் அம்பலக்
கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 6

3289 வாட்டமே உடையார் தங்களைக்
காணின்
மனஞ்சிறிதிரக்கமுற் றறியேன்
கோட்டமே உடையேன்
கொலையனேன் புலையேன்
கூற்றினும் கொடியனேன் மாயை
ஆட்டமே புரிந்தேன்
அறத்தொழில் புரியேன்
அச்சமும் அவலமும் இயற்றும்
கூட்டமே விழைந்தேன் அம்பலக்
கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே.
7

3290 கலைத்தொழில் அறியேன்

கள்உணுங் கொடியேன்
கறிக்குழல் நாயினும் கடையேன்
விலைத்தொழில் உடையேன்
மெய்எலாம் வாயாய்
விளம்புறும் வீணனேன் அசுத்தப்
புலைத்தொழில் புரிவேன்
பொய்யனேன் சீற்றம்
பொங்கிய மனத்தினேன்
பொல்லாக்
கொலைத்தொழில் புரிவேன்
அம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 8

3291 பணமிலார்க் கிடுக்கண் புரிந்துணுஞ்
சோற்றுப்
பணம்பறித் துழல்கின்ற படிறேன்
எணமிலா தடுத்தார்க்
குறுபெருந்தீமை
இயற்றுவேன் எட்டியே
அனையேன்
மணமிலா மலரிற் பூத்தனன்
இருகால்
மாடெனத் திரிந்துழல் கின்றேன்

குணமிலாக் கொடியேன்
அம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 9

3292 கடியரில் கடியேன் கடையரில் கடையேன்
கள்வரில் கள்வனேன் காமப்
பொடியரில் பொடியேன்
புலையரில் புலையேன்
பொய்யரில் பொய்யனேன்
பொல்லாச்
செடியரில் செடியேன் சினத்தரில்
சினத்தேன்
தீயரில் தீயனேன் பாபக்
கொடியரில் கொடியேன்
அம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

4. பிறப்பவம் பொறாது பேதுறல்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3293 குலத்திடையும் கொடியன்ஒரு
குடித்தனத்தும் கொடியேன்
குறிகளிலும் கொடியன்அன்றிக்
குணங்களிலும் கொடியேன்
மலத்திடையே புழுத்தசிறு
புழுக்களிலும் கடையேன்
வன்மனத்துப் பெரும்பாவி
வஞ்சநெஞ்சப் புலையேன்
நலத்திடைஓர் அணுஅளவும்
நண்ணுகிலேன் பொல்லா
நாய்க்குநகை தோன்றநின்றேன்
பேய்க்கும்மிக இழிந்தேன்
நிலத்திடைநான் ஏன்பிறந்தேன்
நின்கருத்தை அறியேன்
நிர்க்குணனே நடராஜ
நிபுணமணி விளக்கே. 1

3294 விளக்கறியா இருட்டறையில்
கவிழ்ந்துகிடந் தழுது
விம்முகின்ற குழவியினும்
மிகப்பெரிதும் சிறியேன்
அளக்கறியாத் துயர்க்கடலில்

விழுந்துநெடுங் காலம்
அலைந்தலைந்து மெலிந்ததுரும்
பதனின்மிகத் துரும்பேன்
கிளக்கறியாக் கொடுமைஎலாம்
கிளைத்தபழு மரத்தேன்
கெடுமதியேன் கடுமையினேன்
கிறிபேசும் வெறியேன்
களக்கறியாப் புவியிடைநான்
ஏன்பிறந்தேன் அந்தோ
கருணைநடத் தரசேநின்
கருத்தைஅறி யேனே. 2

3295 அறியாத பொறியவர்க்கும்
இழிந்ததொழி லவர்க்கும்
அதிகரித்துத் துன்மார்க்கத்
தரசுசெயுங் கொடியேன்
குறியாத கொடும்பாவச்
சுமைசுமக்குந் திறத்தேன்
கொல்லாமை என்பதைஓர்
குறிப்பாலும் குறியேன்
செறியாத மனக்கடையேன்
தீமையெலாம் உடையேன்

சினத்தாலும் மதத்தாலும்
செறிந்தபுதல் அனையேன்
எறியாத புவியிடைநான்
ஏன்பிறந்தேன் உன்றன்
இதயமறி யேன்மன்றில்
இனித்தநடத் திறையே. 3

3296 இனித்தபழச் சாறுவிடுத்
திழித்தமலங் கொளும்ஓர்
இழிவிலங்கில் இழிந்துநின்றேன்
இரக்கம்ஒன்றும் இல்லேன்
அனித்தநெறி யிடைத்தொடர்ந்து
மனித்தஉடம் பெடுத்த
அறக்கடையர் தமக்கெல்லாம்
அறக்கடையன் ஆனேன்
பனித்தமனக் குரங்காட்டிப்
பலிக்குழலும் கொடியேன்
பாதகமும் சூதகமும்
பயின்றபெறும் படிறேன்
தனித்தகடுங் குணத்தேன்நான்
ஏன்பிறந்தேன் நினது
தனிக்கருத்தை அறிந்திலேன்
சபைக்கேற்றும் ஒளியே.

4

3297 ஏறுகின்றேம் எனமதித்தே
இறங்குகின்ற கடையேன்
ஏதமெலாம் நிறைமனத்தேன்
இரக்கமிலாப் புலையேன்
சீறுகின்ற புலியனையேன்
சிறுதொழிலே புரிவேன்
செய்வகைஒன் றறியாத
சிறியரினும் சிறியேன்
மாறுகின்ற குணப்பேதை
மதியதனால் இழிந்தேன்
வஞ்சம்எலாம் குடிகொண்ட
வாழ்க்கைமிக உடையேன்
வீறுகின்ற உலகிடைநான்
ஏன்பிறந்தேன் நினது
மெய்க்கருத்தை அறிந்திலேன்
விளங்குநடத் தரசே. 5

3298 அரசர்எலாம் மதித்திடப்பே
ராசையிலே அரசோ
டால்எனவே மிகக்கிளைத்தேன்
அருளறியாக் கடையேன்

புரசமரம் போற்பருத்தேன்
எட்டிஎனத் தழைத்தேன்
புங்கெனவும் புளிஎனவும்
மங்கிஉதிர் கின்றேன்
பரசும்வகை தெரிந்துகொளேன்
தெரிந்தாரைப் பணியேன்
பசைஅறியாக் கருங்கல்மனப்
பாவிகளிற் சிறந்தேன்
விரசுநிலத் தேன்பிறந்தேன்
நின்கருத்தை அறியேன்
வியக்குமணி மன்றோங்கி
விளங்குபரம் பொருளே. 6

3299 பொருளறியேன் பொருளறிந்தார்
போன்றுநடித் திங்கே
பொங்கிவழிந் துடைகின்றேன்
பொய்யகத்தேன் புலையேன்
மருளறியாத் திருவாளர்
உளங்கயக்கத் திரிவேன்
வையுண்டும் உழவுதவா
மாடெனவே தடித்தேன்
வெருளறியாக் கொடுமனத்தேன்
விழற்கிறைத்துக் களிப்பேன்

வீணர்களில் தலைநின்றேன்
விலக்கனைத்தும் புரிவேன்
தெருளறியேன் உலகிடைநான்
ஏன்பிறந்தேன் நினது
திருவுளத்தை அறிந்திலேன்
தெய்வநடந் தவனே. 7

3300 தவம்புரியேன் தவம்புரிந்தார்
தமைப்போல நடித்துத்
தருக்குகின்றேன் உணர்ச்சியிலாச்
சடம்போல இருந்தேன்
பவம்புரிவேன் கமரினிடைப்
பால்கவிழ்க்கும் கடையேன்
பயனறியா வஞ்சமனப்
பாறைசுமந் துழல்வேன்
அவம்புரிவேன் அறிவறியேன்
அன்பறியேன் அன்பால்
ஐயாநின் அடியடைந்தார்க்
கணுத்துணையும் உதவேன்
நவம்புரியும் உலகிடைநான்
ஏன்பிறந்தேன் நினது
நல்லதிரு வுளம்அறியேன்

ஞானநடத் திறையே. 8

3301 இறைஅளவும் அறிவொழுக்கத்
திச்சையிலேன் நரகில்
இருந்துழன்று வாடுகின்றோர்
எல்லார்க்கும் இழிந்தேன்
பொறைஅளவோ நன்மைஎலாம்
போக்கில்விட்டுத் தீமை
புரிகின்றேன் எரிகின்ற
புதுநெருப்பிற் கொடியேன்
நிறைஅளவோ முறைஅளவோ
நிலைஅளவுந் தவிர்ந்த
நெடுஞ்சால நெஞ்சகத்தேன்
நீலவிடம் போல்வேன்
கறையளவா உலகிடைநான்
ஏன்பிறந்தேன் நினது
கருத்தறியேன் கருணைநடங்
காட்டுகின்ற குருவே.
9

3302 காட்டுகின்ற உவர்க்கடல்போல்
கலைகளிலும் செல்வக்
களிப்பினிலும் சிறந்துமிகக்
களித்துநிறை கின்றேன்

நீட்டுகின்ற ஆபத்தில் ஒருசிறிதும்
உதவேன்
நெடுந்தூரம் ஆழ்ந்துதவாப்
படுங்கிணறு போல்வேன்
ஆட்டுகின்ற அருட்பெருமை
ஒருசிறிதும் தெரியேன்
அச்சமிலேன் நாணமிலேன்
அடக்கம்ஒன்றும் இல்லேன்
கூட்டுகின்ற உலகிடைநான்
ஏன்பிறந்தேன் நினது
குறிப்பறியேன் மன்றில்நடங்
குலவுகுல மணியே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

5. மாயைவலிக் கழுங்கல்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3303 தாவு மான்எனக் குதித்துக்கொண்
டோ டித்
தைய லார்முலைத் தடம்படுங்
கடையேன்

கூவு காக்கைக்குச் சோற்றில்ஓர்
பொருக்கும்
கொடுக்க நேர்ந்திடாக்
கொடியரில் கொடியேன்
ஓவு றாதுழல் ஈஎனப் பலகால்
ஓடி ஓடியே தேடுறும்
தொழிலேன்
சாவு றாவகைக் கென்செயக்
கடவேன்
தந்தை யேஎனைத்
தாங்கிக்கொண் டருளே. 1

3304 போக மாதியை விழைந்தனன்
வீணில்
பொழுது போக்கிடும்
இழுதையேன் அழியாத்
தேக மாதியைப் பெறமுயன்
றறியேன்
சிரங்கு நெஞ்சகக் குரங்கொடும்
உழல்வேன்
காக மாதிகள் அருந்தஓர்
பொருக்கும்
காட்ட நேர்ந்திடாக் கடையரில்

கடையேன்
ஆக மாதிசொல் அறிவறி
வேனோ
அப்ப னேஎனை ஆண்டுகொண்
டருளே. 2

3305 விழியைத் தூர்க்கின்ற வஞ்சரை
விழைந்தேன்
விருந்தி லேஉண வருந்திஓர்
வயிற்றுக்
குழியைத் தூர்க்கின்ற கொடியரில்
கொடியேன்
கோப வெய்யனேன் பாபமே
பயின்றேன்
வழியைத் தூர்ப்பவர்க்
குளவுரைத் திடுவேன்
மாய மேபுரி பேயரில் பெரியேன்
பழியைத் தூர்ப்பதற் கென்செயக்
கடவேன்
பரம னேஎனைப் பரிந்துகொண்
டருளே. 3

3306 மதத்தி லேஅபி மானங்கொண்
டுழல்வேன்

வாட்ட மேசெயும் கூட்டத்தில்
பயில்வேன்
இதத்தி லேஒரு வார்த்தையும்
புகலேன்
ஈயும் மொய்த்திடற் கிசைவுறா
துண்பேன்
குதத்தி லேஇழி மலத்தினுங்
கடையேன்
கோடை வெய்யலின்
கொடுமையிற் கொடியேன்
சிதத்தி லேஉறற் கென்செயக்
கடவேன்
தெய்வ மேஎனைச்
சேர்த்துக்கொண் டருளே. 4

3307 கொடிய வெம்புலிக் குணத்தினேன்
உதவாக்
கூவம் நேர்ந்துளேன் பாவமே
பயின்றேன்
கடிய நெஞ்சினேன் குங்குமம்
சுமந்த
கழுதை யேன்அவப்
பொழுதையே கழிப்பேன்

விடியு முன்னரே எழுந்திடா
துறங்கும்
வேட னேன்முழு மூடரில்
பெரியேன்
அடிய னாவதற் கென்செயக்
கடவேன்
அப்ப னேஎனை ஆண்டுகொண்
டருளே. 5

3308 தூங்கு கின்றதே சுகம்என
அறிந்தேன்
சோற தேபெறும் பேறதென்
றுணர்ந்தேன்
ஏங்கு கின்றதே தொழிலெனப்
பிடித்தேன்
இரக்கின் றோர்களே என்னினும்
அவர்பால்
வாங்கு கின்றதே பொருள்என
வலித்தேன்
வஞ்ச நெஞ்சினால் பஞ்செனப்
பறந்தேன்
ஓங்கு கின்றதற் கென்செயக்
கடவேன்

உடைய வாளனை
உவந்துகொண்ட ருளே. 6

3309 வருத்த நேர்பெரும் பாரமே சுமந்து
வாடும் ஓர்பொதி மாடென
உழன்றேன்
பருத்த ஊனொடு மலம்உணத்
திரியும்
பன்றி போன்றுளேன்
நன்றியொன் றறியேன்
கருத்தி லாதயல் குரைத்தலுப்
படைந்த
கடைய நாயினிற் கடையனேன்
அருட்குப்
பொருத்தன் ஆவதற் கென்செயக்
கடவேன்
புண்ணி யாளனைப்
புரிந்துகொண் டருளே. 7

3310 துருக்க லோகொடுங் கருங்கலோ
வயிரச்
சூழ்க லோஎனக் காழ்கொளும்
மனத்தேன்

தருக்கல் ஆணவக் கருக்கலோ
டுழல்வேன்
சந்தை நாயெனப் பந்தமுற்
றலைவேன்
திருக்கெ லாம்பெறு
வெருக்கெனப்199 புகுவேன்
தீய னேன்பெரும் பேயனேன்
உளந்தான்
உருக்கல் ஆகுதற் கென்செயக்
கடவேன்
உடைய வாளனை
உவந்துகொண் டருளே. 8

199. வெருக்கு - பூனை. ககரமெய் விரிக்கும் வழி விரித்தல்.

முதற்பதிப்பு

3311 கான மேஉழல் விலங்கினிற்
கடையேன்
காம மாதிகள் களைகணிற்
பிடித்தேன்
மான மேலிடச் சாதியே மதமே
வாழ்க்கை யேஎன வாரிக்கொண்
டலைந்தேன்

ஈன மேபொருள் எனக்களித்
திருந்தேன்
இரக்கம் என்பதோர் எட்டுணை
அறியேன்
ஞான மேவுதற் கென்செயக்
கடவேன்
நாய காஎனை நயந்துகொண்
டருளே.
9

3312 இருளை யேஒளி எனமதித்
திருந்தேன்
இச்சை யேபெரு விச்சைஎன்
றலந்தேன்
மருளை யேதரு மனக்குரங்
கோடும்
வனமெ லாஞ்சுழன் றினம்எனத்
திரிந்தேன்
பொருளை நாடுநற் புந்திசெய்
தறியேன்
பொதுவி லேநடம் புரிகின்றோய்
உன்றன்
அருளை மேவுதற் கென்செயக்

கடவேன்
அப்ப னேஎனை ஆண்டுகொண்
டருளே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

6. முறையீடு

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3313 மருந்தறியேன் மணிஅறியேன்
மந்திரம்ஒன் றறியேன்
மதிஅறியேன் விதிஅறியேன்
வாழ்க்கைநிலை அறியேன்
திருந்தறியேன் திருவருளின்
செயலறியேன் அறந்தான்
செய்தறியேன் மனமடங்கும்
திறத்தினில்ஓர் இடத்தே
இருந்தறியேன் அறிந்தோரை
ஏத்திடவும் அறியேன்
எந்தைபிரான் மணிமன்றம்
எய்தஅறி வேனோ
இருந்ததிசை சொலஅறியேன்

எங்ஙனம்நான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பேன்
என்னசெய்வேன் ஏதும்அறிந்
திலனே. 1

3314 அகங்காரக் கொடுங்கிழங்கை
அகழ்ந்தெறிய அறியேன்
அறிவறிந்த அந்தணர்பால்
செறியும்நெறி அறியேன்
நகங்கானம் உறுதவர்போல்
நலம்புரிந்தும் அறியேன்
நச்சுமரக் கனிபோல இச்சைகனிந்
துழல்வேன்
மகங்காணும் புலவரெலாம்
வந்துதொழ நடிக்கும்
மணிமன்றந் தனைஅடையும்
வழியும்அறி வேனோ
இகங்காணத் திரிகின்றேன்
எங்ஙனம்நான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பேன்
என்னசெய்வேன் ஏதும்அறிந்
திலனே. 2

3315 கற்குமுறை கற்றறியேன் கற்பனகற்

றறிந்த
கருத்தர்திருக் கூட்டத்தில்
களித்திருக்க அறியேன்
நிற்குநிலை நின்றறியேன்
நின்றாரின் நடித்தேன்
நெடுங்காமப் பெருங்கடலை
நீந்தும்வகை அறியேன்
சிற்குணமா மணிமன்றில்
திருநடனம் புரியும்
திருவடிஎன் சென்னிமிசைச்
சேர்க்கஅறி வேனோ
இற்குணஞ்செய் துழல்கின்றேன்
எங்ஙனம்நான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பேன்
என்னசெய்வேன் ஏதும்அறிந்
திலனே. 3

3316 தேகமுறு பூதநிலைத் திறம்சிறிதும்
அறியேன்
சித்தாந்த நிலைஅறியேன்
சித்தநிலைஅறியேன்
யோகமுறு நிலைசிறிதும்
உணர்ந்தறியேன் சிறியேன்

உலகநடை யிடைக்கிடந்தே
உழைப்பாரில் கடையேன்
ஆகமுறு திருநீற்றின்
ஒளிவிளங்க அசைந்தே
அம்பலத்தில் ஆடுகின்ற
அடியைஅறி வேனோ
ஏகஅனு பவம்அறியேன்
எங்ஙனம்நான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பேன்
என்னசெய்வேன் ஏதும்அறிந்
திலனே. 4

3317 வேதாந்த நிலைநாடி
விரைந்துமுயன் றறியேன்
மெய்வகையும் கைவகையும்
செய்வகையும் அறியேன்
நாதாந்தத் திருவீதி நடந்திடுதற்
கறியேன்
நான்ஆர்என் றறியேன்எங்
கோன்ஆர்என் றறியேன்
போதாந்தத் திருநாடு
புகஅறியேன் ஞான
பூரணா காயம்எனும்

பொதுவைஅறி வேனோ
ஏதாந்தீ யேன்சரிதம்
எங்ஙனம்நான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பேன்
என்னசெய்வேன் ஏதும்அறிந்
திலனே. 5

3318 கலைமுடிவு கண்டறியேன்
கரணமெலாம் அடக்கும்
கதிஅறியேன் கதிஅறிந்த
கருத்தர்களை அறியேன்
கொலைபுலைகள் விடுத்தறியேன்
கோபமறுத் தறியேன்
கொடுங்காமக் கடல்கடக்கும்
குறிப்பறியேன் குணமாம்
மலைமிசைநின் றிடஅறியேன்
ஞானநடம் புரியும்
மணிமன்றந் தனைஅடையும்
வழியும்அறி வேனோ
இலைஎனும்பொய் உலகினிடை
எங்ஙனம்நான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பேன்
என்னசெய்வேன் ஏதும்அறிந்

திலனே. 6

3319 சாதிமதம் சமயம்எனும்
சங்கடம்விட் டறியேன்
சாத்திரச்சே றாடுகின்ற
சஞ்சலம்விட் டறியேன்
ஆதிஅந்த நிலையறியேன்
அலைஅறியாக் கடல்போல்
ஆனந்தப் பெரும்போகத்
தமர்ந்திடவும் அறியேன்
நீதிநெறி நடந்தறியேன்
சோதிமணிப் பொதுவில்
நிருத்தமிடும் ஒருத்தர்திருக்
கருத்தைஅறி வேனோ
ஏதிலர்சார் உலகினிடை
எங்ஙனம்நான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பேன்
என்னசெய்வேன் ஏதும்அறிந்
திலனே. 7

3320 சாகாத தலைஅறியேன் வேகாத
காலின்
தரம்அறியேன் போகாத
தண்ணீரை அறியேன்

ஆகாய நிலைஅறியேன் மாகாய
நிலையும்
அறியேன்மெய்ந் நெறிதனைஓர்
அணுஅளவும் அறியேன்
மாகாத லுடையபெருந்
திருவாளர் வழுத்தும்
மணிமன்றந் தனைஅடையும்
வழியும்அறி வேனோ
ஏகாய200 உலகினிடை
எங்ஙனம்நான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பேன்
என்னசெய்வேன் ஏதும்அறிந்
திலனே. 8

200. ஏகம் - முத்தி, ஈறுதொக்கு
நின்றது, முதற்பதிப்பு.

3321 தத்துவம்என் வசமாகத்
தான்செலுத்த அறியேன்
சாகாத கல்விகற்கும் தரஞ்சிறிதும்
அறியேன்
அத்தநிலை சத்தநிலை
அறியேன்மெய் அறிவை
அறியேன்மெய் அறிந்தடங்கும்

அறிஞரையும் அறியேன்
சுத்தசிவ சன்மார்க்கத்
திருப்பொதுவி னிடத்தே
தூயநடம் புரிகின்ற ஞாயமறி
வேனோ
எத்துணையும் குணமறியேன்
எங்ஙனம்நான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பேன்
என்னசெய்வேன் ஏதும்அறிந்
திலனே. 9

3322 வரைஅபர மார்க்கமொடு
பரமார்க்கம் அறியேன்
மரணபயம் தவிர்த்திடுஞ்சன்
மார்க்கமதை அறியேன்
திரையறுதண் கடலறியேன்
அக்கடலைக் கடைந்தே
தெள்ளமுதம் உணவறியேன்
சினமடக்க அறியேன்
உரைஉணர்வு கடந்ததிரு
மணிமன்றந் தனிலே
ஒருமைநடம் புரிகின்றார்
பெருமைஅறி வேனோ

இரையுறுபொய் உலகினிடை
எங்ஙனம்நான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பேன்
என்னசெய்வேன் ஏதும்அறிந்
திலனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

7. அடியார் பேறு

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3323 அடியார் வருத்தம் தனைக்கண்டு
தரியார் இன்பம் அளித்திடுவார்
வடியாக் கருணைப் பெருங்கடலார்
என்ற பெரியர் வார்த்தைஎலாம்
நெடியார்க் கரியாய் கொடியேன்என்
ஒருவன் தனையும் நீக்கியதோ
கடியாக் கொடுமா பாதகன்முன்
கண்ட பரிசுங் கண்டிலனே. 1

3324 பையார் பாம்பு கொடியதெனப்
பகர்வார் அதற்கும்
பரிந்துமுன்னாள்

ஐயா கருணை அளித்தனைஎன்
அளவில் இன்னும் அளித்திலையே
மையார் மிடற்றோய் ஆனந்த
மன்றில் நடிப்போய்
வல்வினையேன்
நையா நின்றேன் ஐயோநான்
பாம்பிற் கொடியன் ஆனேனே. 2
3325 பீழை புரிவான் வருந்துகின்ற
பேய்க்கும் கருணை பெரிதளிப்பான்
ஊழை அகற்றும் பெருங்கருணை
உடையான் என்பார் உனைஐயோ
மோழை மனத்தால் குரங்கெறிந்த
விளங்கா யாகி மொத்துண்ணும்
ஏழை அடியேன் வருத்தங்கண்
டிருத்தல் அழகோ எங்கோவே. 3
3326 மருணா டுலகில் கொலைபுரிவார்
மனமே கரையாக் கல்என்று
பொருணா டியநின் திருவாக்கே
புகல அறிந்தேன் என்னளவில்
கருணா நிதிநின் திருவுளமுங்
கல்என் றுரைக்க அறிந்திலனே
இருணா டியஇச் சிறியேனுக்

கின்னும் இரங்கா திருந்தாயே. 4

3327 முன்னுங் கொடுமை பலபுரிந்து
முடுகிப் பின்னுங் கொடுமைசெய
உன்னுங் கொடியர் தமக்கும்அருள்
உதவுங் கருணை உடையானே
மன்னும் பதமே துணைஎன்று
மதித்து வருந்தும் சிறியேனுக்
கின்னுங் கருணை புரிந்திலைநான்
என்ன கொடுமை செய்தேனோ. 5

3328 அங்கே அடியர் தமக்கெல்லாம்
அருளார் அமுதம் அளித்தையோ
இங்கே சிறியேன் ஒருவனுக்கும்
இடர்தான் அளிக்க இசைந்தாயேல்
செங்கேழ் இதழிச்
சடைக்கனியே201 சிவமே
அடிமைச் சிறுநாயேன்
எங்கே புகுவேன் என்செய்வேன்
எவர்என் முகம்பார்த் திடுவாரே. 6

201. செங்கேழ் வண்ணத் தனிக்கனியே - முதற்பதிப்பு, பொ. சு; பி. இரா. பாடம்.

3329 அளியே அன்பர் அன்பேநல்
லமுதே சுத்த அறிவான
வெளியே வெளியில் இன்பநடம்
புரியும் அரசே விதிஒன்றும்
தெளியேன் தீங்கு பிறர்செயினும்
தீங்கு நினையாத் திருவுளந்தான்
எளியேன் அளவில் நினைக்கஒருப் 7
படுமோ கருணை எந்தாயே.
3320 தீது நினைக்கும் பாவிகட்கும்
செய்தாய் கருணை எனத்தெளிந்து
வாது நினைக்கும் மனக்கடையேன்
மகிழ்வுற் றிருந்தேன் என்னளவில்
சூது நினைப்பாய் எனில்யார்க்குச்
சொல்வேன் யாரைத்
துணைகொள்வேன்
ஏது நினைப்பேன் ஐயோநான் பாவி
உடம்பேன் எடுத்தேனே. 8
3331 பொதுவென் றறிந்தும் இரங்காத
சிலர்க்கும் கருணை புரிவதன்றிக்
கதுவென் றழுங்க நினையாநின்
கருணை உளந்தான் அறிவென்ப
திதுவென் றறியா எனைவருத்த

எந்த வகையால் துணிந்ததுவோ
எதுவென் றறிவேன் என்புரிவேன்
ஐயோ புழுவில் இழிந்தேனே. 9

3332 வெடிக்கப் பார்த்து நிற்கின்ற
வெய்யர் தமையும்
வினைத்துயர்கள்
பிடிக்கப் பார்க்கத் துணியாத
பெருமான் நினது திருவுளந்தான்
நடிக்கப் பார்க்கும் உலகத்தே
சிறியேன் மனது நவையாலே
துடிக்கப் பார்த்திங் கிருந்ததுகாண்
ஐயோ இதற்குந் துணிந்ததுவோ. 10

3333 கல்லுங் கனியத் திருநோக்கம்
புரியும் கருணைக் கடலேநான்
அல்லும் பகலுந் திருக்குறிப்பை
எதிர்பார்த் திங்கே அயர்கின்றேன்
கொல்லுங் கொடியார்க் குதவுகின்ற
குறும்புத் தேவர் மனம்போலச்
சொல்லும் இரங்கா வன்மைகற்க
எங்கே ஐயோ துணிந்தாயோ. 11

3334 படிமேல் ஆசை பலவைத்துப்

பணியும் அவர்க்கும் பரிந்துசுகக்
கொடிமேல் உறச்செய்
தருள்கின்றாய் என்பால் இரக்கங்
கொண்டிலையே
பொடிமேல் அணிநின்
அருட்கிதுதான் அழகோ பொதுவில்
நடிக்கும்உன்றன்
அடிமேல் ஆசை அல்லால்வே 12
றாசை ஐயோ அறியேனே.

3335 நாயேன் உலகில் அறிவுவந்த
நாள்தொட் டிந்த நாள்வரையும்
ஏயேன் பிறிதி லுன்குறிப்பே
எதிர்பார்த் திருந்தேன் என்னுடைய
தாயே பொதுவில் நடம்புரிஎந்
தாயே தயவு தாராயேல்
மாயேன் ஐயோ எதுகொண்டு
வாழ்ந்திங் கிருக்கத் துணிவேனே. 13

3336 நயத்தால் உனது திருவருளை
நண்ணாக் கொடியேன் நாய்
உடம்பை
உயத்தான் வையேன்
மடித்திடுவேன் மடித்தாற் பின்னர்

உலகத்தே
வயத்தால் எந்த உடம்புறுமோ
என்ன வருமோ என்கின்ற
பயத்தால் ஐயோ இவ்வுடம்பைச்
சுமக்கின் றேன்எம் பரஞ்சுடரே. 14

3337 இன்ப மடுத்துன் அடியர்எலாம்
இழியா தேறி யிருக்கின்றார்
வன்ப ரிடத்தே பலகாற்சென்
றவரோ டுறவு வழங்கிஉன்றன்
அன்பர் உறவை விடுத்துலகில்
ஆடிப் பாடி அடுத்தவினைத்
துன்ப முடுகிச் சுடச்சுடவுஞ்
சோறுண் டிருக்கத் துணிந்தேனே. 15

3338 எந்நாள் கருணைத் தனிமுதல்நீ
என்பால் இரங்கி அருளுதலோ
அந்நாள் இந்நாள் இந்நாள்என்
றெண்ணி எண்ணி அலமந்தேன்
சென்னாள் களில்ஓர் நன்னாளுந்
திருநா ளான திலைஐயோ
முன்னாள் என்னை
ஆட்கொண்டாய் என்ன நாணம்

முடுகுவதே. 16

3339 எந்த வகைசெய் திடிற்கருணை
எந்தாய் நீதான் இரங்குவையோ
அந்த வகையை நான்அறியேன்
அறிவிப் பாரும் எனக்கில்லை
இந்த வகைஇங் கையோநான்
இருந்தால் பின்னர்
என்செய்வேன்202
பந்த வகைஅற் றவர்உளத்தே
நடிக்கும் உண்மைப்
பரம்பொருளே203. 17

202. என்செய்கேன் - ச மு க.
பதிப்பு.
203. பரஞ்சுடரே - படிவேறுபாடு.
ஆ பா.

3340 அடுக்குந் தொண்டர் தமக்கெல்லாம்
அருளீந் திங்கே என்னளவில்
கொடுக்குந் தன்மை
தனைஒளித்தால் ஒளிக்கப் படுமோ
குணக்குன்றே
தடுக்குந் தடையும் வேறில்லை
தமியேன் தனைஇத் தாழ்வகற்றி

எடுக்குந் துணையும் பிறிதில்லை
ஐயோ இன்னும் இரங்கிலையே. 18

3341 எல்லாம் உடையாய் நின்செயலே
எல்லாம் என்றால் என்செயல்கள்
எல்லாம் நினது செயல்அன்றோ
என்னே என்னைப் புறந்தள்ளல்
வல்லாய் என்னைப் புறம்விடுத்தால்
புறத்தும் உன்றன் மயம்அன்றே
நல்லார் எங்கும் சிவமயம்என்
றுரைப்பார் எங்கள் நாயகனே. 19

3342 கூடுங் கருணைத் திருக்குறிப்பை
இற்றைப் பொழுதே குறிப்பித்து
வாடுஞ் சிறியேன் வாட்டம்எலாந்
தீர்த்து வாழ்வித் திடல்வேண்டும்
பாடும் புகழோய் நினைஅல்லால்
துணைவே றில்லைப் பரவெளியில்
ஆடுஞ் செல்வத் திருவடிமேல்
ஆணை முக்கால் ஆணையதே.
20

திருச்சிற்றம்பலம்

8. ஆன்ம விசாரத் தழுங்கல்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3343 போகமே விழைந்தேன் புலைமனச்
சிறியேன்
பூப்பினும் புணர்ந்தவெம்
பொறியேன்
ஏகமே பொருள்என் றறிந்திலேன்
பொருளின்
இச்சையால் எருதுநோ வறியாக்
காகமே எனப்போய்ப் பிறர்தமை
வருத்திக்
களித்த பாதகத்தொழிற்
கடையேன்
மோகமே உடையேன் என்னினும் எந்தாய்
முனிந்திடேல் காத்தருள்
எனையே. 1

3344 பூப்பினும் பலகால் மடந்தையர்
தமைப்போய்ப்
புணர்ந்தவெம் புலையனேன்
விடஞ்சார்

பாப்பினுங் கொடியர் உறவையே
விழைந்த
பள்ளனேன் கள்ளனேன்
நெருக்கும்
ஆப்பினும் வலியேன்
அறத்தொழில் புரியேன்
அன்பினால் அடுத்தவர் கரங்கள்
கூப்பினுங் கூப்பாக்
கொடுங்கையேன் எனினும்
கோபியேல் காத்தருள் எனையே. 2

3345 விழுத்தலை நெறியை
விரும்பிலேன் கரும்பின்
மிகஇனிக் கின்றநின் புகழ்கள்
வழுத்தலை அறியேன் மக்களே
மனையே
வாழ்க்கையே துணைஎன
மதித்துக்
கொழுத்தலை மனத்துப்
புழுத்தலைப் புலையேன்
கொக்கனேன் செக்கினைப்
பலகால்
இழுத்தலை எருதேன் உழத்தலே

உடையேன்
என்னினும் காத்தருள் எனையே. 3
3346 புலைவிலைக் கடையில்
தலைகுனித் தலைந்து
பொறுக்கிய சுணங்கனேன்
புரத்தில்
தலைவிலை பிடித்துக்
கடைவிலை படித்த
தயவிலாச் சழக்கனேன் சழக்கர்
உலைவிலை எனவே
வியக்கவெந் தொழிலில்
உழன்றுழன் றழன்றதோர்
உளத்தேன்
இலைவிலை எனக்கென்
றகங்கரித் திருந்தேன்
என்னினும் காத்தருள் எனையே. 4
3347 கொட்டிலை அடையாப் பட்டிமா
டனையேன்
கொட்டைகள் பரப்பிமேல்
வனைந்த
கட்டிலை விரும்பி அடிக்கடி
படுத்த

கடையனேன் கங்குலும் பகலும்
அட்டிலை அடுத்த பூனையேயேன்
உணவை
அறவுண்டு குப்பைமேற் போட்ட
நெட்டிலை அனையேன்
என்னினும் வேறு
நினைத்திடேல் காத்தருள்
எனையே. 5

3348 நேரிழை யவர்தம் புணர்முலை
நெருக்கில்
நெருக்கிய மனத்தினேன் வீணில்
போரிழை வெறியர் புகழ்பெறு
வெறியேன்
புனைகலை இலர்க்கொரு
கலையில்
ஓரிழை எனினும் கொடுத்திலேன்
நீள
உடுத்துடுத் தூர்தொறுந்
திரிந்தேன்
ஏரிழை விழைந்து பூண்டுளங்
களித்தேன்
என்னினும் காத்தருள்எனையே.

3349 அளத்திலே படிந்த துரும்பினும் கடையேன்
அசடனேன் அறிவிலேன்உலகில்
குளத்திலே குளிப்பார்
குளிக்கவெஞ் சிறுநீர்க்
குழியிலே குளித்தவெங் கொடியேன்
வளத்திலே பொசித்துத்
தளத்திலே படுக்க
மனங்கொண்ட சிறியேனன் மாயைக்
களத்திலே பயின்ற உளத்திலே பெரியன்
என்னினும் காத்தருள் எனையே. 7

3350 தொழுதெலாம் வல்ல கடவுளே நின்னைத்
துதித்திலேன் தூய்மைஒன் றறியேன்
கழுதெலாம் அனையேன்
இழுதெலாம் உணவில்
கலந்துணக் கருதிய கருத்தேன்

பழுதெலாம் புரிந்து
பொழுதெலாம் கழித்த
பாவியேன் தீமைகள் சிறிதும்
எழுதலாம் படித்தன் றெனமிக
உடையேன்
என்னினும் காத்தருள் எனையே. 8

3351 வட்டியே பெருக்கிக் கொட்டியே
ஏழை
மனைகவர் கருத்தினேன்
ஓட்டைச்
சட்டியே எனினும் பிறர்கொளத்
தரியேன்
தயவிலேன் சூதெலாம் அடைத்த
பெட்டியே நிகர்த்த மனத்தினேன்
உலகில்
பெரியவர் மனம்வெறுக் கச்செய்
எட்டியே மண்ணாங் கட்டியே
அனையேன்
என்னினும் காத்தருள் எனையே. 9

3352 உடுத்திலேம் சிறிதும் உண்டிலேம்
எனவந்

தோதிய வறிஞருக் கேதும்
கொடுத்திலேன் கொடுக்கும்
குறிப்பிலேன் உலகில்
குணம்பெரி துடையநல் லோரை
அடுத்திலேன் அடுத்தற்
காசையும் இல்லேன்
அவனிமேல் நல்லவன்
எனப்பேர்
எடுத்திலேன் எனினும்
தெய்வமே துணைஎன்
றிருக்கின்றேன் காத்தருள்
எனையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. அவா அறுத்தல்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3353 தாலவாழ்க் கையிலே சார்ந்தவர்
எல்லாம்
தக்கமுப் போதினும் தனித்தே

சீலமார் பூசைக் கடன்முடிக்
கின்றார்
சிறியனேன் தவஞ்செய்வான்
போலே
ஞாலமே லவர்க்குக் காட்டிநான்
தனித்தே
நவிலும்இந் நாய்வயிற் றினுக்கே
காலையா தியமுப் போதினும்
சோற்றுக்
கடன்முடித் திருந்தனன் எந்தாய். 1
3354 சோற்றிலே விருப்பஞ் சூழ்ந்திடில்
ஒருவன்
துன்னுநல் தவம்எலாஞ் சுருங்கி
ஆற்றிலே கரைத்த புளிஎனப்
போம்என்
றறிஞர்கள் உரைத்திடல் சிறிதும்
போற்றிலேன் உன்னைப்
போற்றிலேன் சுவையில்
பொருந்திய காரசா ரஞ்சேர்
சாற்றிலே கலந்த சோற்றிலே
ஆசை
தங்கினேன் என்செய்வேன்

எந்தாய். 2

3355 விருப்பிலேன் போலக் காட்டினேன்
அன்றி
விளைவிலா தூண்எலாம் மறுத்த
கருப்பிலே எனினும் கஞ்சியா
திகளைக்
கருத்துவந் துண்ணுதற்
கமையேன்
நெருப்பிலே உருக்கு நெய்யிலே
சிறிதும்
நீரிடாத் தயிரிலே நெகிழ்ந்த
பருப்பிலே சோற்றுப்
பொருப்பிலே ஆசை
பற்றினேன் என்செய்வேன்
எந்தாய். 3

3356 உறியிலே தயிரைத் திருடிஉண்
டனன்என்
றொருவனை உரைப்பதோர்
வியப்போ
குறியிலே அமைத்த
உணவெலாம் திருடிக்

கொண்டுபோய் உண்டனன்
பருப்புக்
கறியிலே பொரித்த கறியிலே
கூட்டுக்
கறியிலே கலந்தபே ராசை
வெறியிலே உனையும்
மறந்தனன் வயிறு 4
வீங்கிட உண்டனன் எந்தாய்.

3357 கீரையே விரும்பேன் பருப்பொடு
கலந்த
கீரையே விரும்பினேன்
வெறுந்தண்
நீரையே விரும்பேன் தெங்கிளங்
காயின்
நீரையே விரும்பினேன்
உணவில்
ஆரையே எனக்கு நிகர்எனப்
புகல்வேன்
அய்யகோ அடிச்சிறு நாயேன்
பேரையே உரைக்கில்
தவம்எலாம் ஓட்டம்
பிடிக்குமே என்செய்வேன்

எந்தாய். 5

3358 பாலிலே கலந்த சோறெனில்
விரைந்தே
பத்தியால் ஒருபெரு வயிற்றுச்
சாலிலே அடைக்கத் தடைபடேன்
வாழை
தகுபலா மாமுதற் பழத்தின்
தோலிலே எனினும் கிள்ளிஓர்
சிறிதும்
சூழ்ந்தவர்க் கீந்திடத் துணியேன்
வாலிலேன் இருக்கில் வனத்திலே
இருக்க
வாய்ப்புளேன் என்செய்வேன்
எந்தாய். 6

3359 உடம்பொரு வயிறாய்ச் சருக்கரை
கலந்த
உண்டியே உண்டனன் பலகால்
கடம்பெறு புளிச்சோ றுண்டுளே
களித்தேன்
கட்டிநல் தயிரிலே கலந்த
தடம்பெறு சோற்றில்

தருக்கினேன் எலுமிச்
சம்பழச் சோற்றிலே தடித்தேன்
திடம்பெறும் மற்றைச் சித்திரச்
சோற்றில்
செருக்கினேன் என்செய்வேன்
எந்தாய். 7

3360 மிளகுமேன் மேலும் சேர்த்தபல்
உணவில்
விருப்பெலாம்
வைத்தனன்உதவாச்
சுளகினும் கடையேன் பருப்பிலே
அமைத்த
துவையலே சுவர்க்கம்என்
றுண்டேன்
இளகிலா மனத்தேன் இனியபச்
சடிசில்
எவற்றிலும் இச்சைவைத்
திசைத்தேன்
குளகுணும் விலங்கின்
இலைக்கறிக் காசை
கொண்டனன்
என்செய்வேன்எந்தாய். 8

3361 தண்டுகாய் கிழங்கு பூமுதல் ஒன்றும்
தவறவிட் டிடுவதற் கமையேன்
கொண்டுபோய் வயிற்றுக்
குழிஎலாம் நிரம்பக்
கொட்டினேன் குணமிலாக்
கொடியேன்
வண்டுபோல் விரைந்து
வயல்எலாம் நிரம்ப
மலங்கொட்ட ஓடிய புலையேன்
பண்டுபோல் பசித்தூண் வருவழி
பார்த்த
பாவியேன் என்செய்வேன்
எந்தாய். 9
3362 வறுத்தலே பொடித்து மலர்த்தலே
புரட்டி
வைத்தலே துவட்டலில் சுவைகள்
உறுத்தலே முதலா உற்றபல்
உணவை
ஒருமல வயிற்றுப்பை உள்ளே
துறுத்தலே எனக்குத்
தொழில்எனத் துணிந்தேன்
துணிந்தரைக் கணத்தும்வன்

பசியைப்
பொறுத்தலே அறியேன்
மலப்புலைக் கூட்டைப்
பொறுத்தனன் என்செய்வேன் 10
எந்தாய்.

3363 பருப்பிடி யரிவா லிடிகளா திகளால்
பண்ணிய பண்ணிகா ரங்கள்
உருப்பிடி நிரம்ப வரவர எல்லாம்
ஒருபெரு வயிற்றிலே
அடைத்தேன்
கருப்பிடி உலகின் எருப்பிடி
அனைய
கடையரில் கடையனேன்
உதவாத்
துருப்பிடி இருப்புத் துண்டுபோல்
கிடந்து
தூங்கினேன் என்செய்வேன் 11
எந்தாய்.

3364 அடிக்கடி நுண்மை விழைந்துபோய்
அவைகள்
அடுக்கிய இடந்தொறும்
அலைந்தே

தடிக்கடி நாய்போல்
நுகர்ந்துவாய் சுவைத்துத்
தவம்புரிந் தான்என நடித்தேன்
பொடிக்கடி நாசித் துளையிலே
புகுத்திப்
பொங்கினேன் அய்யகோ எனது
முடிக்கடி புனைய முயன்றிலேன்
அறிவில்
மூடனேன் என்செய்வேன் 12
எந்தாய்.

3365 உண்டியே விழைந்தேன்
எனினும்என் தன்னை
உடையவா அடியனேன்
உனையே
அண்டியே இருந்தேன்
இருக்கின்றேன் இருப்பேன்
அப்பநின் ஆணைநின் தனக்கே
தொண்டுறா தவர்கைச்
சோற்றினை விரும்பேன்
தூயனே துணைநினை அல்லால்
கண்டிலேன் என்னைக் காப்பதுன்
கடன்காண்

கைவிடேல் கைவிடேல் எந்தாய். 13

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. தற் சுதந்தரம் இன்மை

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3366 இப்பாரில் உடல்ஆவி
பொருளும்உன்பாற்
கொடுத்தேன்மற் றெனக்கென்
றிங்கே
எப்பாலும் சுதந்தரம்ஓர்
இறையும்இலை
அருட்சோதி இயற்கை என்னும்
துப்பாய உடலாதி தருவாயோ
இன்னும்எனைச் சோதிப் பாயோ
அப்பாநின் திருவுளத்தை
அறியேன்இவ்
வடியேனால் ஆவ தென்னே. 1

3367 என்னேஎம் பெருமான்இங்
கின்னும்அணைந்
திலன்என்றே ஏங்கி ஏங்கி

மன்னேஎன் மணியேகண்
மணியேஎன்
வாழ்வேநல் வரத்தாற் பெற்ற
பொன்னேஅற் புதமேசெம்
பொருளேஎன்
புகலேமெய்ப் போத மேஎன்
அன்னேஎன் அப்பாஎன்
றழைத்தலன்றி
அடியேனால் ஆவ தென்னே. 2

3368 பொடிஎடுக்கப் போய்அதனை
மறந்துமடி
எடுத்தரையில் புனைவேன்
சில்லோர்
தடிஎடுக்கக் காணில்அதற்
குளங்கலங்கி
ஓடுவனித் தரத்தேன் இங்கே
முடிஎடுக்க வல்லேனோ
இறைவாநின்
அருள்இலதேல் முன்னே வைத்த
அடிஎடுக்க முடியாதே
அந்தோஇச்
சிறியேனால் ஆவ தென்னே. 3

3369 பாட்டுவித்தால் பாடுகின்றேன்
பணிவித்தால்
பணிகின்றேன் பதியே நின்னைக்
கூட்டுவித்தால் கூடுகின்றேன்
குழைவித்தால்
குழைகின்றேன் குறித்த ஊணை
ஊட்டுவித்தால் உண்கின்றேன்
உறக்குவித்தால்
உறங்குகின்றேன் உறங்கா
தென்றும்
ஆட்டுவித்தால் ஆடுகின்றேன்
அந்தோஇச்
சிறியேனால் ஆவ தென்னே. 4

3370 உடுப்பவனும் உண்பவனும்
நானேஎன்
னவும்நாணம் உறுவ தெந்தாய்
தடுப்பவனும் தடைதீர்த்துக்
கொடுப்பவனும்
பிறப்பிறப்புத் தன்னை நீக்கி
எடுப்பவனும் காப்பவனும்
இன்பஅனு
பவஉருவாய் என்னுள் ஓங்கி

அடுப்பவனும் நீஎன்றால்
அந்தோஇச்
சிறியேனால் ஆவ தென்னே. 5

3371 சாவதென்றும் பிறப்பதென்றும்
சாற்றுகின்ற
பெரும்பாவம் தன்னை எண்ணி
நோவதின்று புதிதன்றே
என்றும்உள
தால்இந்த நோவை நீக்கி
ஈவதுமன் றிடைநடிப்போய்
நின்னாலே
ஆகும்மற்றை இறைவ ராலே
ஆவதொன்றும் இல்லைஎன்றால்
அந்தோஇச்
சிறியேனால் ஆவ தென்னே. 6

3372 இசைத்திடவும் நினைத்திடவும்
பெரிதரிதாம்
தனித்தலைமை இறைவா
உன்றன்
நசைத்திடுபே ரருட்செயலால்
அசைவதன்றி
ஐந்தொழில்செய் நாத ராலும்

தசைத்திடுபுன் துரும்பினையும்
அகங்கரித்துத்
தங்கள்சுதந் தரத்தால் இங்கே
அசைத்திடற்கு முடியாதேல்
அந்தோஇச்
சிறியேனால் ஆவ தென்னே. 7

3373 கல்லாய மனத்தையும்ஓர்
கணத்தினிலே
கனிவித்துக் கருணை யாலே
பல்லாரும் அதிசயிக்கப்
பக்குவந்தந்
தருட்பதமும் பாலிக் கின்றோய்
எல்லாஞ்செய் வல்லோய்சிற்
றம்பலத்தே
ஆடல்இடு கின்றோய் நின்னால்
அல்லால்ஒன் றாகாதேல்
அந்தோஇச்
சிறியேனால் ஆவ தென்னே. 8

3374 கரைசேரப் புரிந்தாலும்
கடையேன்செய்
குற்றமெலாம் கருதி மாயைத்
திரைசேரப் புரிந்தாலும்

திருவுளமே
துணைஎனநான் சிந்தித் திங்கே
உரைசேர இருத்தல்அன்றி
உடையாய்என்
உறவேஎன் உயிரே என்றன்
அரைசேஎன் அம்மேஎன்
அப்பாஇச்
சிறியேனால் ஆவ தென்னே. 9

3375 இன்பேநன் றருளிஅருள்
இயற்கையிலே
வைத்தாலும் இங்கே என்னைத்
துன்பேசெய் வித்தாலும்
என்செய்வேன்
நின்னருளே துணைஎன் றந்தோ
என்பேதை மனமடங்கி
இருப்பதன்றி
எல்லாங்கண் டிருக்கும் என்றன்
அன்பேஎன் அம்மேஎன்
அப்பாஇச்
சிறியேனால் ஆவ தென்னே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

11. அத்துவித ஆனந்த அனுபவ இடையீடு

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3376 திருத்தகுபொன் னம்பலத்தே
திருநடஞ்செய் தருளும்
திருவடிகள் அடிச்சிறியேன்
சென்னிமிசை வருமோ
உருத்தகுநா னிலத்திடைநீள்
மலத்தடைபோய் ஞான
உருப்படிவம் அடைவேனோ
ஒன்றிரண்டென் னாத
பொருத்தமுறு சுத்தசிவா
னந்தவெள்ளம் ததும்பிப்
பொங்கிஅகம் புறங்காணா
தெங்கு நிறைந்திடுமோ
அருத்தகும்அவ் வெள்ளத்தே
நான்மூழ்கி நான்போய்
அதுவாகப் பெறுவேனோ
அறிந்திலன்மேல் விளைவே. 1

3377 கரணமெலாம் கரைந்ததனிக்
கரைகாண்ப துளதோ

கரைகண்ட பொழுதெனையுங்
கண்டுதெளி வேனோ
அரணமெலாம் கடந்ததிரு
வருள்வெளிநேர் படுமோ
அவ்வெளிக்குள் ஆனந்த
அனுபவந்தான் உறுமோ
மரணமெலாம் தவிர்ந்துசிவ
மயமாகி நிறைதல்
வாய்த்திடுமோ மூலமல
வாதனையும் போமோ
சரணமெலாம் தரமன்றில்
திருநடஞ்செய் பெருமான்
தனதுதிரு உளம்எதுவோ
சற்றுமறிந் திலனே. 2

3378 நாதாந்தத் திருவீதி நடந்துகடப் பேனோ
ஞானவெளி நடுஇன்ப
நடந்தரிசிப் பேனோ
போதாந்தத் திருவடிஎன்
சென்னிபொருந் திடுமோ
புதுமையறச் சிவபோகம்
பொங்கிநிறைந் திடுமோ

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசமும்
வருமோ
வெறுவெளியில் சுத்தசிவ
வெளிமயந்தான் உறுமோ
பாதாந்த வரைநீறு
மணக்கமன்றில் ஆடும்
பரமர்திரு உளம்எதுவோ
பரமம்அறிந் திலனே. 3

3379 சிதம்பரத்தே ஆனந்த சித்தர்திரு
நடந்தான்
சிறிதறிந்த படிஇன்னும்
முழுதும்அறி வேனோ
பதம்பெறத்தேம் பழம்பிழிந்து
பாலும்நறும் பாகும்
பசுநெய்யும் கலந்தெனப்
பாடிமகிழ் வேனோ
நிதம்பரவி ஆனந்த நித்திரைநீங்
காத
நித்தர்பணி புரிந்தின்ப சித்திபெறு
வேனோ
மதம்பரவு மலைச்செருக்கில்
சிறந்தசிறி யேன்நான்

வள்ளல்குரு நாதர்திரு
உள்ளம்அறி யேனே. 4

3380 களக்கமறப் பொதுநடம்நான்
கண்டுகொண்ட தருணம்
கடைச்சிறியேன் உளம்பூத்துக்
காய்த்ததொரு காய்தான்
விளக்கமுறப் பழுத்திடுமோ
வெம்பிஉதிர்ந் திடுமோ
வெம்பாது பழுக்கினும்என்
கரத்தில்அகப் படுமோ
கொளக்கருது மலமாயைக்
குரங்குகவர்ந் திடுமோ
குரங்குகவ ராதெனது
குறிப்பில்அகப் படினும்
துளக்கமற உண்ணுவனோ
தொண்டைவிக்கிக் கொளுமோ
ஜோதிதிரு உளம்எதுவோ
ஏதும்அறிந் திலனே. 5

3381 திருப்பொதுவில் திருநடம்நான்
சென்றுகண்ட தருணம்
சித்திஎனும் பெண்ணரசி

எத்திஎன்கை பிடித்தாள்
கருப்பறியா தெனைஅதன்முன்
கலந்தபுத்தி எனும்ஓர்
காரிகைதான் கண்டளவில்
கனிந்துமகிழ்ந் திடுமோ
விருப்பமுறா தெனைமுனிந்து
விடுத்திடுமோ நேயம்
விளைந்திடுமோ இவர்க்குநிதம்
சண்டைவிளைந் திடுமோ
தருப்பொதுவில் இருவர்க்கும்
சந்ததிஉண் டாமோ
தடைபடுமோ திருஉளந்தான்
சற்றும்அறிந் திலனே. 6

3382 ஆனந்த நடம்பொதுவில் கண்டதரு
ணத்தே
அருமருந்தொன் றென்கருத்தில்
அடைந்தமர்ந்த ததுதான்
கானந்த மதத்தாலே காரமறை
படுமோ
கடுங்கார மாகிஎன்றன்
கருத்தில்உறைந் திடுமோ
ஊனந்த மறக்கொளும்போ

தினிக்கரசம் தருமோ
உணக்கசந்து குமட்டிஎதிர்
எடுத்திடநேர்ந் திடுமோ
நானந்த உளவறிந்து பிறர்க்கீய
வருமோ
நல்லதிரு உளம்எதுவோ
வல்லதறிந் திலனே. 7

3383 தாய்கொண்ட திருப்பொதுவில்
எங்கள்குரு நாதன்
சந்நிதிபோய் வரவிடுத்த
தனிக்கரணப் பூவை
காய்கொண்டு வந்திடுமோ
பழங்கொண்டு வருமோ
கனிந்தபழங் கொண்டுவருங்
காலதனை மதமாம்
பேய்கொண்டு போய்விடுமோ
பிலத்திடைவீழ்ந் திடுமோ
பின்படுமோ முன்படுமோ
பிணங்கிஒளித் திடுமோ
வாய்கொண்டு வென்றிடுமோ
தோற்றிடுமோ என்னை
மறந்திடுமோ திருஉளத்தின்

வண்ணம்அறிந் திலனே. 8

3384 தீட்டுமணிப் பொதுநடஞ்செய்
திருவடிகண் டேத்தச்
செல்கின்றேன் சிறியேன்முன்
சென்றவழி அறியேன்
காட்டுவழி கிடைத்திடுமோ
நாட்டுவழி தருமோ
கால்இளைப்புக் கண்டிடுமோ
காணாதோ களிப்பாம்
மேட்டினிடை விடுத்திடுமோ
பள்ளத்தே விடுமோ
விவேகம்எனும் துணையுறுமோ
வேடர்பயம் உறுமோ
ஈட்டுதிரு வடிச்சமுகம்
காணவும்நேர்ந் திடுமோ
எப்படியோ திருஉளந்தான்
ஏதும்அறிந் திலனே. 9

3385 ஞானமணிப் பொதுநடஞ்செய்
திருவடிகண் டிடவே
நடக்கின்றேன் அந்தோமுன்
நடந்தவழி அறியேன்

ஊனமிகும் ஆணவமாம்
பாவிஎதிர்ப் படுமோ
உடைமைஎலாம் பறித்திடுமோ
நடைமெலிந்து போமோ
ஈனமுறும் அகங்காரப்
புலிகுறுக்கே வருமோ
இச்சைஎனும் இராக்கதப்பேய்
எனைப்பிடித்துக் கொளுமோ
ஆனமலத் தடைநீக்க
அருட்டுணைதான் உறுமோ
ஐயர்திரு உளம்எதுவோ
யாதுமறிந் திலனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

12. பிள்ளைச் சிறு விண்ணப்பம்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3386 தடித்தஓர் மகனைத் தந்தைஈண்
டடித்தால்
தாயுடன் அணைப்பள்தாய்

அடித்தால்
பிடித்தொரு தந்தை
அணைப்பன்இங் கெனக்குப்
பேசிய தந்தையும் தாயும்
பொடித்திரு மேனி அம்பலத்
தாடும்
புனிதநீ ஆதலால் என்னை
அடித்தது போதும் அணைத்திடல்
வேண்டும்
அம்மைஅப் பாஇனி ஆற்றேன். 1

3387 பெற்றதம் பிள்ளைக் குணங்களை
எல்லாம்
பெற்றவர் அறிவரே அல்லால்
மற்றவர் அறியார் என்றனை
ஈன்ற
வள்ளலே மன்றிலே நடிக்கும்
கொற்றவ ஓர்எண் குணத்தவ
நீதான்
குறிக்கொண்ட கொடியனேன்
குணங்கள்
முற்றும்நன் கறிவாய்
அறிந்தும்என் றனைநீ

முனிவதென் முனிவுதீர்ந் தருளே. 2

3388 வெம்மதிக் கொடிய மகன்கொடுஞ் செய்கை
விரும்பினும் அங்ஙனம் புரியச்
சம்மதிக் கின்றார் அவன்றனைப் பெற்ற
தந்தைதாய் மகன்விருப் பாலே
இம்மதிச் சிறியேன் விழைந்ததொன் றிலைநீ
என்றனை விழைவிக்க விழைந்தேன்
செம்மதிக் கருணைத் திருநெறி இதுநின்
திருவுளம் அறியுமே எந்தாய். 3

3389 பொய்பிழை அனந்தம் புகல்கின்றேன் அதில்ஓர்
புல்முனை ஆயினும் பிறர்க்கு
நைபிழை உளதேல் நவின்றிடேன் பிறர்பால்
நண்ணிய கருணையால் பலவே
கைபிழை யாமை கருதுகின்

றேன்நின்
கழற்பதம் விழைகின்றேன்
அல்லால்
செய்பிழை வேறொன்
றறிகிலேன் அந்தோ
திருவுளம் அறியுமே எந்தாய். 4

3390 அப்பணி முடி204என் அப்பனே
மன்றில்
ஆனந்த நடம்புரி அரசே
இப்புவி தனிலே அறிவுவந்
ததுதொட்
டிந்தநாள் வரையும்என் தனக்கே
எப்பணி இட்டாய் அப்பணி
அலதென்
இச்சையால் புரிந்ததொன்
றிலையே
செப்புவ தென்நான் செய்தவை
எல்லாம்
திருவுளம் அறியுமே எந்தாய். 5

204. அப்பணிசடை - ச. மு. க.
பதிப்பு.

3391 முன்னொடு பின்னும் நீதரு மடவார்

முயக்கினில் பொருந்தினேன்
அதுவும்
பொன்னொடு விளங்கும்
சபைநடத் தரசுன்
புணர்ப்பலால் என்புணர்ப்
பலவே
என்னொடும் இருந்திங் கறிகின்ற
நினக்கே
எந்தைவே றியம்புவ தென்னோ
சொன்னெடு வானத் தரம்பையர்
எனினும்
துரும்பெனக் காண்கின்றேன்
தனித்தே. 6

3392 இன்னுமிங் கெனைநீ மடந்தையர்
முயக்கில்
எய்துவித் திடுதியேல் அதுவுன்
தன்னுளப் புணர்ப்பிங்
கெனக்கொரு சிறிதும்
சம்மதம் அன்றுநான் இதனைப்
பன்னுவ தென்னே இதில்அரு
வருப்புப்
பால்உணும் காலையே உளதால்

மன்னும்அம் பலத்தே நடம்புரி
வோய்என்
மதிப்பெலாம் திருவடி மலர்க்கே. 7

3393 அறிவிலாச் சிறிய பருவத்திற்
றானே
அருந்தலில் எனக்குள
வெறுப்பைப்
பிறிவிலா தென்னுட் கலந்ததீ
அறிதி
இன்றுநான் பேசுவ தென்னே
செறிவிலாக் கடையேன்
என்னினும் அடியேன்
திருவருள் அமுதமே
விழைந்தேன்
எறிவிலாச் சுவைவே
றெவற்றினும் விழைவோர்
எட்டுணை யேனும்இன்
றெந்தாய். 8

3394 இன்சுவை உணவு பலபல எனக்கிங்
கெந்தைநீ கொடுப்பிக்கச்
சிறியேன்
நின்சுவை உணவென்

றுண்கின்றேன் இன்னும்
நீதரு வித்திடில் அதுநின்
தன்சுதந் தரம்இங் கெனக்கதில்
இறையும்
சம்மதம் இல்லைநான் தானே
என்சுதந் தரத்தில் தேடுவேன்
அல்லேன்
தேடிய தும்இலை ஈண்டே. 9
3395 செறிவதில் மனத்தேன் காசிலே
ஆசை
செய்திலேன் இந்தநாள் அன்றி
அறிவதில் லாத சிறுபரு வத்தும்
அடுத்தவர் கொடுத்தகா
சவர்மேல்
எறிவதும் மேட்டில் எறிந்ததும்
எனக்குள்
இருக்கின்ற நீ அறிந் ததுவே
பிறிவதில் லாநின் அருட்பெரும்
பொருளைப்
பெற்றனன் பேசுவ தென்னே. 10
3396 பணத்திலே சிறிதும் ஆசைஒன்
றிலைநான்

படைத்தஅப் பணங்களைப்
பலகால்
கிணற்றிலே எறிந்தேன்
குளத்திலும் எறிந்தேன்
கேணியில் எறிந்தனன் எந்தாய்
குணத்திலே நீதான் கொடுக்கின்ற
பொருளை
எறிகலேன் கொடுக்கின்றேன்
பிறர்க்கே
கணத்திலே எல்லாம் காட்டும்நின்
அருளைக்
கண்டனன் இனிச்சொல்வ
தென்னே. 11

3397 கிளைத்தஇவ் வுடம்பில் ஆசைஎள்
ளளவும்
கிளைத்திலேன் பசிஅற உணவு
திளைத்திடுந் தோறும்
வெறுப்பொடும் உண்டேன்
இன்றுமே வெறுப்பில்உண்
கின்றேன்
தளைத்திடு முடைஊன்
உடம்பொரு சிறிதும்

தடித்திட நினைத்திலேன் இன்றும்
இளைத்திட விழைகின் றேன்இது
நான்தான்
இயம்பல்என் நீஅறிந் ததுவே. 12

3398 இவ்வுல கதிலே இறைஅர சாட்சி
இன்பத்தும் மற்றைஇன் பத்தும்
எவ்வள வெனினும் இச்சைஒன்
றறியேன்
எண்ணுதோ றருவருக் கின்றேன்
அவ்வுலக கதிலே இந்திரர் பிரமர்
அரிமுத லோர்அடை கின்ற
கவ்வைஇன் பத்தும் ஆசைசற்
றறியேன்
எந்தைஎன் கருத்தறிந் ததுவே. 13

3399 சரியைஓர் நான்கும் கிரியைஓர்
நான்கும்
சாற்றிடும் யோகமோர் நான்கும்
புரியவும் பதங்கள் பொருந்தவும்
எனது
புந்தியில் ஆசைசற் றறியேன்
பெரியதோர் ஞானம் நான்கினும்
ஆசை

பெற்றிலேன் முத்திபெற் றிடவும்
உறியதோர் இச்சை எனக்கிலை
என்றன்
உள்ளம்நீ அறிந்ததே எந்தாய். 14

3400 இறக்கவும் ஆசை இல்லைஇப்
படிநான்
இருக்கவும் ஆசைஇன் றினிநான்
பிறக்கவும் ஆசை இலைஉல
கெல்லாம்
பெரியவர் பெரியவர் எனவே
சிறக்கவும் ஆசை இலைவிசித்
திரங்கள்
செய்யவும் ஆசைஒன் றில்லை
துறக்கவும் ஆசை இலைதுயர்
அடைந்து
தூங்கவும் ஆசைஒன் றிலையே. 15

3401 சற்சபைக் குரியார் தம்மொடும்
கூடித்
தனித்தபே ரன்புமெய் அறிவும்
நற்சபைக் குரிய ஒழுக்கமும்
அழியா

நல்லமெய் வாழ்க்கையும்
பெற்றே
சிற்சபை நடமும் பொற்சபை
நடமும்
தினந்தொறும் பாடிநின் றாடித்
தெற்சபை உலகத் துயிர்க்கெலாம்
இன்பம்
செய்வதென் இச்சையாம்
எந்தாய். 16

3402 உருமலி உலகில் உன்னைநான்
கலந்தே
ஊழிதோ றூழியும் பிரியா
தொருமையுற் றழியாப்
பெருமைபெற் றடியேன்
உன்னையே பாடி நின்றாடி
இருநிலத் தோங்கிக் களிக்கவும்
பிறருக்
கிடுக்கணுற் றால்அவை
தவிர்த்தே
திருமணிப் பொதுவில் அன்புடை
யவராச்
செய்யவும் இச்சைகாண் எந்தாய். 17

3403 எவ்வுயிர்த் திரளும் என்னுயிர் எனவே
எண்ணிநல் இன்புறச் செயவும்
அவ்வுயிர் களுக்கு வரும்இடை யூற்றை
அகற்றியே அச்சநீக் கிடவும்
செவ்வையுற் றுனது திருப்பதம் பாடிச்
சிவசிவ என்றுகூத் தாடி
ஒவ்வுறு களிப்பால் அழிவுறா திங்கே
ஓங்கவும் இச்சைகாண் எந்தாய். 18

3404 உலகறி வெனக்கிங் குற்றநாள் தொடங்கி
உன்அறி வடையும்நாள் வரையில்
இலகிஎன் னோடு பழகியும் எனைத்தான்
எண்ணியும் நண்ணியும் பின்னர்
விலகிய மாந்தர் அனைவரும் இங்கே

மெய்யுறக் கூடிநின் றுனையே
அலகில்பே ரன்பில்
போற்றிவாழ்ந் திடவும் 19
அடியனேற் கிச்சைகாண் எந்தாய்.

3405 திருவளர் திருச்சிற் றம்பலம்
ஓங்கும்
சிதம்பரம் எனும்பெருங் கோயில்
உருவளர் மறையும் ஆகமக்
கலையும்
உரைத்தவா றியல்பெறப் புதுக்கி
மருவளர் மலரின் விளக்கிநின்
மேனி
வண்ணங்கண் டுளங்களித்
திடவும்
கருவளர் உலகில் திருவிழாக்
காட்சி
காணவும் இச்சைகாண் எந்தாய். 20

3406 தங்கமே அனையார் கூடிய ஞான
சமரச சுத்தசன் மார்க்கச்
சங்கமே கண்டு களிக்கவும்
சங்கம்
சார்திருக் கோயில்கண்

டிடவும்205
துங்கமே பெறுஞ்சற் சங்கம்நீ டூழி
துலங்கவும் சங்கத்தில் அடியேன்
அங்கமே குளிர நின்றனைப் பாடி
ஆடவும் இச்சைகாண் எந்தாய். 21

205. சங்கம் சார்திருக்கோயில் -
வடலூர் ஞானசபை. ச . மு. க.

3407 கருணையே வடிவாய்ப் பிறர்களுக்
கடுத்த
கடுந்துயர் அச்சமா திகளைத்
தருணநின் அருளால்
தவிர்த்தவர்க் கின்பம்
தரவும்வன் புலைகொலை
இரண்டும்
ஒருவிய நெறியில் உலகெலாம்
நடக்க
உஞற்றவும் அம்பலந் தனிலே
மருவிய புகழை வழுத்தவும்
நின்னை
வாழ்த்தவும் இச்சைகாண்எந்தாய். 22

3408 மண்ணுல கதிலே உயிர்கள்தாம்

வருந்தும்
வருத்தத்தை ஒருசிறி தெனினும்
கண்ணுறப் பார்த்தும் செவியுறக்
கேட்டும்
கணமும்நான் சகித்திடமாட்டேன்
எண்ணுறும் எனக்கே நின்னருள்
வலத்தால்
இசைத்தபோ திசைத்தபோ
தெல்லாம்
நண்ணும்அவ் வருத்தம்
தவிர்க்கும்நல் வரந்தான் 23
நல்குதல் எனக்கிச்சை எந்தாய்.
3409 இவையலால் பிறிதோர் விடயத்தில்
இச்சை
எனக்கிலை இவைஎலாம் என்னுள்
சிவையொடும் அமர்ந்த
பெருந்தயா நிதிநின்
திருவுளத் தறிந்தது தானே
தவம்இலேன் எனினும்
இச்சையின் படிநீ
தருதலே வேண்டும்இவ் விச்சை

நவைஇலா இச்சை எனஅறி
விக்க
அறிந்தனன் நவின்றனன்
எந்தாய். 24

திருச்சிற்றம்பலம்

---

13. பிள்ளைப் பெரு விண்ணப்பம்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3410 தனிப்பெருஞ் சோதித் தலைவனே
எனது
தந்தையே திருச்சிற்றம் பலத்தே
கனிப்பெருங் கருணைக்
கடவுளே அடியேன்
கருதிநின் றுரைக்கும்விண்
ணப்பம்
இனிப்புறும் நினது திருவுளத்
தடைத்தே
எனக்கருள் புரிகநீ விரைந்தே
இனிச்சிறு பொழுதும்
தரித்திடேன் உன்றன்

இணைமலர்ப் பொன்னடி
ஆணை. 1
3411 திரிபிலாப் பொருளே திருச்சிற்றம்
பலத்தே
திகழ்கின்ற தெய்வமே அன்பர்
பரிவுறுந் தோறும் விரைந்துவந்
தருளும்
பண்பனே பரையிடப் பாகா
பெரியபொற் சபையில் நடம்புரி
கின்ற
பேரருட் சோதியே எனக்கே
உரியநல் தந்தை வள்ளலே
அடியேன்
உரைக்கின்றேன் கேட்டருள்
இதுவே. 2
3412 தானலா திறையும் உயிர்க்கசை
வில்லாத்
தலைவனே திருச்சிற்றம்
பலத்தே
வானலால் வேறொன்
றிலைஎன உரைப்ப
வயங்கிய மெய்யின்ப வாழ்வே

ஊனலால் உயிரும்
உளமும்உள் உணர்வும்
உவப்புற இனிக்குந்தெள்
ளமுதே
ஞானநா டகஞ்செய் தந்தையே
அடியேன்
நவில்கின்றேன் கேட்டருள்
இதுவே. 3

3413 என்னுயிர்க் குயிராம் தெய்வமே
என்னை
எழுமையும் காத்தருள்
இறைவா
என்னுளத் தினிக்கும்
தீஞ்சுவைக் கனியே
எனக்கறி வுணர்த்திய குருவே
என்னுடை அன்பே திருச்சிற்றம்
பலத்தே
எனக்கருள் புரிந்தமெய் இன்பே
என்னைஈன் றெடுத்த தந்தையே
அடியேன்
இசைக்கின்றேன் கேட்கஇம்
மொழியே.

3414 கருணையார் அமுதே என்னுயிர்க்
குயிரே
கனிந்தசிற் றம்பலக் கனியே
வருணமா மறையின்
மெய்ப்பொருள் ஆகி
வயங்கிய வள்ளலே அன்பர்
தெருள்நிறை உளத்தே
திகழ்தனித் தலைமைத்
தெய்வமே திருவருட் சிவமே
தருணம்என் ஒருமைத்
தந்தையே தாயே
தரித்தருள் திருச்செவிக் கிதுவே. 5

3415 என்னைஆண் டருளி என்பிழை
பொறுத்த
இறைவனே திருச்சிற்றம்
பலத்தே
என்னைஆண் டஞ்சேல்
உனக்குநல் அருளிங்
கீகுதும் என்றஎன் குருவே
என்னைவே றெண்ணா
துள்ளதே உணர்த்தி

எனக்குளே விளங்குபே
ரொளியே
என்னைஈன் றளித்த தந்தையே
விரைந்திங்
கேற்றருள் திருச்செவிக் கிதுவே. 6
3416 இரும்புநேர் மனத்தேன்
பிழையெலாம் பொறுத்தென்
இதயத்தில் எழுந்திருந் தருளி
விரும்புமெய்ப் பொருளாம்
தன்னியல் எனக்கு
விளங்கிட விளக்கியுட் கலந்தே
கரும்புமுக் கனிபால்
அமுதொடு செழுந்தேன்
கலந்தென இனிக்கின்றோய்
பொதுவில்
அரும்பெருஞ் சோதி அப்பனே
உளத்தே
அடைத்தருள் என்மொழி
இதுவே.
7
3417 மலத்திலே கிடந்தேன்
தனையெடுத் தருளி

மன்னிய வடிவளித் தறிஞர்
குலத்திலே பயிலுந் தரமுமிங்
கெனக்குக்
கொடுத்துளே விளங்குசற்
குருவே
பலத்திலே சிற்றம் பலத்திலே
பொன்னம்
பலத்திலே அன்பர்தம்
அறிவாம்
தலத்திலே ஓங்கும் தலைவனே
எனது
தந்தையே கேட்கஎன்
மொழியே. 8

3418 விண்டபோ தகரும் அறிவரும்
பொருளே
மெய்யனே ஐயனே உலகில்
தொண்டனேன் தன்னை
அடுத்தவர் நேயர்
சூழ்ந்தவர் உறவினர் தாயர்
கொண்டுடன் பிறந்தோர்
அயலவர் எனும்இக்
குறிப்பினர் முகங்களில்

இளைப்பைக்
கண்டபோ தெல்லாம்
மயங்கினென் னுள்ளம்
கலங்கிய கலக்கம்நீ அறிவாய். 9

3419 சீர்த்தசிற் சபைஎன் அப்பனே
எனது
தெய்வமே என்பெருஞ்
சிறப்பே
ஆர்த்தஇவ் வுலகில் அம்மையர்
துணைவர்
அடுத்தவர் உறவினர் நேயர்
வேர்த்தமற் றயலார் பசியினால்
பிணியால்
மெய்யுளம் வெதும்பிய
வெதுப்பைப்
பார்த்தபோ தெல்லாம்
பயந்தென துள்ளம்
பதைத்ததுன் உளம்அறி யாதோ. 10

3420 பரைத்தனி வெளியில் நடம்புரிந்
தருளும்
பரமனே அரும்பெரும்
பொருளே

தரைத்தலத் தியன்ற
வாழ்க்கையில் வறுமைச்
சங்கடப் பாவியால் வருந்தி
நரைத்தவர் இளைஞர்
முதலினோர் எனையோர்
நண்பன்என் றவரவர் குறைகள்
உரைத்தபோ தெல்லாம்
நடுங்கிஎன் னுள்ளம்
உடைந்ததுன் உளம்அறி
யாதோ. 11

3421 அன்னையே அப்பா திருச்சிற்றம்
பலத்தென்
ஐயனே இவ்வுல கதிலே
பொன்னையே உடையார்
வறியவர் மடவார்
புகலும்ஆ டவர்இவர் களுக்குள்
தன்னையே அறியாப்
பிணியினால் ஆவி
தளர்கின்றார் தருணம்ஈ
தெனவே
சொன்னபோ தெல்லாம்
பயந்துநான் அடைந்த

சோபத்தை நீஅறி யாயோ. 12

3422 உண்டதோ றெல்லாம் அமுதென
இனிக்கும்
ஒருவனே சிற்சபை உடையாய்
விண்டபே ருலகில் அம்மஇவ்
வீதி
மேவும்ஓர் அகத்திலே ஒருவர்
ஒண்டுயிர் மடிந்தார் அலறுகின்
றார்என்
றொருவரோ டொருவர்தாம்
பேசிக்
கொண்டபோ தெல்லாம்
கேட்டென துள்ளம்
குலைநடுங் கியதறிந்
திலையோ.
13

3423 காவிநேர் கண்ணாள் பங்கனே206
தலைமைக்
கடவுளே சிற்சபை தனிலே
மேவிய ஒளியே இவ்வுல
கதில்உளர்
வீதிஆ திகளிலே மனிதர்

ஆவிபோ னதுகொண்
டுறவினர் அழுத
அழுகுரல் கேட்டபோ
தெல்லாம்
பாவியேன் உள்ளம் பகீர்என
நடுங்கிப்
பதைத்ததுன் உளம்அறி யாதோ. 14

206. காவியல் கருணை வடிவனே
- முதற் பதிப்பு, பொ. சு. பதிப்பு.

3424 நாதனே என்னை நம்பிய மாந்தர்
ஞாலத்தில் பிணிபல அடைந்தே
ஏதநேர்ந் திடக்கண் டையகோ
அடியேன்
எய்திய சோபமும் இளைப்பும்
ஓதநேர் உள்ள நடுக்கமும்
திகைப்பும்
உற்றபேர் ஏக்கமா திகளும்
தீதனேன் இன்று நினைத்திட
உள்ளம்
திடுக்கிடல் நீஅறிந் திலையோ. 15

3425 கற்றவர் உளத்தே கரும்பினில்

இனிக்கும்
கண்ணுதற் கடவுளே என்னைப்
பெற்றதாய் நேயர் உறவினர்
துணைவர்
பெருகிய பழக்கமிக்
குடையோர்
மற்றவர் இங்கே தனித்தனி
பிரிந்து
மறைந்திட்ட தோறும்அப்
பிரிவை
உற்றுநான் நினைக்குந்
தோறும்உள் நடுங்கி
உடைந்தனன் உடைகின்றேன்
எந்தாய். 16

3426 என்றும்நா டுறுவோர்க் கின்பமே
புரியும்
எந்தையே என்றனைச் சூழ்ந்தே
நன்றுநா டியநல் லோர்உயிர்ப்
பிரிவை
நாயினேன் கண்டுகேட் டுற்ற
அன்றுநான் அடைந்த
நடுக்கமுந் துயரும்

அளவிலை அளவிலை
அறிவாய்
இன்றவர் பிரிவை நினைத்திடுந்
தோறும்
எய்திடும் துயரும்நீ அறிவாய். 17

3427 நிலைபுரிந் தருளும் நித்தனே
உலகில்
நெறியலா நெறிகளில் சென்றே
கொலைபுரிந் திட்ட கொடியவர்
இவர்என்
றயலவர் குறித்தபோ தெல்லாம்
உலைபுரிந் திடுவெந் தீவயிற்
றுள்ளே
உற்றென நடுநடுக் குற்றே
துலைபுரிந்207 தோடிக்
கண்களை மூடித்
துயர்ந்ததும் நீஅறிந் ததுவே. 18

207. தொலைபுரிந்து □
முதற்பதிப்பு, பொ.சு, ச.மு.க.

3428 ஓர்ந்தஉள் ளகத்தே நிறைந்தொளிர்
கின்ற
ஒருவனே உலகியல் அதிலே

மாந்தர்கள் இறப்பைக்
குறித்திடும் பறையின்
வல்லொலி கேட்டபோ
தெல்லாம்
காந்திஎன் உள்ளம் கலங்கிய
கலக்கம்
கடவுள்நீ யேஅறிந் திடுவாய்
ஏந்தும்இவ் வுலகில்
இறப்பெனில் எந்தாய்
என்னுளம் நடுங்குவ தியல்பே. 19

3429 மறைமுடி வயங்கும் ஒருதனித்
தலைமை
வள்ளலே உலகர சாள்வோர்
உறைமுடி[208] வாள்கொண்
டொருவரை ஒருவர்
உயிரறச் செய்தனர் எனவே
தறையுறச் சிறியேன் கேட்டபோ
தெல்லாம்
தளர்ந்துள நடுங்கிநின்
றயர்ந்தேன்
இறையும்இவ் வுலகில்
கொலைஎனில் எந்தாய்

என்னுளம் நடுங்குவ தியல்பே. 20

208. உறைஉறு - முதற்பதிப்பு, பொ.சு., ச. மு. க.

3430 தாய்மொழி குறித்தே கணக்கிலே மற்றோர்
தாய்க்குநால் என்பதை இரண்டாய்
வாய்மொழி வஞ்சம் புகன்றனன் வரைந்தேன்
நடுங்கினேன் நினைத்ததை மனத்தே
தூய்மொழி நேயர் நம்பினோர் இல்லில்
சூழ்ந்தனன் நினைத்தது துயர்ந்தேன்
காய்மொழி புகன்றேன் பொய்மொழி புகன்றேன்
கலங்கினேன் அதுநினைத் தெந்தாய். 21

3431 எட்டரும் பொருளே திருச்சிற்றம் பலத்தே
இலகிய இறைவனே உலகில்

பட்டினி உற்றோர் பசித்தனர்
களையால்
பரதவிக் கின்றனர் என்றே
ஒட்டிய பிறரால் கேட்டபோ
தெல்லாம்
உளம்பகீர் எனநடுக் குற்றேன்
இட்டஇவ் வுலகில் பசிஎனில்
எந்தாய்
என்னுளம் நடுங்குவ தியல்பே. 22

3432 பல்லிகள் பலவா யிடத்தும்உச்
சியினும்
பகரும்நேர் முதற்பல வயினும்
சொல்லிய தோறும் பிறர்துயர்
கேட்கச்
சொல்கின் றவோஎனச் சூழ்ந்தே
மெல்லிய மனம்நொந்
திளைத்தனன் கூகை
வெங்குரல் செயுந்தொறும்
எந்தாய்209
வல்லியக் குரல்கேட் டயர்பசுப்
போல
வருந்தினேன் எந்தைநீ

அறிவாய். 23

209. எந்தாய் கூகை வெங்குரல்
செயுந்தோறும் - முதற்பதிப்பு,
பொ.சு.,பி. இரா.

3433 காக்கைகள் கூவக் கலங்கினேன்
பருந்தின்
கடுங்குரல் கேட்டுளங்
குலைந்தேன்
தாக்கிய ஆந்தை குரல்செயப்
பயந்தேன்
சாக்குரல் பறவையால்
தளர்ந்தேன்
வீக்கிய வேறு கொடுஞ்சகு
னஞ்செய்
வீக்களால் மயங்கினேன்
விடத்தில்210
ஊக்கிய பாம்பைக் கண்டபோ
துள்ளம்
ஒடுங்கினேன் நடுங்கினேன்
எந்தாய். 24

210. விடத்தின் - ச. மு. க.

3434 வேறுபல் விடஞ்செய்

உயிர்களைக் கண்டு
வெருவினேன் வெய்யநாய்க்
குழுவின்
சீறிய குரலோ டழுகுரல்
கேட்டுத்
தியங்கினேன் மற்றைவெஞ்
சகுனக்
கூறதாம் விலங்கு பறவைஊர்
வனவெங்
கோள்செயும்[211] ஆடவர்
மடவார்
ஊறுசெய் கொடுஞ்சொல்
இவைக்கெலாம் உள்ளம்
உயங்கினேன் மயங்கினேன்
எந்தாய்.

211. செறும் - பி. இரா. பதிப்பு.

3435 நிறமுறு விழிக்கீழ்ப் புறத்தொடு
தோளும்
நிறைஉடம் பிற்சில உறுப்பும்
உறவுதோல் தடித்துத் துடித்திடுந்
தோறும்
உன்னிமற் றவைகளை அந்தோ

பிறர்துயர் காட்டத் துடித்தவோ
என்று
பேதுற்று மயங்கிநெஞ்
சுடைந்தேன்
நறுவிய துகிலில் கறைஉறக்
கண்டே
நடுங்கினேன் எந்தைநீ
அறிவாய். 26

3436 மங்கையர் எனைத்தாம்
வலிந்துறுந் தோறும்
மயங்கிநாம் இவரொடு
முயங்கி
இங்குளங் களித்தால்
களித்தவர்க் குடனே
இன்னல்உற் றிடும்நமக்
கின்னல்
தங்கிய பிறர்தம்
துயர்தனைக்212 காண்டல்
ஆகும்அத் துயருறத் தரியேம்
பங்கமீ தெனவே எண்ணிநான்
உள்ளம் 27
பயந்ததும் எந்தைநீ அறிவாய்.

212. துயர்களை - ச. மு. க.

3437 வலிந்தெனை அழைக்கும்
மடந்தையர் தெருவில்
மறைந்துவந் தடுத்தபின்
நினைந்தே
மலிந்திவர் காணில்
விடுவர்அன் றிவரால்
மயங்கிஉள் மகிழ்ந்தனம்
எனிலோ
நலிந்திடு பிறர்தந் துயர்தனைக்
கண்டே
நடுங்குற வரும்எனப் பயந்தே
மெலிந்துடன் ஒளித்து வீதிவே
றொன்றின்
மேவினேன் எந்தைநீ அறிவாய். 28

3438 களிப்புறு சுகமாம் உணவினைக்
கண்ட
காலத்தும் உண்டகா லத்தும்
நெளிப்புறு மனத்தோ
டஞ்சினேன் எனைத்தான்
நேர்ந்தபல் சுபங்களில் நேயர்
அளிப்புறு விருந்துண்

டமர்களென் றழைக்க
அவர்களுக் கன்பினோ டாங்கே
ஒளிப்புறு வார்த்தை
உரைத்தயல் ஒளித்தே
பயத்தொடும் உற்றனன்
எந்தாய். 29

3439 இன்புறும் உணவு கொண்டபோ
தெல்லாம்
இச்சுகத் தால்இனி யாது
துன்புறுங் கொல்லோ என்றுளம்
நடுங்கிச்
சூழ்வெறு வயிற்றொடும்
இருந்தேன்
அன்பிலே அன்பர்
கொடுத்தவை எல்லாம்
ஐயகோ213 தெய்வமே
இவற்றால்
வன்புறச் செய்யேல் என்றுளம்
பயந்து
வாங்கியுண் டிருந்தனன்
எந்தாய். 30

213. ஐயவோ - படிவேறுபாடு.

ஆ. பா.

3440 உற்றதா ரணியில் எனக்குல
குணர்ச்சி
உற்றநாள் முதல்ஒரு சிலநாள்
பெற்றதாய் வாட்டம் பார்ப்பதற்
கஞ்சிப்
பேருண வுண்டனன் சிலநாள்
உற்றவர் நேயர் அன்புளார்
வாட்டம்
உறுவதற் கஞ்சினேன்
உண்டேன்
மற்றிவை அல்லால் சுகஉணாக்
கொள்ள
மனநடுங் கியதுநீ அறிவாய். 31

3441 தொழுந்தகை உடைய சோதியே
அடியேன்
சோம்பலால் வருந்திய தோறும்
அழுந்தஎன் உள்ளம் பயந்ததை
என்னால்
அளவிடற் கெய்துமோ பகலில்
விழுந்துறு தூக்கம் வரவது

தடுத்தும்
விட்டிடா வன்மையால் தூங்கி
எழுந்தபோ தெல்லாம்
பயத்தொடும் எழுந்தேன்
என்செய்வேன் என்செய்வேன்
என்றே. 32

3442 அந்தமோ டாதி இல்லதோர்
பொதுவில்
அரும்பெருஞ் சோதியே
அடியேன்
சொந்தமோ அறியேன் பகலிர
வெல்லாம்
தூக்கமே கண்டனன் தூக்கம்
வந்தபோ தெல்லாம்
பயத்தொடு படுத்தேன்
மற்றுநான்
எழுந்தபோதெல்லாம்
தொந்தமாம் பயத்தால் சிவசிவ
தூக்கம்
தொலைவதெக் காலம்என்
றெழுந்தேன். 33

3443 உடையஅம் பலத்தில் ஒருவனே என்றன்
உயிர்க்குயிர் ஆகிய ஒளியே
கடையன்நான் நனவில் நடுங்கிய நடுக்கம்
கணக்கிலே சிறிதுறும் கனவில்
இடையுறு நடுக்கம் கருதவும் சொலவும்
எண்ணவும் எழுதவும் படுமோ
நடையுறு சிறியேன் கனவுகண் டுள்ளம்
நடுங்கிடா நாளும்ஒன் றுளதோ. 34
3444 பகலிர வடியேன் படுத்தபோ தெல்லாம்
தூக்கமாம் பாவிவந் திடுமே
இகலுறு கனவாம் கொடியவெம் பாவி
எய்துமே என்செய்வோம் என்றே
உகலுற உள்ளே நடுங்கிய நடுக்கம்
உன்னுளம் அறியுமே எந்தாய்

நகலுறச் சிறியேன் கனவுகண்
டுள்ளம்
நடுங்கிடா நாளும்ஒன் றுளதோ. 35

3445 தொகுப்புறு சிறுவர் பயிலுங்கால்
பயிற்றும்
தொழிலிலே வந்தகோ பத்தில்
சகிப்பிலா மையினால்
அடித்தனன் அடித்த
தருணம்நான் கலங்கிய கலக்கம்
வகுப்புற நினது திருவுளம்
அறியும்
மற்றுஞ்சில் உயிர்களில் கோபம்
மிகப்புகுந் தடித்துப் பட்டபா
டெல்லாம்
மெய்யநீ அறிந்ததே அன்றோ. 36

3446 ஒடித்தஇவ் வுலகில் சிறுவர்பால்
சிறிய
உயிர்கள்பால் தீமைகண்
டாங்கே
அடித்திடற் கஞ்சி உளைந்தனன்
என்னால்
ஆற்றிடாக் காலத்தில் சிறிதே

பொடித்துநான் பயந்த
பயமெலாம் உனது
புந்தியில் அறிந்ததே எந்தாய்
வெடித்தவெஞ் சினம்என்
உளமுறக் கண்டே
வெதும்பிய நடுக்கம்நீ214
அறிவாய். 37

214. நடுக்கமும் - படிவேறுபாடு.

ஆ. பா.

3447 கோபமே வருமோ காமமே
வருமோ
கொடியமோ கங்களே வருமோ
சாபமே அனைய தடைமதம்
வருமோ
தாமதப் பாவிவந் திடுமோ
பாபமே புரியும் லோபமே
வருமோ
பயனில்மாற் சரியம்வந்
திடுமோ
தாபஆங் கார மேஉறு மோஎன்
றையநான் தளர்ந்ததும்
அறிவாய்.

38

3448 காமமா மதமாங் காரமா திகள்என்
கருத்தினில் உற்றபோ
தெல்லாம்
நாமம்ஆர் உளத்தோ
டையவோ நான்தான்
நடுங்கிய நடுக்கம்நீ அறிவாய்
சேமமார் உலகில் காமமா
திகளைச்
செறிந்தவர் தங்களைக் கண்டே
ஆமைபோல் ஒடுங்கி
அடங்கினேன் அதுவும்
ஐயநின் திருவுளம் அறியும். 39

3449 கருத்துவே றாகிக் கோயிலில்
புகுந்துன்
காட்சியைக் கண்டபோ
தெல்லாம்
வருத்தமே அடைந்தேன்
பயத்தொடும் திரும்பி
வந்துநொந் திளைத்தனன்
எந்தாய்

நிருத்தனே நின்னைத்
துதித்தபோ தெல்லாம்
நெகிழ்ச்சிஇல் லாமையால்
நடுங்கிப்
பருத்தஎன் உடம்பைப்
பார்த்திடா தஞ்சிப் 40
படுத்ததும் ஐயநீ அறிவாய்.

புன்புலால் உடம்பின் அசுத்தமும்
இதனில்
புகுந்துநான் இருக்கின்ற
புணர்ப்பும்
என்பொலா மணியே
எண்ணிநான் எண்ணி
ஏங்கிய ஏக்கம்நீ அறிவாய்
வன்புலால் உண்ணும்
மனிதரைக் கண்டு
மயங்கிஉள் நடுங்கிஆற் றாமல்
என்பெலாம் கருக
இளைத்தனன் அந்த
இளைப்பையும் ஐயநீ
அறிவாய். 41

3451 இந்தவிர் சடைஎம் இறைவனே
என்னோ
டியல்கலைத் தருக்கஞ்செய்
திடவே
வந்தவர் தம்மைக் கண்டபோ
தெல்லாம்
மனம்மிக நடுங்கினேன்
அறிவாய்
சந்தியுற் றொருகால் படித்தசாத்
திரத்தைத்
தமியனேன் மீளவுங் கண்டே
நொந்ததும் உலகப்
படிப்பில்என் உள்ளம்
நொந்ததும் ஐயநீ அறிவாய். 42

3452 முனித்தவெவ் வினையோ
நின்னருட் செயலோ
தெரிந்திலேன் மோகமே
லின்றித்
தனித்தனி ஒருசார் மடந்தையர்
தமக்குள்
ஒருத்தியைக் கைதொடச்

சார்ந்தேன்
குனித்தமற் றவரைத்
தொட்டனன் அன்றிக்
கலப்பிலேன் மற்றிது குறித்தே
பனித்தனன் நினைத்த
தோறும்உள் உடைந்தேன்
பகர்வதென் எந்தைநீ அறிவாய். 43

3453 பதியனே பொதுவில் பரமநா
டகஞ்செய்
பண்பனே நண்பனே உலகில்
ஒதியனேன் பிறர்பால்
உரத்தவார்த் தைகளால்
ஒருசில வாதங்கள் புரிந்தே
மதியிலா மையினால்
அகங்கரித் ததன்பின்
வள்ளல்உன் அருளினால்
அறிந்தே
விதியைநான் நொந்து நடுங்கிய
தெல்லாம்
மெய்யனே நீஅறிந் ததுவே. 44

3454 அருளினை அளிக்கும் அப்பனே
உலகில்

அன்புளார் வலிந்தெனக் கீந்த
பொருளினை வாங்கிப்
போனபோ தெல்லாம்
புழுங்கிய புழுக்கம்நீ அறிவாய்
மருளும்அப் பொருளைச்
சாலகத் தெறிந்து
மனமிக இளைத்ததும்
பொருளால்
இருளுரும் எனநான்
உளம்நடுங் கியதும்
எந்தைநின் திருவுளம் அறியும். 45

3455 பொருளிலே உலகம் இருப்பதா
தலினால்
புரிந்துநாம் ஒருவர்பால்
பலகால்
மருவினால் பொருளின்
இச்சையால் பலகால்
மருவுகின் றான்எனக் கருதி
வெருவுவர் எனநான்
அஞ்சிஎவ் விடத்தும்
மேவிலேன் எந்தைநீ அறிவாய்
ஒருவும்அப் பொருளை

நினைத்தபோ தெல்லாம்
உவட்டினேன் இதுவும்நீ
அறிவாய். 46

3456 தகைத்தபே ருலகில் ஐயனே
அடியேன்
தடித்தஉள் ளத்தொடு களித்தே
நகைத்தபோ தெல்லாம்
நடுங்கினேன் இங்கே
நல்லவா கனங்களில் ஏறி
உகைத்தபோ தெல்லாம்
நடுங்கினேன் விரைந்தே
ஓட்டிய போதெலாம் பயந்தேன்
பகைத்தபோ தயலார்
பகைகளுக் கஞ்சிப்
பதுங்கினேன் ஒதுங்கினேன்
எந்தாய். 47

3457 சகப்புற வாழ்வைப் பார்த்திடில்
கேட்கில்
சஞ்சலம் உறும்எனப் பயந்தே
நகர்புறத் திருக்குந்
தோட்டங்கள் தோறும்

நண்ணியும் பிறவிடத்
தலைந்தும்
பகற்பொழு தெல்லாம்
நாடொறுங் கழித்தேன்
பகலன்றி இரவும்அப் படியே
மிகப்பல விடத்தும் திரிந்தனன்
அடியேன்
விளம்பலென் நீஅறிந் ததுவே. 48

3458 உருவுள மடவார் தங்களை
நான்கண்
ணுற்றபோ துளநடுக் குற்றேன்
ஒருவுளத் தவரே வலிந்திட
வேறோர்
உவளகத் தொளித்தயல்
இருந்தேன்
கருவுளச் சண்டைக் கூக்குரல்
கேட்ட
காலத்தில் நானுற்ற கலக்கம்
திருவுளம் அறியும் உரத்தசொல்
எனது
செவிபுகில் கனல்புகு வதுவே.
49

3459 பண்ணிகா ரங்கள் பொசித்தஅப் போதும்
பராக்கிலே செலுத்திய போதும்
எண்ணிய மடவார் தங்களை விழைந்தே
இசைந்தனு பவித்தஅப் போதும்
நண்ணிய தயிலம் முழுக்குற்ற போதும்
நவின்றசங் கீதமும் நடமும்
கண்ணுறக் கண்டு கேட்டஅப் போதும்
கலங்கிய கலக்கம்நீ அறிவாய். 50

3460 நயந்தபொற் சரிகைத் துகில்எனக் கெனது
நண்பினர் உடுத்திய போது
பயந்தஅப் பயத்தை அறிந்தவர் எல்லாம்
பயந்தனர் வெய்யிலிற் கவிகை
வியந்துமேற் பிடித்த போதெலாம் உள்ளம்
வெருவினேன் கைத்துகில் வீசி

அயந்தரு தெருவில் நடப்பதற்
கஞ்சி
அரைக்குமேல் வீக்கினன் 51
எந்தாய்.
3461 கையுற வீசி நடப்பதை நாணிக்
கைகளைக் கட்டியே நடந்தேன்
மெய்யுறக் காட்ட
வெருவிவெண் துகிலால்
மெய்எலாம் ஐயகோ215
மறைத்தேன்
வையமேல் பிறர்தங் கோலமும்
நடையும்
வண்ணமும் அண்ணலே
சிறிதும்
பையநான் ஊன்றிப் பார்த்ததே
இல்லைப்
பார்ப்பனேல் பயமிகப்
படைப்பேன்.
52

215. ஐயவோ - படிவேறுபாடு.

ஆ. பா

3462 வைகிய நகரில் எழிலுடை

மடவார்
வலிந்தெனைக் கைபிடித்
திழுத்தும்
சைகைவே றுரைத்தும்
சரசவார்த் தைகளால்
தனித்தெனைப் பலவிசை
அறிந்தும்
பொய்கரைந் தாணை
புகன்றுமேல் விழுந்தும்
பொருள்முத லியகொடுத்
திசைத்தும்
கைகலப் பறியேன்
நடுங்கினேன் அவரைக்
கடிந்ததும் இல்லைநீ அறிவாய். 53
3463 எளியரை வலியார் அடித்தபோ
தையோ
என்மனம் கலங்கிய கலக்கம்
தெளியநான் உரைக்க
வல்லவன் அல்லேன்
திருவுளம் அறியுமே
எந்தாய்216
களியரைக் கண்டு பயந்தஎன்

பயந்தான்
கடலினும் பெரியது கண்டாய்
அளியர்பால் கொடியர்
செய்தவெங் கொடுமை
அறிந்தஎன் நடுக்கம்ஆர்
அறிவார். 54

216. அறியும் எந்தாயே - பி. இரா. பதிப்பு.

3464 இரவிலே பிறர்தம் இடத்திலே இருந்த
இருப்பெலாம் கள்ளர்கள் கூடிக்
கரவிலே கவர்ந்தார்
கொள்ளைஎன் றெனது
காதிலே விழுந்தபோ தெல்லாம்
விரவிலே217 நெருப்பை
மெய்யிலே மூட்டி
வெதுப்பல்போல்
வெதும்பினேன் எந்தாய்
உரவிலே ஒருவர் திடுக்கென
வரக்கண்
டுளம்நடுக் குற்றனன் பலகால். 55

217. விரைவிலே - முதற்பதிப்பு,
பொ. சு., ச. மு. க., பி. இரா.
பதிப்பு.

3465 உரத்தொரு வருக்கங் கொருவர்
பேசியபோ
துள்ளகம் நடுங்கினேன் பலகால்
கரத்தினால் உரத்துக் கதவுதட்
டியபோ
தையவோ கலங்கினேன்
கருத்தில்
புரத்திலே அம்மா அப்பனே
ஐயோ
எனப்பிறர் புகன்றசொல்
புகுந்தே
தரத்தில்என் உளத்தைக்
கலக்கிய கலக்கம்
தந்தைநீ அறிந்தது தானே. 56

3466 மண்ணினீள் நடையில் வந்தவெந்
துயரை
மதித்துளம் வருந்திய பிறர்தம்
கண்ணினீர் விடக்கண்

டையவோ நானும்
கண்ணினீர் விட்டுளங்
கவன்றேன்
நண்ணிநின் றொருவர்
அசப்பிலே218 என்னை
அழைத்தபோ தடியனேன்
எண்ணா
தெண்ணியா துற்ற தோளனக்
கலங்கி 57
ஏன்னனல் மறந்தனன் எந்தாய்.

218. அசைப்பிலே - படிவேறுபாடு. ஆ. பா.

3467 தேட்டிலே மிகுந்த சென்னையில் இருந்தால்
சிலுகுறும்219 என்றுளம்
பயந்தே
நாட்டிலே சிறிய ஊர்ப்புறங்
களிலே
நண்ணினேன் ஊர்ப்புறம்
அடுத்த
காட்டிலே பருக்கைக் கல்லிலே
புன்செய்க்

களத்திலே திரிந்துற்ற
இளைப்பை
ஏட்டிலே எழுத முடியுமோ
இவைகள்
எந்தைநீ அறிந்தது தானே. 58

219. சிறுகுறும் - முதற்பதிப்பு,
பொ. சு., ச.மு. க. பதிப்பு.

3468 என்புடை வந்தார் தம்முகம்
நோக்கி
என்கொலோ என்கொலோ
இவர்தாம்
துன்புடை யவரோ இன்புடை
யவரோ
சொல்லுவ தென்னையோ
என்றே
வன்புடை மனது கலங்கிஅங்
கவரை
வாஎனல் மறந்தனன் எந்தாய்
அன்புடை220 யவரைக்
கண்டபோ தெல்லாம்
என்கொலோ என்றயர்ந் தேனே. 59

220. இன்புடை - ச.மு க. பதிப்பு.

3469 காணுறு பசுக்கள் கன்றுக ளாதி
கதறிய போதெலாம் பயந்தேன்
ஏணுறு மாடு முதல்பல
விருகம்[221]
இளைத்தவை கண்டுளம்
இளைத்தேன்
கோணுறு கோழி முதல்பல
பறவை
கூவுதல் கேட்டுளங்
குலைந்தேன்
வீணுறு கொடியர் கையிலே
வாளை
திர்த்தல்கண் டென்னென
வெருண்டேன்.

221. மிருகம் - முதற்பதிப்பு, பொ.
சு., ச.மு.க., பி. இரா. பதிப்பு.

3470 பிதிர்ந்தமண் உடம்பை மறைத்திட
வலியார்
பின்முன்நோக் காதுமேல்
நோக்கி
அதிர்ந்திட நடந்த போதெலாம்

பயந்தேன்
அவர்புகன் றிட்டதீ மொழிகள்
பொதிந்திரு செவியில்
புகுந்தொறும் பயந்தேன்
புண்ணியா நின்துதி எனும்ஓர்
முதிர்ந்ததீங் கனியைக்
கண்டிலேன் வேர்த்து
முறிந்தகாய் கண்டுளம்
தளர்ந்தேன். 61

3471 வாடிய பயிரைக் கண்டபோ
தெல்லாம்
வாடினேன் பசியினால்
இளைத்தே
வீடுதோ றிரந்தும் பசியறா
தயர்ந்த
வெற்றரைக் கண்டுளம்
பதைத்தேன்
நீடிய பிணியால் வருந்துகின்
றோர்என்
நேர்உறக் கண்டுளந் துடித்தேன்
ஈடின்மா222 னிகளாய் ஏழைக
ளாய்நெஞ்

சிளைத்தவர் தமைக்கண்டே
இளைத்தேன். 62

222. ஈடு - ஒப்பு, முதற் பதிப்பு.

3472 நலிதரு சிறிய தெய்வமென்
றையோ
நாட்டிலே பலபெயர் நாட்டிப்
பலிதர ஆடு பன்றிக்
குடங்கள்
பலிக்கடா முதலிய உயிரைப்
பொலிவுறக் கொண்டே
போகவும் கண்டே
புந்திநொந் துளநடுக் குற்றேன்
கலியுறு சிறிய தெய்வவெங்
கோயில்
கண்டகா லத்திலும் பயந்தேன். 63

3473 துண்ணெனக் கொடியோர்
பிறவுயிர் கொல்லத்
தொடங்கிய போதெலாம்
பயந்தேன்
கண்ணினால் ஐயோ பிறஉயிர்

பதைக்கக்
கண்டகா லத்திலும் பதைத்தேன்
மண்ணினில் வலையும்
தூண்டிலும் கண்ணி
வகைகளும் கண்டபோ
தெல்லாம்
எண்ணிஎன் உள்ளம் நடுங்கிய
நடுக்கம்
எந்தைநின் திருவுளம்223 64
அறியும்.

223. திருவருள் - முதற் பதிப்பு,
பொ. சு. பதிப்பு.

3474 நடுநிலை இல்லாக் கூட்டத்தைக்
கருணை
நண்ணிடா அரையரை நாளும்
கெடுநிலை நினைக்கும் சிற்றதி
காரக்
கேடரைப் பொய்யலால்
கிளத்தாப்
படுநிலை யவரைப் பார்த்தபோ
தெல்லாம்
பயந்தனன் சுத்தசன் மார்க்கம்

விடுநிலை உலக நடைஎலாங்
கண்டே
வெருவினேன் வெருவினேன்
எந்தாய். 65

3475 ஓங்கிய திருச்சிற் றம்பல முடைய
ஒருதனித் தலைவனே
என்னைத்
தாங்கிய தாயே தந்தையே
குருவே
தயாநிதிக் கடவுளே நின்பால்
நீங்கிய மனத்தார் யாவரே
எனினும்
அவர்தமை நினைத்தபோ
தெல்லாம்
தேங்கிய உள்ளம் பயந்தனன்
அதுநின்
திருவுளம் அறியுமே எந்தாய். 66

3476 காட்டுயர் அணைமேல்
இருக்கவும் பயந்தேன்
காலின்மேல் கால்வைக்கப்
பயந்தேன்

பாட்டயல் கேட்கப் பாடவும்
பயந்தேன்
பஞ்சணை படுக்கவும்
பயந்தேன்
நாட்டிய உயர்ந்த
திண்ணைமேல் இருந்து
நன்குறக் களித்துக் கால்கீழே
நீட்டவும் பயந்தேன் நீட்டிப்பே
சுதலை
நினைக்கவும் பயந்தனன்
எந்தாய். 67

3477 தலைநெறி ஞான சுத்தசன்
மார்க்கம்
சார்ந்திட முயலுறா தந்தோ
கலைநெறி உலகக் கதியிலே
கருத்தைக்
கனிவுற வைத்தனர் ஆகிப்
புலைநெறி விரும்பி னார்உல
குயிர்கள்
பொதுஎனக் கண்டிரங் காது
கொலைநெறி நின்றார்
தமக்குளம் பயந்தேன்

எந்தைநான் கூறுவ தென்னே. 68
3478 இவ்வணஞ் சிறியேற் குலகியல் அறிவிங்
கெய்திய நாளது தொடங்கி
நைவணம் இற்றைப் பகல்வரை அடைந்த
நடுக்கமும் துன்பமும் உரைக்க
எவ்வணத் தவர்க்கும் அலகுறா224 தெனில்யான்
இசைப்பதென் இசைத்ததே அமையும்
செவ்வணத் தருணம் இதுதலை வாநின்
திருவுளம் அறிந்ததே எல்லாம். 69

224. அலகுறாது - குறைவுபடாது. முதற் பதிப்பு.

3479 தரைத்தலத் தெனைநீ எழுமையும் பிரியாத்
தம்பிரான் அல்லையோ மனத்தைக்
கரைத்துளே புகுந்தென் உயிரினுட் கலந்த

கடவுள்நீ அல்லையோ
எனைத்தான்
இரைத்திவ ணளித்தோர்
சிற்சபை விளங்கும்
எந்தைநீ அல்லையோ நின்பால்
உரைத்தல்என் ஒழுக்கம்
ஆதலால் உரைத்தேன்
நீஅறி யாததொன் றுண்டோ . 70
3480 கைதலத் தோங்கும் கனியின்225
என் னுள்ளே
கனிந்தஎன் களைகண்நீ
அலையோ
மெய்தலத் தகத்தும்
புறத்தும்விட் டகலா
மெய்யன்நீ அல்லையோ எனது
பைதல்தீர்த் தருளுந் தந்தைநீ
அலையோ
பரிந்துநின் திருமுன்விண்
ணப்பம்
செய்தல்என் ஒழுக்கம் ஆதலால்
செய்தேன்
திருவுளம் தெரிந்ததே226

எல்லாம். 71

225. கனியில் - பி. இரா. பதிப்பு.
226. அறிந்ததே - முதற்பதிப்பு,
பொ. சு., ச. மு. க. பதிப்பு.

3481 இன்னவா றடியேன் அச்சமுந்
துயரும்
எய்திநின் றிளைத்தனன்
அந்தோ
துன்னஆ ணவமும் மாயையும்
வினையும்
சூழ்ந்திடும் மறைப்பும்இங்
குனைத்தான்
உன்னவா சற்றே உரைக்கவா
ஒட்டேம்
என்பவால் என்செய்வேன்
எனது
மன்னவா ஞான மன்றவா
எல்லாம்
வல்லவா இதுதகு மேயோ. 72

3482 எள்ளலாம் பயத்தால் துயரினால்
அடைந்த
இளைப்பெலாம் இங்குநான்

ஆற்றிக்
கொள்ளவே அடுத்தேன்
மாயையா திகள்என்
கூடவே அடுத்ததென் அந்தோ
வள்ளலே எனது வாழ்முதற்
பொருளே
மன்னவா நின்னலால்
அறியேன்
உள்ளல்வே றிலைஎன்
உடல்பொருள்ஆவி
உன்னதே என்னதன் றெந்தாய். 73

3483 என்சுதந் தரம்ஓர் எட்டுணை
யேனும்
இல்லையே எந்தைஎல்
லாம்உன்
தன்சுதந் தரமே அடுத்தஇத்
தருணம்
தமியனேன் தனைப்பல துயரும்
வன்சுமை மயக்கும் அச்சமும்
மறைப்பும்
மாயையும் வினையும்ஆ
ணவமும்

இன்சுவைக் கனிபோல்
உண்கின்ற தழகோ
இவைக்கெலாம் நான்இலக்
கலவே. 74

3484 அறிவொரு சிறிதிங் கறிந்தநாள்
முதல்என்
அப்பனே நினைமறந் தறியேன்
செறிவிலாச் சிறிய பருவத்தும்
வேறு
சிந்தைசெய் தறிந்திலேன்
உலகில்
பிறிதொரு பிழையுஞ்
செய்திலேன் அந்தோ
பிழைத்தனன்
ஆயினும்என்னைக்
குறியுறக் கொண்டே
குலங்குறிப் பதுநின்
குணப்பெருங் குன்றினுக்
கழகோ. 75

3485 ஐயநான் ஆடும் பருவத்திற் றானே
அடுத்தநன் னேயனோ டப்பா

பொய்யுல காசை எனக்கிலை
உனக்கென்
புகல்என அவனும்அங்
கிசைந்தே
மெய்யுறத் துறப்போம்
என்றுபோய் நினது
மெய்யருள் மீட்டிட மீண்டேம்
துய்யநின் உள்ளம் அறிந்ததே
எந்தாய்
இன்றுநான் சொல்லுவ
தென்னே. 76

3486 தேர்விலாச் சிறிய பருவத்திற்
றானே
தெய்வமே தெய்வமே எனநின்
சார்வுகொண் டெல்லாச்
சார்வையும் விடுத்தேன்
தந்தையும் குருவும்நீ என்றேன்
பேர்விலா துளத்தே வந்தவா
பாடிப்
பிதற்றினேன் பிறர்மதிப்
பறியேன்
ஓர்விலாப் பிழைகள்

ஒன்றையும் அறியேன்
இன்றுநான் உரைப்பதிங் 77
கென்னே.

3487 பொறித்துனைப் பதியாப்
பெற்றநாள் அடிமை
புரிந்தது போலவே இன்றும்
செறித்துநிற் கின்றேன்
அன்றிஎன் உரிமைத்
தெய்வமும் குருவும்மெய்ப்
பொருளும்
நெறித்தநற் றாயுந் தந்தையும்
இன்பும்
நேயமும் நீஎனப் பெற்றே
குறித்தறிந் ததன்பின்
எந்தைநான் ஏறிக்
குதித்ததென் கூறுக நீயே. 78

3488 பரிந்துனைப் பதியாப் பெற்றநாள்
அடிமை
பணிபுரிந் தாங்கிது வரையில்
புரிந்துறு கின்றேன் அன்றிஎன்
உயிரும்

பொருளும்என் புணர்ப்பும்என்
அறிவும்
விரிந்தஎன் சுகமும் தந்தையுங்
குருவும்
மெய்ம்மையும் யாவும்நீ என்றே
தெரிந்தபின் அந்தோ வேறுநான்
செய்த
செய்கைஎன் செப்புக நீயே. 79

3489 மைதவழ் விழிஎன் அம்மைஓர்
புடைகொள்227
வள்ளலே நின்னைஅன் பாலும்
வைதவர் தமைநான்
மதித்திலேன் அன்பால்
வாழ்த்துகின் றோர்தமை
வாழ்த்தி
உய்தவர் இவர்என்
றுறுகின்றேன் அல்லால்
உன்அருள் அறியநான் வேறு
செய்ததொன் றிலையே
செய்தனன் எனினும்
திருவுளத் தடைத்திடல்
அழகோ.

227. மைதவழ் முகில்போன்
றருள்பொழி கருணை - முதற்
பதிப்பு,
பொ. சு., ச. மு. க. 'மைதவழ்
விழியென் னம்மையோர்
புடைகொள் வள்ளலே' என்றும்
பாடம்
எனச் ச.மு.க.
அடிக்குறிப்பிடுகிறார்.

3490 ஆரணம் உரைத்த வரைப்பெலாம்
பலவாம்
ஆகமம் உரைவரைப் பெல்லாம்
காரண நினது திருவருட்
செங்கோல்
கணிப்பருங் களிப்பிலே ஓங்கி
நாரணர் முதலோர் போற்றிட
விளங்கி
நடக்கின்ற பெருமைநான்
அறிந்தும்
தாரணி யிடைஇத் துன்பமா
திகளால்

தனையனேன் தளருதல்
அழகோ. 81

3491 பார்முதல் நாதப் பதிஎலாங்
கடந்தப்
பாலும்அப் பாலும்அப் பாலும்
ஓர்முதல் ஆகித் திருவருட்
செங்கோல்
உரைப்பரும் பெருமையின்
ஓங்கிச்
சீர்பெற விளங்க நடத்திமெய்ப்
பொதுவில்
சிறந்தமெய்த் தந்தைநீ இருக்க
வார்கடல் உலகில் அச்சமா
திகளால்
மகன்மனம் வருந்துதல்
அழகோ. 82

3492 ஆர்ந்தவே தாந்தப் பதிமுதல்
யோகாந்
தப்பதி வரையும்அப் பாலும்
தேர்ந்தருள் ஆணைத்
திருநெறிச் செங்கோல்
செல்லஓர் சிற்சபை இடத்தே

சார்ந்தபே ரின்பத் தனியர
சியற்றும்
தந்தையே தனிப்பெருந்
தலைவா
பேர்ந்திடேன் எந்த விதத்திலும்
நினக்கே
பிள்ளைநான் வருந்துதல்
அழகோ. 83

3493 சித்திகள் எல்லாம் வல்லதோர்
ஞானத்
திருச்சபை தன்னிலே திகழும்
சத்திகள் எல்லாம் சத்தர்கள்
எல்லாம்
தழைத்திடத் தனிஅருட்
செங்கோல்
சத்திய ஞானம் விளக்கியே
நடத்தும்
தனிமுதல் தந்தையே தலைவா
பித்தியல் உடையேன்
எனினும்நின் தனக்கே
பிள்ளைநான் வாடுதல்
அழகோ. 84

3494 சாற்றுபே ரண்டப் பகுதிகள்
அனைத்தும்
தனித்தனி அவற்றுளே நிரம்பித்
தோற்றுமா பிண்டப் பகுதிகள்
அனைத்தும்
சோதியால் விளக்கிஆ னந்த
ஆற்றிலே நனைத்து
வளர்த்திடும் பொதுவில்
அரும்பெருந் தந்தையே
இன்பப்
பேற்றிலே விழைந்தேன்
தலைவநின் தனக்கே
பிள்ளைநான் பேதுறல்
அழகோ.

85

3495 சிறந்ததத் துவங்கள்
அனைத்துமாய் அலவாய்த்
திகழ்ஒளி யாய்ஒளி எல்லாம்
பிறங்கிய வெளியாய்
வெளிஎலாம் விளங்கும்
பெருவெளி யாய்அதற் கப்பால்
நிறைந்தசிற் சபையில் அருளர

சியற்றும்
நீதிநல் தந்தையே இனிமேல்
பிறந்திடேன் இறவேன்
நின்னைவிட் டகலேன்
பிள்ளைநான் வாடுதல் 86
அழகோ.

3496 எண்ணிய எல்லாம் வல்லபே
ரருளாம்
இணையிலாத் தனிநெடுஞ்
செங்கோல்
நண்ணிய திருச்சிற் றம்பலத்
தமர்ந்தே
நடத்தும்ஓர் ஞானநா யகனே
தண்ணருள் அளிக்கும்
தந்தையே உலகில்
தனையன்நான் பயத்தினால்
துயரால்
அண்ணிய மலங்கள் ஐந்தினால்
இன்னும்
ஐயகோ வாடுதல் அழகோ. 87

3497 கலைஎலாம் புகலும் கதிஎலாம்
கதியில்

காண்கின்ற காட்சிகள் எல்லாம்
நிலையெலாம் நிலையில்
நேர்ந்தனு பவஞ்செய்
நிறைவெலாம் விளங்கிடப்
பொதுவில்
மலைவிலாச் சோதி
அருட்பெருஞ் செங்கோல்
வாய்மையான் நடத்தும்ஓர்
தனிமைத்
தலைவனே எனது தந்தையே
நினது
தனையன்நான் தளருதல்
அழகோ. 88

3498 ஆதியே நடுவே அந்தமே
எனும்இவ்
வடைவெலாம் இன்றிஒன் றான
சோதியே வடிவாய்த்
திருச்சிற்றம் பலத்தே
தூயபே ரருள்தனிச் செங்கோல்
நீதியே நடத்தும் தனிப்பெருந்
தலைமை
நிருத்தனே ஒருத்தனே நின்னை

ஓதியே வழுத்தும்
தனையன்நான் இங்கே
உறுகணால் தளருதல் அழகோ. 89
3499 அத்தனே திருச்சிற் றம்பலத் தரசே
அரும்பெருஞ் சோதியே
அடியார்
பித்தனே எனினும் பேயனே
எனினும்
பெரிதருள் புரிதனித் தலைமைச்
சித்தனே எல்லாம் செய்திட
வல்ல
செல்வனே சிறப்பனே சிவனே
சுத்தனே நினது தனையன்நான்
மயங்கித்
துயர்ந்துளம் வாடுதல் அழகோ. 90
3500 உற்றதோர் திருச்சிற் றம்பலத்
தோங்கும்
ஒருதனித் தந்தையே நின்பால்
குற்றம்நான் புரிந்திங்
கறிந்திலேன் குற்றம்
குயிற்றினேன் என்னில்அக்
குற்றம்

இற்றென அறிவித் தறிவுதந்
தென்னை
இன்புறப் பயிற்றுதல் வேண்டும்
மற்றய லார்போன் றிருத்தலோ
தந்தை
வழக்கிது நீஅறி யாயோ. 91

3501 குற்றமோ குணமோ நான்அறி
யேன்என்
குறிப்பெலாம் திருச்சிற்றம்
பலத்தே
உற்றதா தலினால் உலகியல்
வழக்கில்
உற்றன228 மற்றென தலவே
தெற்றென229 அருட்கே
குற்றம்என் பதுநான்
செய்திடில் திருத்தலே அன்றி
மற்றய லார்போன் றிருப்பதோ
தந்தை
மரபிது நீஅறி யாயோ. 92

228. உற்றிடின் - முதற்பதிப்பு;
பொ. சு., ச. மு. க. பதிப்பு.

229. தெற்றென - விரைந்து.
முதற்பதிப்பு.

3502 மாயையால் வினையால் அரிபிர
மாதி
வானவர் மனமதி மயங்கித்
தீயகா ரியங்கள் செய்திடில்
அந்தோ
சிறியனேன் செய்வது புதிதோ
ஆயினும் தீய இவைஎன
அறியேன்
அறிவித்துத் திருத்துதல் அன்றி
நீயிவண் பிறர்போன் றிருப்பது
தந்தை
நெறிக்கழ கல்லவே எந்தாய். 93

3503 கருணையும் சிவமே
பொருள்எனக் காணும்
காட்சியும் பெறுகமற் றெல்லாம்
மருள்நெறி எனநீ எனக்கறி
வித்த
வண்ணமே பெற்றிருக்
கின்றேன்

இருள்நெறி மாயை
வினைகளால் கலக்கம்
எய்திய தென்செய்வேன்
எந்தாய்
தெருள்நிலை இன்றிக்
கலங்கினேன் எனினும்
சிறுநெறி பிடித்ததொன்
றிலையே. 94

3504 கலங்கிய போதும் திருச்சிற்றம்
பலத்தில்
கருணையங் கடவுளே நின்பால்
இலங்கிய நேயம் விலங்கிய
திலையே
எந்தைநின் உளம்அறி யாதோ
மலங்கிய மனத்தேன்
புகல்வதென் வினையால்
மாயையால் வரும்பிழை
எல்லாம்
அலங்கும்என் பிழைகள்
அல்லஎன் றுன்னோ
டடிக்கடி அறைந்தனன்
ஆண்டே. 95

3505 இரும்பினும் கொடிய
மனஞ்செயும் பிழையும்
என்பிழை அன்றெனப் பலகால்
விரும்பிநின் அடிக்கே
விண்ணப்பித் திருந்தேன்
வேறுநான் செய்ததிங் கென்னே
அரும்பொனே திருச்சிற்
றம்பலத் தமுதே
அப்பனே என்றிருக் கின்றேன்
துரும்பினுஞ் சிறியேன்
புகல்வதென் நினது
தூயதாம் திருவுளம் அறியும். 96
3506 வருமுயிர் இரக்கம் பற்றியே உலக
வழக்கில்என் மனஞ்சென்ற
தோறும்
வெருவிநின் அடிக்கே
விண்ணப்பித் திருந்தேன்
விண்ணப்பஞ் செய்கின்றேன்
இன்றும்
உருவஎன் உயிர்தான்
உயிர்இரக் கந்தான்
ஒன்றதே இரண்டிலை இரக்கம்

ஒருவில்என் உயிரும்
ஒருவும்என் உள்ளத்
தொருவனே நின்பதத் தாணை. 97

3507 தலைவர்கள் எல்லாம் தனித்தனி வணங்கும்
தலைவனே இன்றும்என்
உளமும்
மலைவில்என் அறிவும்
நானும்இவ் வுலக
வழக்கிலே உயிர்இரக் கத்தால்
இலகுகின் றனம்நான்
என்செய்வேன் இரக்கம்
என்னுயிர் என்னவே றிலையே
நிலைபெறும் இரக்கம்
நீங்கில்என் உயிரும்
நீங்கும்நின் திருவுளம் அறியும். 98

3508 ஆதலால் இரக்கம் பற்றிநான் உலகில்
ஆடலே அன்றிஓர் விடயக்
காதலால் ஆடல் கருதிலேன்
விடயக்
கருத்தெனக் கில்லைஎன்

றிடல்இப்
போதலால் சிறிய போதும்உண்
டதுநின்
புந்தியில் அறிந்தது தானே
ஈதலால் வேறோர் தீதென
திடத்தே
இல்லைநான் இசைப்பதென்
எந்தாய். 99

3509 என்னையும் இரக்கந் தன்னையும்
ஒன்றாய்
இருக்கவே இசைவித்
திவ்வுலகில்
மன்னிவாழ் வுறவே வருவித்த
கருணை
வள்ளல்நீ நினக்கிது விடயம்
பன்னல்என் அடியேன்
ஆயினும் பிள்ளைப்
பாங்கினால் உரைக்கின்றேன்
எந்தாய்
இன்னவா றெனநீ சொன்னவா
றியற்றா
திருந்ததோர் இறையும்இங்

கிலையே. 100

3510 உறுவினை தவிர்க்கும் ஒருவனே உலகில்
ஓடியும் ஆடியும் உழன்றும்
சிறுவர்தாம் தந்தை
வெறுப்பஆர்க் கின்றார்
சிறியனேன் ஒருதின மேனும்
மறுகிநின் றாடி ஆர்த்ததிங்
குண்டோ
நின்பணி மதிப்பலால் எனக்குச்
சிறுவிளை யாட்டில் சிந்தையே
இலைநின்
திருவுளம் அறியுமே எந்தாய்.
101

3511 தந்தையர் வெறுப்ப மக்கள்தாம் பயனில்
சழக்குரை யாடிவெங் காமச்
சிந்தைய ராகித் திரிகின்றார்
அந்தோ
சிறியனேன் ஒருதின மேனும்
எந்தைநின் உள்ளம்
வெறுப்பநின் பணிவிட்

டிவ்வுல கியலில்அவ் வாறு
தெந்தன என்றே திரிந்ததுண்
டேயோ
திருவுளம் அறியநான்
அறியேன். 102

3512 அம்புவி தனிலே தந்தையர்
வெறுப்ப
அடிக்கடி அயலவர் உடனே
வம்புறு சண்டை
விளைக்கின்றார் சிறுவர்
வள்ளலே நின்பணி விடுத்தே
இம்பர்இவ் வுலகில் ஒருதின
மேனும்
ஏழையேன் பிறரொடு
வெகுண்டே
வெம்புறு சண்டை
விளைத்ததுண் டேயோ
மெய்யநின் ஆணைநான்
அறியேன். 103

3513 வள்ளல்இவ் வுலகில் தந்தையர்
வெறுப்ப
மக்கள்தாம் ஒழுக்கத்தை

மறந்தே
கள்ளருந் துதல்சூ தாடுதல்
காமக்
கடைதொறும் மயங்குதல்
பொய்யே
விள்ளுதல் புரிவார் ஐயகோ
அடியேன்
மெய்யநின் திருப்பணி
விடுத்தே
எள்ளிஅவ் வாறுபுரிந்ததொன்
றுண்டோ
எந்தைநின் ஆணைநான்
அறியேன். 104
3514 மலைவிலாத் திருச்சிற் றம்பலத்
தமர்ந்த
வள்ளலே உலகினில் பெற்றோர்
குலைநடுக் குறவே கடுகடுத்
தோடிக்
கொடியதீ நெறியிலே மக்கள்
புலைகொலை களவே
புரிகின்றார் அடியேன்
புண்ணிய நின்பணி விடுத்தே

உலையஅவ் வாறு புரிந்ததொன்
றுண்டோ
உண்பதத் தாணைநான்
அறியேன். 105

3515 தனிப்பெருஞ் சோதித் தந்தையே
உலகில்
தந்தையர் பற்பல காலும்
இனிப்புறு மொழியால் அறிவுற
மக்கட்
கேற்கவே பயிற்றிடுந் தோறும்
பனிப்புற ஓடிப் பதுங்கிடு
கின்றார்
பண்பனே என்னைநீ பயிற்றத்
தினைத்தனை யேனும்
பதுங்கிய துண்டோ
திருவுளம் அறியநான்
அறியேன். 106

3516 தன்னைநே ரில்லாத் தந்தையே
உலகில்
தந்தையர் தங்களை அழைத்தே
சொன்னசொல் மறுத்தே
மக்கள்தம் மனம்போம்

சூழலே போகின்றார் அடியேன்
என்னைநீ உணர்த்தல் யாதது
மலையின்
இலக்கெனக் கொள்கின்றேன்
அல்லால்
பின்னைஓர் இறையும்
மறுத்ததொன் றுண்டோ
பெரியநின் ஆணைநான்
அறியேன்.
107

3517 போற்றுவார் போற்றும் புனிதனே
மக்கள்
பொருந்துதம் தந்தையர்
தமையே
வேற்றுவாழ் வடைய வீடுதா
பணந்தா
மெல்லிய சரிகைவத் திரந்தா
ஏற்றஆ பரணந் தாஎனக்
கேட்டே
இரங்குவார் இவைகுறித்
தடியேன்
தேற்றுவாய் நின்னைக்

கேட்டதொன் றுண்டோ
திருவுளம் அறியநான் 108
அறியேன்.

3518 குணம்புரி எனது தந்தையே
உலகில்
கூடிய மக்கள்தந் தையரைப்
பணம்புரி காணி பூமிகள் புரிநற்
பதிபுரி ஏற்றபெண் பார்த்தே
மணம்புரி எனவே வருத்துகின்
றார்என்
மனத்திலே ஒருசிறி தேனும்
எணம்புரிந் துனைநான்
வருத்திய துண்டோ
எந்தைநின் ஆணைநான்
அறியேன். 109

3519 இகத்திலே எனைவந்
தாண்டமெய்ப் பொருளே
என்னுயிர்த் தந்தையே இந்தச்
சகத்திலே மக்கள் தந்தையர்
இடத்தே
தாழ்ந்தவ ராய்ப்புறங் காட்டி

அகத்திலே வஞ்சம் வைத்திருக்
கின்றார்
ஐயவோ வஞ்சம்நின் அளவில்
முகத்திலே என்றன் அகத்திலே
உண்டோ
முதல்வநின் ஆணைநான்
அறியேன். 110

3520 தன்மைகாண் பரிய தலைவனே
எனது
தந்தையே சகத்திலே மக்கள்
வன்மைவார்த் தைகளால்
தந்தையர் தம்மை
வைகின்றார் வள்ளலே மருந்தே
என்மனக் கனிவே என்னிரு
கண்ணே
என்னுயிர்க் கிசைந்தமெய்த்
துணையே
நின்மனம் வெறுப்பப் பேசிய
துண்டோ
நின்பதத் தாணைநான்
அறியேன். 111

3521 ஒப்பிலா மணிஎன் அப்பனே

உலகில்
உற்றிடு மக்கள்தந் தையரை
வைப்பில்வே றொருவர்
வைதிடக் கேட்டு
மனம்பொறுத் திருக்கின்றார்
அடியேன்
தப்பிலாய்230 நினைவே
றுரைத்திடக் கேட்டால்
தரிப்பனோ தரித்திடேன் அன்றி
வெப்பில்என் உயிர்தான்
தரிக்குமோ யாதாய்
விளையுமோ அறிந்திலேன்
எந்தாய். 112

230. தப்பிலா - முதற்பதிப்பு., பொ.சு., ச. மு. க. பதிப்பு.

3522 இத்தகை உலகில் இங்ஙனம்
சிறியேன்
எந்தைநின் திருப்பணி விடுத்தே
சித்தம்வே றாகித் திரிந்ததே
இலைநான்
தெரிந்தநாள் முதல்இது
வரையும்

அத்தனே அரசே ஐயனே
அமுதே
அப்பனே அம்பலத் தாடும்
சித்தனே சிவனே என்றென
துளத்தே
சிந்தித்தே இருக்கின்றேன்
இன்றும். 113

3523 பொய்வகை மனத்தேன்
என்னினும் எந்தாய்
பொய்யுல காசைசற் றறியேன்
நைவகை தவிரத் திருச்சிற்றம்
பலத்தே
நண்ணிய மெய்ப்பொருள் நமது
கைவகைப் படல்எக்
கணத்திலோ எனநான்
கருதினேன் கருத்தினை
முடிக்கச்
செய்வகை அறியேன்
என்செய்வேன் ஐயோ
தெய்வமே என்றிருக் கின்றேன். 114

3524 அன்னையே என்றன் அப்பனே
திருச்சிற்

றம்பலத் தமுதனே எனநான்
உன்னையே கருதி உன்பணி
புரிந்திங்
குலகிலே கருணைஎன் பதுதான்
என்னையே நிலையாய்
இருத்தஉள் வருந்தி
இருக்கின்றேன் என்உள
மெலிவும்
மன்னும்என் உடம்பின்
மெலிவும்நான் இருக்கும்
வண்ணமும் திருவுளம்
அறியும். 115

3525 பொய்படாப் பயனே பொற்சபை
நடஞ்செய்
புண்ணியா கண்ணினுள்
மணியே
கைபடாக் கனலே கறைபடா
மதியே
கணிப்பருங் கருணையங்
கடலே
தெய்வமே எனநான்
நின்னையே கருதித்

திருப்பணி புரிந்திருக் கின்றேன்
மைபடா உள்ள மெலிவும்நான்
இருக்கும்
வண்ணமும் திருவுளம்
அறியும். 116

3526 தன்னிகர் அறியாத் தலைவனே
தாயே
தந்தையே தாங்குநற் றுணையே
என்னிறு கண்ணே என்னுயிர்க்
குயிரே
என்னுடை எய்ப்பினில்
வைப்பே
உன்னுதற் கினிய வொருவனே
எனநான்
உன்னையே நினைத்திருக்
கின்றேன்
மன்னும்என் உள்ள
மெலிவும்நான் இருக்கும்
வண்ணமும் திருவுளம்
அறியும். 117

3527 திருவளர் திருஅம் பலத்திலே
அந்நாள்

செப்பிய மெய்ம்மொழிப் பொருளும்
உருவளர் திருமந் திரத்திரு முறையால்
உணர்த்திய மெய்ம்மொழிப் பொருளும்
கருவளர் அடியேன் உளத்திலே நின்று
காட்டிய மெய்ம்மொழிப் பொருளும்
மருவிஎன் உளத்தே நம்பிநான் இருக்கும்
வண்ணமும் திருவுளம் அறியும். 118

3528 உவந்தென துளத்தே உணர்த்திய எல்லாம்
உறுமலை இலக்கென நம்பி
நிவந்ததோள் பணைப்ப மிகஉளங் களிப்ப
நின்றதும் நிலைத்தமெய்ப் பொருள்இப்

பவந்தனில் பெறுதல் சத்தியம்
எனவே
பற்பல குறிகளால் அறிந்தே
சிவந்தபொன் மலைபோல்
இருந்ததும் இந்நாள்
திகைப்பதும் திருவுளம்
அறியும். 119

3529 ஏய்ந்தபொன் மலைமேல்
தம்பத்தில் ஏறி
ஏகவும் ஏகவும் நுணுகித்
தேய்ந்தபோ தடியேன்
பயந்தவெம் பயத்தைத்
தீர்த்துமேல் ஏற்றிய திறத்தை
வாய்ந்துளே கருதி மலைஎனப்
பணைத்தே
மனங்களிப் புற்றுமெய் இன்பம்
தோய்ந்துநின் றாடிச்சுழன்றதும்
இந்நாள்
சுழல்வதும் திருவுளம் அறியும். 120

3530 வாட்டமோ டிருந்த சிறியனேன்
தனது
வாட்டமும் மாயையா திகளின்

ஈட்டமும் தவிர்க்கத் திருவுளத்
திரங்கி
என்னைஓர் பொருள்என
மதித்தே
தீட்டரும் புகழ்சேர் திருவடித்
துணைகள்
செலுத்திய திருச்சிலம்
பொலிநான்
கேட்டபோ திருந்த கிளர்ச்சியும்
இந்நாள்
கிலேசமுந் திருவுளம் அறியும்.
121

3531 கற்றவர் கல்லார் பிறர்பிறர்
குரல்என்
காதிலே கிடைத்தபோ
தெல்லாம்
மற்றவர் தமக்கென் உற்றதோ
அவர்தம்
மரபினர் உறவினர் தமக்குள்
உற்றதிங் கெதுவோ என்றுளம்
நடுங்கி
ஓடிப்பார்த் தோடிப்பார்த்

திரவும்
எற்றரு பகலும் ஏங்கிநான் அடைந்த
ஏக்கமுந் திருவுளம் அறியும். 122

3532 கருணையம் பதிநங் கண்ணுள்மா மணிநம்
கருத்திலே கலந்ததெள் ளமுதம்
மருள்நெறி தவிர்க்கும் மருந்தெலாம் வல்ல
வள்ளல்சிற் றம்பலம் மன்னும்
பொருள்நிறை இன்பம் நம்மைஆண் டளித்த
புண்ணியம் வருகின்ற தருணம்
தருணம்இப் போதென் றெண்ணிநான் இருக்கும்
தன்மையும் திருவுளம் அறியும். 123

3533 இமையவர் பிரமர் நாரணர் முதலோர்
எய்துதற் கரியபே ரின்பம்
தமைஅறிந் தவருட் சார்ந்தபே ரொளிநம்
தயாநிதி தனிப்பெருந் தந்தை

அமையும்நம் உயிர்க்குத்
துணைதிருப் பொதுவில்
ஐயர் தாம் வருகின்ற சமயம்
சமயம்இப் போதென்
றெண்ணிநான் இருக்கும்
தன்மையும் திருவுளம் அறியும். 124

3534 அடியனேன் உள்ளம் திருச்சிற்றம்
பலத்தென்
அமுதநின் மேல்வைத்த காதல்
நெடியஏழ் கடலில் பெரிதெனக்
கிந்நாள்
நிகழ்கின்ற ஆவலும் விரைவும்
படியஎன் தன்னால் சொலமுடி
யாது
பார்ப்பறப் பார்த்திருக்
கின்றேன்
செடியனேன் இருக்கும்
வண்ணங்கள் எல்லாம்
திருவுளங் கண்டதே எந்தாய். 125

3535 பன்னிரண் டாண்டு தொடங்கிநான்
இற்றைப்

பகல்வரை அடைந்தவை
எல்லாம்
உன்னிநின் றுரைத்தால்
உலப்புறா ததனால்
ஒருசில உரைத்தனன் எனினும்
என்னுளத் தகத்தும் புறத்தும்உட்
புறத்தும்
இயல்புறப் புறத்தினும் விளங்கி
மன்னிய சோதி யாவும்நீ
அறிந்த
வண்ணமே வகுப்பதென்
நினக்கே. 126

3536 இதுவரை அடியேன்
அடைந்தவெம் பயமும்
இடர்களும் துன்பமும் எல்லாம்
பொதுவளர் பொருளே
பிறர்பொருட் டல்லால்
புலையனேன் பொருட்டல
இதுநின்
மதுவளர் மலர்ப்பொற்
பதத்துணை அறிய
வகுத்தனன் அடியனேன்

தனக்கே
எதிலும்ஓர் ஆசை இலைஇலை
பயமும்
இடரும்மற் றிலைஇலை
எந்தாய். 127

3537 என்னள விலையே என்னினும்
பிறர்பால்
எய்திய கருணையால் எந்தாய்
உன்னுறு பயமும் இடருமென்
தன்னை
உயிரொடும் தின்கின்ற தந்தோ
இன்னும்என் றனக்கிவ்
விடரொடு பயமும்
இருந்திடில்231 என்உயிர்
தரியா
தன்னையும் குருவும் அப்பனும்
ஆன
அமுதனே அளித்தருள்
எனையே. 128

231. இருக்கில் - பி. இரா. பதிப்பு,

3538 பயத்தொடு துயரும் மறைப்புமா

மாயைப்
பற்றொடு வினையும்ஆ
ணவமும்
கயத்தவன் மயக்கும்
மருட்சியும் எனது
கருத்திலே இனிஒரு கணமும்
வியத்திடத் தரியேன்
இவையெலாந் தவிர்த்துன்
மெய்யருள் அளித்திடல்
வேண்டும்
உயத்தரு வாயேல்
இருக்கின்றேன் இலையேல்
உயிர்விடு கின்றனன் இன்றே. 129
3539 ஐயநான் பயத்தால் துயரினால்
அடைந்த
அடைவைஉள் நினைத்திடுந்
தோறும்
வெய்யதீ மூட்டி விடுதல்232
ஒப் பதுநான்
மிகஇவற் றால்இளைத்
திட்டேன்
வையமேல் இனிநான்

இவைகளால் இளைக்க
வசமிலேன் இவைஎலாம்
தவிர்த்தே
உய்யவைப் பாயேல்
இருக்கின்றேன் இலையேல்
உயிர்விடு கின்றனன் இன்றே. 130

232. விடுத்தல் - முதற்பதிப்பு, பொ. சு.,ச. மு. க., பி. இரா. பதிப்பு.

3540 பயந்துயர் இடர்உள் மருட்சியா
தியஇப்
பகைஎலாம் பற்றறத் தவிர்த்தே
நயந்தநின் அருளார்[233]
அமுதளித் தடியேன்
நாடிஈண் டெண்ணிய எல்லாம்
வியந்திடத் தருதல் வேண்டும்ஈ
தெனது
விண்ணப்பம் நின்திரு உளத்தே
வயந்தரக் கருதித் தயவுசெய்
தருள்க
வள்ளலே சிற்சபை வாழ்வே. 131

233. அருளாம் - ச. மு. க. பதிப்பு.

3541 என்னுயிர் காத்தல் கடன்உனக்
கடியேன்
இசைத்தவிண் ணப்பம்ஏற்
றருளி
உன்னுமென் உள்ளத்
துறும்பயம் இடர்கள்
உறுகண்மற் றிவைஎலாம்
ஒழித்தே
நின்னருள் அமுதம் அளித்தென
தெண்ணம்
நிரப்பியாட் கொள்ளுதல்
வேண்டும்
மன்னுபொற் சபையில்
வயங்கிய மணியே
வள்ளலே சிற்சபை வாழ்வே.
132

3542 பரிக்கிலேன் பயமும் இடரும்வெந்
துயரும்
பற்றறத் தவிர்த்தருள் இனிநான்
தரிக்கிலேன் சிறிதும்
தரிக்கிலேன் உள்ளம்

தரிக்கிலேன் தரிக்கிலேன்
அந்தோ
புரிக்கிலே சத்தை அகற்றிஆட்
கொள்ளும்
பொற்சபை அண்ணலே
கருணை
வரிக்கணோர் மடந்தை பாகனே
சிவனே234
வள்ளலே சிற்சபை வாழ்வே. 133

234. வரிக்கணோர் இன்ப வல்லியை மணந்த - முதற்பதிப்பு, பொ. சு., ச.மு.க. பதிப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

14. மாயையின் விளக்கம்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3543 திடுக்கற எனைத்தான் வளர்த்திடப்
பரையாம்
செவிலிபாற் சேர்த்தனை
அவளோ

எடுக்கவும் நினையாள்
படுக்கவும் ஒட்டாள்
என்செய்வேன் இன்னும்என்
னிடைப்பால்
மடுக்கநற் றாயும் வந்திலள் நீயும்
வந்தெனைப் பார்த்திலை
அந்தோ
தடுக்கருங் கருணைத் தந்தையே
தளர்ந்தேன்
தனையனேன் தளர்ந்திடல்
அழகோ. 1

3544 தளர்ந்திடேல் மகனே என்றெனை
எடுத்தோர்
தாய்கையில் கொடுத்தனை
அவளோ
வளர்ந்திடா வகையே
நினைத்தனள் போன்று
மாயமே புரிந்திருக் கின்றாள்
கிளர்ந்திட எனைத்தான் பெற்றநற்
றாயும்
கேட்பதற் கடைந்திலன் அந்தோ
உளந்தரு கருணைத் தந்தையே

நீயும்
உற்றிலை பெற்றவர்க் கழகோ.
3545 தாங்களென் தனைஓர் தாய்கையில் கொடுத்தாய்
தாயவள் நான்தனித் துணர்ந்து
தூங்கவும் ஒட்டாள் எடுக்கவும் துணியாள்
சூதையே நினைத்திருக் கின்றாள்
ஓங்குநற் றாயும் வந்திலாள் அந்தோ
உளந்தளர் வுற்றனன் நீயும்
ஈங்குவந் திலையேல் என்செய்கேன் இதுதான்
எந்தைநின் திருவருட் கழகோ. 3
3546 அத்தநீ எனைஓர் தாய்கையில் கொடுத்தாய்
ஆங்கவள் மகள்கையில் கொடுத்தாள்
நித்திய மகள்ஓர் நீலிபாற் கொடுத்தாள்
நீலியோ தன்புடை ஆடும்
தத்துவ மடவார் தங்கையில்

கொடுத்தாள்
தனித்தனி அவர்அவர் எடுத்தே
கத்தவெம் பயமே காட்டினர்
நானும்
கலங்கினேன் கலங்கிடல்
அழகோ. 4

3547 வாங்கிய செவிலி அறிவொடும்
துயிற்ற
மகள்கையில் கொடுத்தனள்
எனைத்தான்
ஈங்கிவள் கருத்தில் எதுநினைத்
தனளோ
என்செய்வேன் என்னையே
உணர்ந்து
தூங்கவும் ஒட்டாள் அடிக்கடி
கிள்ளித்
தொட்டிலும் ஆட்டிடு கின்றாள்
ஏங்குறு கின்றேன் பிள்ளைதன்
அருமை
ஈன்றவர் அறிவரே எந்தாய். 5

3548 வலத்திலே செவிலி எடுத்திடச்

சோம்பி
மக்கள்பால் காட்டிவிட் டிருந்தாள்
மலத்திலே உழைத்துக் கிடந்தழல்
கேட்டும்
வந்தெனை எடுத்திலார் அவரும்
இலத்திலே கூடி ஆடுகின்
றனர்நான்
என்செய்வேன் என்னுடை
அருமை
நிலத்திலே அவர்கள் அறிந்திலார்
பெற்றோய் 6
நீயும்இங் கறிந்திலை யேயோ.

3549 தும்மினேன் வெதும்பித்
தொட்டிலிற் கிடந்தே
சோர்ந்தழு திளைத்துமென்
குரலும்
கம்மினேன் செவிலி
அம்மிபோல் அசையாள்
காதுறக் கேட்டிருக் கின்றாள்
செம்மியே மடவார் கொம்மியே
பாடிச்
சிரித்திருக் கின்றனர் அந்தோ

இம்மியே எனினும் ஈந்திடார்
போல
இருப்பதோ நீயும்எந் தாயே. 7

3550 துருவிலா வயிரத் தொட்டிலே
தங்கத்
தொட்டிலே பலஇருந் திடவும்
திருவிலாப் பொத்தைத்
தொட்டிலிற் செவிலி
சிறியனைக் கிடத்தினள் எந்தாய்
பிரிவிலாத் தனிமைத் தலைவநீ
பெற்ற
பிள்ளைநான் எனக்கிது
பெறுமோ
கருவிலாய் நீஇத் தருணம்வந்
திதனைக்
கண்டிடில் சகிக்குமோ நினக்கே. 8

3551 காய்ந்திடு மனத்தாள் போன்றனள்
சிறிதும்
னிவிலாள் காமமா திகளாம்
பாய்ந்திடு வேடப் பயல்களால்
எனக்குப்

பயம்புரி வித்தனள் பலகால்
தேய்ந்திடு மதிஎன்
றெண்ணினாள் குறையாத்
திருமதி எனநினைந் தறியாள்
சாய்ந்தஇச் செவிலி கையிலே
என்னைத்
தந்தது சாலும்எந் தாயே. 9

3552 ஞானஆ னந்த வல்லியாம் பிரியா
நாயகி யுடன்எழுந் தருளி
ஈனம்ஆர் இடர்நீத் தெடுத்தெனை
அணைத்தே
இன்னமு தனைத்தையும் அருத்தி
ஊனம்ஒன் றில்லா
தோங்குமெய்த் தலத்தில்
உறப்புரிந் தெனைப்பிரி யாமல்
வானமும் புவியும் மதிக்கவாழ்ந்
தருள்க
மாமணி மன்றில்எந் தாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

15. அபயத் திறன்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3553 ஆடக மணிப்பொற் குன்றமே என்னை
ஆண்டுகொண் டருளிய பொருளே
வீடகத் தேற்றும் விளக்கமே விளக்கின்
மெய்யொளிக் குள்ளொளி வியப்பே
வாடகச் சிறியேன் வாட்டங்கள் எல்லாம்
தவிர்த்தருள் வழங்கிய மன்றில்
நாடகக் கருணை நாதனே உன்னை
நம்பினேன் கைவிடேல் எனையே. 1

3554 வட்டவான் சுடரே வளரொளி விளக்கே
வயங்குசிற் சோதியே அடியேன்
இட்டமே இட்டத் தியைந்துளே

கலந்த
இன்பமே என்பெரும் பொருளே
கட்டமே தவிர்த்திங்
கென்னைவாழ் வித்த
கடவுளே கனகமன் றகத்தே
நட்டமே புரியும் பேரரு ளரசே
நம்பினேன் கைவிடேல் 2
எனையே.

3555 புல்லவா மனத்தேன் என்னினும்
சமயம்
புகுதவா பொய்ந்நெறி ஒழுக்கம்
சொல்லவா பிறரைத் துதிக்கவா
சிறிதோர்
சொப்பனத் தாயினும்
நினையேன்
கல்லவா மனத்தோர் உறவையுங்
கருதேன்
கனகமா மன்றிலே நடிக்கும்
நல்லவா எல்லாம் வல்லவா
உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 3

3556 புண்படா உடம்பும் புரைபடா
மனமும்
பொய்படா ஒழுக்கமும்
பொருந்திக்
கண்படா திரவும் பகலும்நின்
தனையே
கருத்தில்வைத் தேத்துதற்
கிசைந்தேன்
உண்பனே எனினும் உடுப்பனே
எனினும்
உலகரை நம்பிலேன் எனது
நண்பனே நலஞ்சார் பண்பனே
உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 4

3557 புண்ணிலே புகுந்த கோல்எனத்
துயரம்
புகுந்தெனைக் கலக்கிய போதும்
கண்ணிலே எனது கருத்திலே
கலந்த
கருத்தனே நின்றனை அல்லால்
மண்ணிலே வயங்கும் வானிலே

பிறரை
மதித்திலேன் மதிக்கின்றார்
தமையும்
நண்ணிலேன் வேறொன்
றெண்ணிலேன் உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 5

3558 ஊன்பெறும் உயிரும் உணர்ச்சியும்
அன்பும்
ஊக்கமும் உண்மையும்
என்னைத்
தான்பெறு தாயும் தந்தையும்
குருவும்
தனிப்பெருந் தெய்வமுந் தவமும்
வான்பெறு பொருளும்
வாழ்வும்நற் றுணையும்
மக்களும் மனைவியும் உறவும்
நான்பெறு நண்பும் யாவும்நீ
என்றே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 6

3559 வாட்டமும் துயரும் அச்சமும் தவிர்த்தென்
வடிவமும் வண்ணமும் உயிரும்
தேட்டமும் நீயே கொண்டுநின் கருணைத்
தேகமும் உருவும்மெய்ச் சிவமும்
ஈட்டமும் எல்லாம் வல்லநின் னருட்பே
ரின்பமும் அன்பும்மெய்ஞ் ஞான
நாட்டமும் கொடுத்துக் காப்பதுன் கடன்நான்
நம்பினேன் கைவிடேல் எனையே. 7

3560 வம்பனேன் பிறர்போல் வையமும் வானும்
மற்றவும் மதித்திலேன் மதஞ்சார்
உம்பனேர் அகங்கா ரந்தவிர்ந் தெல்லா
உலகமும் வாழ்கவென் றிருந்தேன்
செம்பொனே கருணைத் தெய்வமே எல்லாம்

செயவல்ல சித்தனே சிவனே
நம்பனே ஞான நாதனே
உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 8

3561 ஆயகால் இருந்தும் நடந்திட
வலியில்
லாமையால் அழுங்குவார்
எனஉண்
மேயகால் இருந்தும் திருவருள்
உறஓர்
விருப்பிலா மையின்மிக
மெலிந்தேன்
தீயகான் விலங்கைத் தூயமா
னிடஞ்செய்
சித்தனே சத்திய சபைக்கு
நாயகா உயிர்க்கு நயகா
உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 9

3562 அற்றமும் மறைக்கும் அறிவிலா

தோடி
ஆடிய சிறுபரு வத்தே
குற்றமும் குணங்கொண்
டென்னைஆட் கொண்ட
குணப்பெருங் குன்றமே குருவே
செற்றமும் விருப்பும்
தீர்த்தமெய்த் தவர்தம்
சிந்தையில் இனிக்கின்ற தேனே
நற்றக வுடைய நாதனே
உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 10

3563 படம்புரி பாம்பிற் கொடியனேன்
கொடிய
பாவியிற் பாவியேன் தீமைக்
கிடம்புரி மனத்தேன் இரக்கம்ஒன்
றில்லேன்
என்னினும் துணைஎந்த விதத்தும்
திடம்புரி நின்பொன்
அடித்துணை எனவே
சிந்தனை செய்திருக் கின்றேன்
நடம்புரி கருணை நாயகா

உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 11

3564 படித்தனன் உலகப் படிப்பெலாம் மெய்ந்நூல்
படித்தவர் தங்களைப் பார்த்து
நொடித்தனன் கடிந்து
நோக்கினேன் காம
நோக்கினேன் பொய்யர்தம்
உறவு
பிடித்தனன் உலகில் பேதையர்
மயங்கப்
பெரியரில் பெரியர்போல் பேசி
நடித்தனன் எனினும் நின்னடித்
துணையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 12

3565 பஞ்சுநேர் உலகப் பாட்டிலே மெலிந்த
பாவியேன் சாவியே போன
புஞ்செயே அனையேன்

புழுத்தலைப் புலையேன்
பொய்யெலாம் பூரித்த வஞ்ச
நெஞ்சினேன் பாப நெறியினேன்
சினத்தில்
நெடியனேன் கொடியனேன் காம
நஞ்சினேன் எனினும்
அஞ்சினேன் உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 13

3566 கயந்துளே உவட்டும் காஞ்சிரங்
காயில்
கடியனேன் காமமே கலந்து
வியந்துளே மகிழும் வீணனேன்
கொடிய
வெகுளியேன் வெய்யனேன்
வெறியேன்
மயர்ந்துளேன் உலக
வாழ்க்கையை மனையை
மக்களை ஒக்கலை மதித்தே
நயந்துளேன் எனினும்
பயந்துளேன் உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல்

எனையே. 14

3567 ஓடினேன் பெரும்பே ராசையால் உலகில்
ஊர்தொறும் உண்டியே உடையே
தேடினேன் காமச் சேற்றிலே விழுந்து
தியங்கினேன் மயங்கினேன் திகைத்து
வாடினேன் சிறிய வாரியான் மகிழ்ந்தேன்
வஞ்சமே பொருளென மதித்து
நாடினேன் எனினும் பாடினேன் உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல் எனையே. 15

3568 காட்டிலே திரியும் விலங்கினிற் கடையேன்
கைவழக் கத்தினால் ஒடிந்த
ஓட்டிலே எனினும் ஆசைவிட் டறியேன்
உலுத்தனேன் ஒருசிறு துரும்பும்
ஏட்டிலே எழுதிக் கணக்கிட்ட

கொடியேன்
எச்சிலும் உமிழ்ந்திடேன் நரக
நாட்டிலே பெரியேன் என்னினும்
உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 16

3569 துனித்தவெம் மடவார் பகல்வந்த
போது
துறவியின் கடுகடுத் திருந்தேன்
தனித்திர வதிலே வந்தபோ
தோடித்
தழுவினேன் தடமுலை
விழைந்தேன்
இனித்தசொல் புகன்றேன்
என்பினைக் கறித்தே
இடர்ப்பட்ட நாயென
இளைத்தேன்
நனித்தவ றுடையேன் என்னினும்
உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 17

3570 தார்த்தட முலையார் நான்பல
ரொடுஞ்சார்
தலத்திலே வந்தபோ தவரைப்
பார்த்திலேன் வார்த்தை
பகர்ந்திலேன் தவசுப்
பாதகப் பூனைபோல் இருந்தேன்
பேர்த்துநான் தனித்த
போதுபோய் வலிந்து
பேசினேன் வஞ்சரிற் பெரியேன்
நார்த்திடர் உளத்தேன் என்னினும்
உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 18

3571 பெண்மையே விழைந்தேன்
அவர்மனம் அறியேன்
பேய்எனப் பிடித்தனன் மடவார்க்
குண்மையே புகல்வான்
போன்றவர் தமைத்தொட்
டுவந்தகங் களித்தபொய்
யுளத்தேன்
தண்மையே அறியேன்
வெம்மையே உடையேன்

சாத்திரம் புகன்றுவாய் தடித்தேன்
நண்மையே அடையேன்
என்னினும் உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 19

3572 வன்மையில் பொருள்மேல்
இச்சைஇல் லவன்போல்
வாதிபோல் வார்த்தைகள்
வழங்கி
அன்மையில் பிறர்பால்
உளவினால் பொருளை
அடிக்கடி வாங்கிய கொடியேன்
இன்மையுற் றவருக் குதவிலேன்
பொருளை
எனைவிடக் கொடியருக் கீந்தேன்
நன்மையுற் றறியேன் என்னினும்
உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 20

3573 கட்டமே அறியேன் அடுத்தவர்
இடத்தே

காசிலே ஆசையில் லவன்போல்
பட்டமே காட்டிப் பணம்பறித்
துழன்றேன்
பகல்எலாம் தவசிபோல்
இருந்தேன்
இட்டமே இரவில் உண்டயல்
புணர்ந்தே
இழுதையிற் றூங்கினேன் களித்து
நட்டமே புரிந்தேன் என்னினும்
உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 21

3574 காணியே கருதும் கருத்தினைப்
பிறர்க்குக்
காட்டிடா தம்பெலாம் அடங்கும்
தூணியே எனச்சார்ந் திருந்தனன்
சோற்றுச்
சுகத்தினால் சோம்பினேன்
உதவா
ஏணியே அனையேன்
இரப்பவர்க் குமியும்
ஈந்திலேன் ஈந்தவன் எனவே

நாணிலேன் உரைத்தேன்
என்னினும் உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 22

3575 அடுத்தவர் மயங்கி மதித்திட
நினைத்தேன்
அடிக்கடி பொய்களே புனைந்தே
எடுத்தெடுத் துரைத்தேன்
எனக்கெதிர் இலைஎன்
றிகழ்ந்தனன் அகங்கரித்
திருந்தேன்
கொடுத்தவர் தமையே மிகவுப
சரித்தேன்
கொடாதவர் தமைஇகழ்ந்
துரைத்தேன்
நடுத்தய வறியேன் என்னினும்
உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 23

3576 எளியவர் விளைத்த நிலமெலாங்
கவரும்
எண்ணமே பெரிதுளேன்

புன்செய்க்
களியுணும் மனையில் சர்க்கரை
கலந்து
காய்ச்சுபால் கேட்டுண்ட
கடையேன்
துளியவர்க் குதவேன்
விருப்பிலான் போலச்
சுவைபெறச் சுவைத்தநாக்
குடையேன்
நளிர்எனச் சுழன்றேன்
என்னினும் உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 24

3577 கொலைபல புரிந்தே புலைநுகர்ந்
திருந்தேன்
கோடுறு குரங்கினிற் குதித்தே
அலைதரு மனத்தேன்
அறிவிலேன் எல்லாம்
அறிந்தவன் போல்பிறர்க்
குரைத்தேன்
மலைவுறு சமய வலைஅகப்

பட்டே
மயங்கிய மதியினேன் நல்லோர்
நலையல எனவே திரிந்தனன்
எனினும்
நம்பினேன் கைவிடேல் 25
எனையே.

3578 ஈயெனப் பறந்தேன் எறும்பென
உழன்றேன்
எட்டியே எனமிகத் தழைத்தேன்
பேயெனச் சுழன்றேன் பித்தனே
எனவாய்ப்
பிதற்றொடும் ஊர்தொறும்
பெயர்ந்தேன்
காயெனக் காய்த்தேன்
கடையென நடந்தேன்
கல்லெனக் கிடந்தனன்
குரைக்கும்
நாயெனத் திரிந்தேன் என்னினும்
உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே.
26

3579 ஒன்றியே உணவை உண்டுடல் பருத்த
ஊத்தையேன் நாத்தழும் புறவே
வென்றியே உரைத்து
வினைகளே விளைத்த
வீணனேன் ஊர்தொறுஞ் சுழன்ற
பன்றியே அனையேன் கட்டுவார் அற்ற
பகடெனத் திரிகின்ற படிறேன்
நன்றியே அறியேன் என்னினும் உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல் 27
எனையே.

3580 கவையெலாந் தவிர்ந்த வெறுமரம் அனையேன்
கள்ளனேன் கள்ளுண்ட கடியேன்
சுவையெலாம் விரும்பிச்
சுழன்றதோர் கடையேன்
துட்டனேன் தீதெலாந்
துணிந்தேன்
இவையெலாம் அந்நாள்
உடையனோ அலனோ

இந்தநாள் இறைவநின் அருளால்
நவையெலாம் தவிர்ந்தேன்
தூயனாய் நினையே
நம்பினேன் கைவிடேல்
எனையே. 28

திருச்சிற்றம்பலம்

---

16. ஆற்ற மாட்டாமை

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3581 இப்பார் முதல்எண் மூர்த்தமதாய்
இலங்கும் கருணை எங்கோவே
தப்பா யினதீர்த்
தென்னையும்முன்
தடுத்தாட் கொண்ட தயாநிதியே
எப்பா லவரும் புகழ்ந்தேத்தும்
இறைவா எல்லாம் வல்லோனே
அப்பா அரசே இனிச்சிறிதும்
ஆற்ற மாட்டேன் கண்டாயே. 1

3582 புரைசேர் துயரப் புணரிமுற்றும்
கடத்தி ஞான பூரணமாம்

கரைசேர்த் தருளி இன்னமுதக்
கடலைக் குடிப்பித்
திடல்வேண்டும்
உரைசேர் மறையின்
முடிவிளங்கும்
ஒளிமா மணியே உடையானே
அரைசே அப்பா இனிச்சிறிதும்
ஆற்ற மாட்டேன் கண்டாயே. 2

கண்ணார் அமுதக் கடலேஎன்
3583 கண்ணே கண்ணுட் கருமணியே
தண்ணார் மதியே கதிர்பரப்பித்
தழைத்த சுடரே தனிக்கனலே
எண்ணா டரிய பெரியஅண்டம்
எல்லாம் நிறைந்த அருட்சோதி
அண்ணா அரசே இனிச்சிறிதும்
ஆற்ற மாட்டேன் கண்டாயே. 3

3584 பொய்யா தென்றும் எனதுளத்தே
பொருந்தும் மருந்தே
புண்ணியனே
கையார்ந் திலங்கு மணியேசெங்
கரும்பே கனியே கடையேற்குச்
செய்யா உதவி செய்தபெருந்

தேவே மூவாத் தெள்ளமுதே
ஐயா அரசே இனிச்சிறிதும்
ஆற்ற மாட்டேன் கண்டாயே. 4

3585 இத்தா ரணியில் என்பிழைகள்
எல்லாம் பொறுத்த என்குருவே
நித்தா சிற்றம் பலத்தாடும்
நிருத்தா எல்லாஞ் செயவல்ல
சித்தா சித்தி புரத்தமர்ந்த
தேவே சித்த சிகாமணியே
அத்தா அரசே இனிச்சிறிதும்
ஆற்ற மாட்டேன் கண்டாயே. 5

3586 எம்மே தகவும் உடையவர்தம்
இதயத் தமர்ந்த இறையவனே
இம்மே தினியில் எனைவருவித்
திட்ட கருணை எம்மானே
நம்மே லவர்க்கும் அறிவரிய
நாதா என்னை நயந்தீன்ற
அம்மே அப்பா இனிச்சிறிதும்
ஆற்ற மாட்டேன்கண்டாயே. 6

3587 செப்பார் கலைகள்
மொழிந்தபொருள்

திறங்கள் அனைத்துந்
தெரிந்துதெளிந்
திப்பா ரிடைநின் புகழ்பாடு
கின்ற பெரிய ரின்மொழிப்பாட்
டொப்பாச் சிறியேன்
புன்மொழிப்பாட்
டெல்லாம் உவந்த உடையானே
அப்பா அரசே இனிச்சிறிதும்
ஆற்ற மாட்டேன் கண்டாயே. 7

3588 துப்பார் கனகப் பொதுவில்நடத்
தொழிலால் உலகத்
துயர்ஒழிக்கும்
வைப்பாம் இறைவா சிவகாம
வல்லிக் கிசைந்த மணவாளா
ஒப்பார் உயர்ந்தார் இல்லாத
ஒருவா எல்லாம் உடையானே
அப்பா அரசே இனிச்சிறிதும்
ஆற்ற மாட்டேன் கண்டாயே. 8

3589 ஒப்பா ருரைப்பார் நின்பெருமைக்
கெனமா மறைகள் ஓலமிடும்
துப்பார் வண்ணச் சுடரேமெய்ச்

சோதிப் படிக வண்ணத்தாய்
வெப்பா னவைதீர்த் தெனக்கமுத
விருந்து புரிதல்
வேண்டும்என்றன்
அப்பா அரசே இனிச்சிறிதும் 9
ஆற்ற மாட்டேன் கண்டாயே.

3590 வெப்பார் உள்ளக் கலக்கமெலாம்
இற்றைப் பொழுதே
விலக்கிஒழித்
திப்பா ரிடைஎன்
கருத்தின்வண்ணம்
எல்லாம் விரைவின் ஈந்தருள்க
ஒப்பால் உரைத்த தன்றுண்மை
உரைத்தேன் கருணை
உடையானே
அப்பா அரசே இனிச்சிறிதும்
ஆற்ற மாட்டேன் கண்டாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

17. வாதனைக் கழிவு

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3591 பாழுது விடிந்த தினிச்சிறிதும்
பொறுத்து முடியேன் எனநின்றே
அழுது விழிகள் நீர்துளும்பக்
கூவிக் கூவி அயர்கின்றேன்
பழுது தவிர்க்கும்
திருச்செவிக்குள்
பட்ட திலையோ பலகாலும்235
உழுது களைத்த மாடனையேன்
துணைவே றறியேன்
உடையானே. 1

235. பலநாளும் - ச. மு. க. பதிப்பு.

3592 உடையாய் திருஅம் பலத்தாடல்
ஒருவா ஒருவா உலவாத
கொடையாய் எனநான்
நின்றனையே
கூவிக் கூவி அயர்கின்றேன்
தடையா யினதீர்த் தருளாதே
தாழ்க்கில் அழகோ புலைநாயிற்
கடையாய்த் திரிந்தேன்
கலங்குதல்சம்
மதமோ கருணைக்

கருத்தினுக்கே. 2

3593 கருணைக் கருத்து மலர்ந்தெனது
கலக்க மனைத்துந் தவிர்த்தேஇத்
தருணத் தருளா விடில்அடியேன்
தரியேன் தளர்வேன்
தளர்வதுதான்
அருணச் சுடரே நின்னருளுக்
கழகோ அழகென் றிருப்பாயேல்
தெருணற் பதஞ்சார்
அன்பரெலாம்236
சிரிப்பார் நானும் திகைப்பேனே.
3

236. அடியரெலாம் - முதற்பதிப்பு, பொ. சு., ச. மு. க., பி. இரா.

3594 திகைப்பார் திகைக்க நான்சிறிதும்
திகையேன் எனநின் திருவடிக்கே
வகைப்பா மாலை
சூட்டுகின்றேன்
மற்றொன் றறியேன் சிறியேற்குத்
தகைப்பா ரிடைஇத் தருணத்தே
தாராய் எனிலோ பிறரெல்லாம்
நகைப்பார் நகைக்க

உடம்பினைவைத்
திருத்தல் அழகோ நாயகனே. 4

3595 நாயிற் கடையேன் கலக்கமெலாம்
தவிர்த்து நினது நல்லருளை
ஈயிற் கருணைப் பெருங்கடலே
என்னே கெடுவ தியற்கையிலே
தாயிற் பெரிதும்[237]
தயவுடையான்
குற்றம் புரிந்தோன்
தன்னையும்ஓர்
சேயிற் கருதி அணைத்தான்என்
றுரைப்பா ருனைத்தான்
தெரிந்தோரே. 5

237. தாயிற் பெரிய - முதற்பதிப்பு, பொ. சு., பி. இரா.

3596 தெரிந்த பெரியர்க் கருள்புரிதல்
சிறப்பென் றுரைத்த தெய்வமறை
திரிந்த சிறியர்க் கருள்புரிதல்
சிறப்பிற் சிறப்பென்
றுரைத்தனவே
புரிந்தம் மறையைப்

புகன்றவனும்
நீயே என்றால் புண்ணியனே
விரிந்த மனத்துச் சிறியேனுக்
கிரங்கி அருளல் வேண்டாவோ. 6

3597 வேண்டார் உளரோ நின்னருளை
மேலோ ரன்றிக் கீழோரும்
ஈண்டார் வதற்கு வேண்டினரால்
இன்று புதிதோ யான்வேண்டல்
தூண்டா விளக்கே
திருப்பொதுவிற்
சோதி மணியே ஆறொடுமூன்
றாண்டா வதிலே முன்னென்னை
ஆண்டாய் கருணை
அளித்தருளே. 7

3598 அருளே வடிவாம் அரசேநீ
அருளா விடில்இவ் வடியேனுக்
கிருளே தொலைய
அருளளிப்பார்
எவரே எல்லாம் வல்லோய்நின்
பொருளேய் வடிவிற்
கலைஒன்றே

புறத்தும் அகத்தும்
புணர்ந்தெங்குந்
தெருளே யுறளத் தலைவருக்குஞ்
சிறந்த அருளாய்த் திகழ்வதுவே. 8

3599 திகழ்ந்தார் கின்ற திருப்பொதுவில்
சிவமே நின்னைத்
தெரிந்துகொண்டு
புகழ்ந்தார் தம்மைப்
பொறுத்திடவும்
புன்மை அறிவால்
பொய்உரைத்தே
இகழ்ந்தேன் தனைக்கீழ்
வீழ்த்திடவும்
என்னே புவிக்கிங் கிசைத்திலைநீ
அகழ்ந்தார் தமையும்
பொறுக்களன
அமைத்தாய் எல்லாம்
அமைத்தாயே. 9

3600 எல்லாம் வகுத்தாய் எனக்கருளில்
□ரே தடுப்பார் எல்லாஞ்செய்
வல்லான் வகுத்த வண்ணம்என
மகிழ்வார் என்கண் மணியேஎன்

சொல்லா னவையும்
அணிந்துகொண்ட
துரையே சோதித்
திருப்பொதுவில்
நல்லாய் கருணை நடத்தரசே
தருணம் இதுநீ நயந்தருளே. 10

3601 நயந்த கருணை நடத்தரசே
ஞான அமுதே நல்லோர்கள்
வியந்த மணியே மெய்யறிவாம்
விளக்கே என்னை விதித்தோனே
கயந்த மனத்தேன் எனினும்மிகக்
கலங்கி நரகக் கடுங்கடையில்
பயந்த பொழுதும் தாழ்த்திருத்தல்
அழகோ கடைக்கண்
பார்த்தருளே. 11

3602 பார்த்தார் இரங்கச் சிறியேன்நான்
பாவி மனத்தால் பட்டதுயர்
தீர்த்தாய் அந்நாள்
அதுதொடங்கித்
தெய்வந் துணைஎன்
றிருக்கின்றேன்
சேர்த்தார்[238] உலகில் இந்நாளில்

சிறியேன் தனைவெந்
துயர்ப்பாவி
ஈர்த்தால் அதுகண் டிருப்பதுவோ
கருணைக் கழகிங் கெந்தாயே. 12

238. சேர்த்தாய் - முதற்பதிப்பு,
பொ. சு., ச. மு. க., பி. இரா.

3603 தாயே எனைத்தான் தந்தவனே
தலைவா ஞான சபாபதியே
பேயேன் செய்த பெருங்குற்றம்
பொறுத்தாட் கொண்ட
பெரியோனே
நீயே இந்நாள் முகமறியார்
நிலையில் இருந்தால் நீடுலகில்
நாயே அனையேன்
எவர்துணைஎன்
றெங்கே புகுவேன் நவிலாயே. 13

3604 ஆயேன் வேதா கமங்களைநன்
கறியேன் சிறியேன் அவலமிகும்
பேயேன் எனினும்
வலிந்தென்னைப்
பெற்ற கருணைப் பெருமானே
நீயே அருள நினைத்தாயேல்

எல்லா நலமும் நிரம்புவன்நான்
காயே எனினும் கனிஆகும்
அன்றே நினது கருணைக்கே. 14

3605 கருணா நிதியே என்இரண்டு
கண்ணே கண்ணிற்
கலந்தொளிரும்
தெருணா டொளியே
வெளியேமெய்ச்
சிவமே சித்த சிகாமணியே
இருணா டுலகில் அறிவின்றி
இருக்கத் தரியேன் இதுதருணம்
தருணா அடியேற் கருட்சோதி
தருவாய் என்முன் வருவாயே. 15

3606 வருவாய் என்கண் மணிநீஎன்
மனத்திற் குறித்த வண்ணமெலாம்
தருவாய் தருணம் இதுவேமெய்த்
தலைவா ஞான சபாபதியே
உருவாய்[239] சிறிது
தாழ்க்கில்உயிர்
ஒருவும் உரைத்தேன்
என்னுடைவாய்

இருவாய் அலநின்
திருவடிப்பாட்
டிசைக்கும் ஒருவாய்
இசைத்தேனே. 16

239. ஒருவா - ச. மு. க.

3607 தேனே திருச்சிற் றம்பலத்தில்
தெள்ளா ரமுதே சிவஞான
வானே ஞான சித்தசிகா
மணியே என்கண் மணியேஎன்
ஊனே புகுந்தென் உளங்கலந்த
உடையாய் அடியேன் உவந்திடநீ
தானே மகிழ்ந்து தந்தாய்இத்
தருணம் கைம்மா றறியேனே.
17

3608 அறியேன் சிறியேன் செய்தபிழை
அனைத்தும் பொறுத்தாய்
அருட்சோதிக்
குறியே குணமே பெறஎன்னைக்
குறிக்கொண் டளித்தாய்
சன்மார்க்க
நெறியே விளங்க எனைக்கலந்து

நிறைந்தாய் நின்னை
ஒருகணமும்
பிறியேன் பிறியேன் இறவாமை
பெற்றேன் உற்றேன் 18
பெருஞ்சுகமே.

3609 சுகமே நிரம்பப் பெருங்கருணைத்
தொட்டில் இடத்தே
எனைஅமர்த்தி
அகமே விளங்கத் திருஅருளார்
அமுதம் அளித்தே
அணைத்தருளி
முகமே மலர்த்திச் சித்திநிலை
முழுதும் கொடுத்து மூவாமல்
சகமேல்240 இருக்கப் புரிந்தாயே
தாயே என்னைத் தந்தாயே. 19

240. சகமே - முதற்பதிப்பு, பொ. சு., ச.மு.க.

3610 தந்தாய் இன்றும் தருகின்றாய்
தருவாய் மேலுந் தனித்தலைமை
எந்தாய் நினது பெருங்கருணை
என்என் றுரைப்பேன்
இவ்வுலகில்

சிந்தா குலந்தீர்த் தருள்எனநான்
சிறிதே கூவு முன்என்பால்
வந்தாய் கலந்து மகிழ்கின்றாய்
எனது பொழுது வான்பொழுதே. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

18. அபயம் இடுதல்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3611 உருவாய் அருவாய் ஒளியாய் வெளியாய்
உலவா ஒருபேர் அருளார் அமுதம்
தருவாய் இதுவே தருணம் தருணம்
தரியேன் சிறிதுந் தரியேன் இனிநீ
வருவாய் அலையேல் உயிர்வாழ் கலன்நான்
மதிசேர் முடிஎம் பதியே அடியேன்
குருவாய் முனமே மனமே

இடமாக்
குடிகொண் டவனே அபயம்
அபயம். 1

3612 என்னே செய்வேன் செய்வகை
ஒன்றிங்
கிதுஎன் றருள்வாய் இதுவே
தருணம்
மன்னே அயனும் திருமா
லவனும்
மதித்தற் கரிய பெரிய பொருளே
அன்னே அப்பா ஐயா அரசே
அன்பே அறிவே அமுதே
அழியாப்
பொன்னே மணியே பொருளே
அருளே
பொதுவாழ் புனிதா அபயம்
அபயம்.
2

3613 கருணா நிதியே அபயம் அபயம்
கனகா கரனே அபயம் அபயம்
அருணா டகனே அபயம்
அபயம்

அழகா அமலா அபயம் அபயம்
தருணா தவனே அபயம் அபயம்
தனிநா யகனே அபயம் அபயம்
தெருணா டுறுவாய் அபயம்
அபயம்
திருவம் பலவா அபயம் அபயம். 3

3614 மருளும் துயரும் தவிரும் படிஎன்
மனமன் றிடைநீ வருவாய்
அபயம்
இருளும் பவமும் பெறுவஞ்
சகநெஞ்
சினன்என் றிகழேல் அபயம்
அபயம்
வெருளும் கொடுவெம்
புலையும் கொலையும்
விடுமா றருள்வாய் அபயம்
அபயம்
அருளும் பொருளும் தெருளும்
தருவாய்
அபயம் அபயம் அபயம்
அபயம். 4

3615 இனிஓர் இறையும் தரியேன்

அபயம்
இதுநின் அருளே அறியும்
அபயம்
கனியேன் எனநீ நினையேல்
அபயம்
கனியே241 கருணைக் கடலே
அபயம்
தனியேன் துணைவே றறியேன்
அபயம்
தகுமோ தகுமோ தலைவா
அபயம்
துனியே அறவந் தருள்வாய்
அபயம்
சுகநா டகனே அபயம் அபயம். 5

241. களியே - படிவேறுபாடு. ஆ. பா.

3616 அடியார் இதயாம் புயனே அபயம்
அரசே அமுதே அபயம் அபயம்
முடியா தினிநான் தரியேன்
அபயம்
முறையோ முறையோ முதல்வா

அபயம்
கடியேன் அலன்நான் அபயம்
அபயம்
கருணா கரனே அபயம் அபயம்
தடியேல் அருள்வாய் அபயம்
அபயம்
தருணா தவனே அபயம் 6
அபயம்.

3617 மலவா தனைதீர் கலவா அபயம்
வலவா திருஅம் பலவா அபயம்
உலவா நெறிநீ சொலவா அபயம்
உறைவாய் உயிர்வாய் இறைவா
அபயம்
பலஆ குலம்நான் தரியேன்
அபயம்
பலவா பகவா பனவா அபயம்
நலவா அடியேன் அலவா
அபயம்
நடநா யகனே அபயம் அபயம். 7

3618 கொடியேன் பிழைநீ குறியேல்
அபயம்
கொலைதீர் நெறிஎன் குருவே

அபயம்
முடியேன் பிறவேன் எனநின்
அடியே
முயல்வேன் செயல்வே றறியேன்
அபயம்
படியே அறியும் படியே
வருவாய்
பதியே கதியே பரமே அபயம்
அடியேன் இனிஓர் இறையும்
தரியேன்
அரசே அருள்வாய் அபயம்
அபயம். 8

3619 இடர்தீர் நெறியே அருள்வாய்
அபயம்
இனிநான் தரியேன் தரியேன்
அபயம்
விடர்போல் எனைநீ நினையேல்
அபயம்
விடுவேன் அலன்நான் அபயம்
அபயம்
உடலோ டுறுமா பொருள்ஆ
வியும்இங்

குனவே எனவே அலவே
அபயம்
சுடர்மா மணியே அபயம்
அபயம்
சுகநா டகனே அபயம் அபயம். 9

3620 குற்றம் பலஆ யினும்நீ குறியேல்
குணமே கொளும்என் குருவே
அபயம்
பற்றம் பலமே அலதோர்
நெறியும்
பதியே அறியேன் அடியேன்
அபயம்
சுற்றம் பலவும் உனவே எனவோ
துணைவே றிலைநின் துணையே
அபயம்
சிற்றம் பலவா அருள்வாய்
இனிநான்
சிறிதுந் தரியேன் தரியேன் 10
அபயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

19. பிரிவாற்றாமை

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3621 போக மாட்டேன் பிறரிடத்தே
பொய்யிற் கிடந்து புலர்ந்துமனம்
வேக மாட்டேன் பிறிதொன்றும்
விரும்ப மாட்டேன் பொய்யுலகன்
ஆக மாட்டேன் அரசேஎன் அப்பா
என்றன் ஐயாநான்
சாக மாட்டேன் உனைப்பிரிந்தால்
தரிக்க மாட்டேன் கண்டாயே. 1

3622 செல்ல மாட்டேன் பிறரிடத்தே
சிறிதுந் தரியேன் தீமொழிகள்
சொல்ல மாட்டேன் இனிக்கணமுந்
துயர மாட்டேன் சோம்பன்மிடி
புல்ல மாட்டேன் பொய்யொழுக்கம்
பொருந்த மாட்டேன் பிறஉயிரைக்
கொல்ல மாட்டேன் உனைஅல்லால்
குறிக்க மாட்டேன் கனவிலுமே242 2

242. கண்டாயே - முதற்பதிப்பு, பொ. க., ச.மு.க.

3623 வெறுக்க மாட்டேன் நின்றனையே
விரும்பிப் பிடித்தேன் துயர்சிறிதும்
பொறுக்க மாட்டேன் உலகவர்போல்
பொய்யிற் கிடந்து புரண்டினிநான்
சிறுக்க மாட்டேன் அரசேநின்
திருத்தாள் ஆணை நின்ஆணை
மறுக்க மாட்டேன் வழங்குவன 3
எல்லாம் வழங்கி வாழியவே.

3624 கருணைப் பெருக்கே ஆனந்தக்
கனியே என்னுட் கலந்தொளிரும்
தருணச் சுடரே எனைஈன்ற தாயே
என்னைத் தந்தோனே
வருணப் படிக மணிமலையே
மன்றில் நடஞ்செய் வாழ்வேநற்
பொருண்மெய்ப் பதியே
இனித்துயரம் பொறுக்க மாட்டேன்
கண்டாயே. 4

3625 திண்ணம் பழுத்த சிந்தையிலே
தித்தித் துலவாச் சுயஞ்சோதி
வண்ணம் பழுத்த தனிப்பழமே
மன்றில் விளங்கு மணிச்சுடரே

தண்ணம் பழுத்த மதிஅமுதே
தருவாய் இதுவே தருணம்என்றன்
எண்ணம் பழுத்த தினிச்சிறியேன் 5
இறையுந் தரியேன் தரியேனே.

3626 நாட்டுக் கிசைந்த மணிமன்றில்
ஞான வடிவாய் நடஞ்செயருள்
ஆட்டுக் கிசைந்த பெருங்கருணை
அப்பா என்றன் அரசேஎன்
பாட்டுக் கிசைந்த பதியேஓர் பரமா
னந்தப் பழமேமேல்
வீட்டுக் கிசைந்த விளக்கேஎன்
விவேகம் விளங்க விளக்குகவே. 6

3627 வேதந் தலைமேற் கொளவிரும்பி
வேண்டிப் பரவு நினதுமலர்ப்
பாதந் தலைமேற் சூட்டிஎனைப்
பணிசெய் திடவும் பணித்தனைநான்
சாதந் தலைமேல் எடுத்தொருவர்
தம்பின் செலவும் தரமில்லேன்
ஏதந் தலைமேற் சுமந்தேனுக் கிச்சீர்
கிடைத்த243 தெவ்வாறே. 7

243. கொடுத்த - முதற்பதிப்பு, பொ.

சு., பி. இரா. ச.மு.க.
3628 பொய்விட் டகலாப்
புலைக்கொடியேன் பொருட்டா
இரவில் போந்தொருநின்
கைவிட் டகலாப்
பெரும்பொருள்என் கையிற்
கொடுத்தே களிப்பித்தாய்
மைவிட் டகலா விழிஇன்ப வல்லி
மகிழும் மணவாளா
மெய்விட் டகலா மனத்தவர்க்கு
வியப்பாம் உனது மெய்யருளே.
8

3629 சாமத் திரவில் எழுந்தருளித்
தமியேன் தூக்கந் தடுத்துமயல்
காமக் கடலைக் கடத்திஅருட்
கருணை அமுதங் களித்தளித்தாய்
நாமத் தடிகொண் டடிபெயர்க்கும்
நடையார் தமக்கும் கடையானேன்
ஏமத் தருட்பே றடைந்தேன்நான்
என்ன தவஞ்செய் திருந்தேனே. 9
3630 பாதி இரவில் எழுந்தருளிப் பாவி
யேனை எழுப்பிஅருட்

சோதி அளித்தென் உள்ளகத்தே
சூழ்ந்து கலந்து துலங்குகின்றாய்
நீதி நடஞ்செய் பேரின்ப நிதிநான்
பெற்ற நெடும்பேற்றை
ஓதி முடியா தென்போல்இவ் 10
வுலகம் பெறுதல் வேண்டுவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

20. இறை பொறுப் பியம்பல்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3631 தேடிய துண்டு நினதுரு வுண்மை
தெளிந்திடச் சிறிதுநின் னுடனே
ஊடிய துண்டு பிறர்தமை
அடுத்தே
உரைத்ததும் உவந்ததும்
உண்டோ
ஆடிய பாதம் அறியநான்
அறியேன்
அம்பலத் தரும்பெருஞ் சோதி
கூடிய நின்னைப் பிரிகிலேன்

பிரிவைக்
கூறவுங் கூசும்என் நாவே. 1

3632 மடம்புரி மனத்தாற் கலங்கிய
துண்டு
வள்ளலே நின்திரு வரவுக்
கிடம்புரி சிறியேன் கலங்கினேன்
எனினும்
இறையும்வே றெண்ணிய
துண்டோ
நடம்புரி பாதம் அறியநான்
அறியேன்
நான்செயும் வகையினி நன்றே
திடம்புரிந் தருளிக் காத்திடல்
வேண்டும்
சிறிதும் நான் பொறுக்கலேன்
சிவனே. 2

3633 நீக்கிய மனம்பின் அடுத்தெனைக்
கலக்கி
நின்றதே அன்றிநின் அளவில்
நோக்கிய நோக்கம் பிறவிட
யத்தே
நோக்கிய திறையும்

இங்குண்டோ
தூக்கிய பாதம் அறியநான்
அறியேன்
துயரினிப் பொறுக்கலேன்
சிறிதும்
தேக்கிய களிப்பில் சிறப்பவந்
தென்னைத்
தெளிவித்தல் நின்கடன் சிவனே. 3

3634 ஈன்றநற் றாயுந் தந்தையும் குருவும்
என்னுயிர்க் கின்பமும்
பொதுவில்
ஆன்றமெய்ப் பொருளே
என்றிருக் கின்றேன்
அன்றிவே றெண்ணிய துண்டோ
ஊன்றிய பாதம் அறியநான்
அறியேன்
உறுகணிங் காற்றலேன் சிறிதும்
தோன்றிஎன் உளத்தே
மயக்கெலாந் தவிர்த்துத்
துலக்குதல் நின்கடன் துணையே. 4

3635 மாயையாற் கலங்கி வருந்திய

போதும்
வள்ளல்உன் தன்னையே
மதித்துன்
சாயையாப்244 பிறரைப்
பார்த்ததே அல்லால்
தலைவவே245 றெண்ணிய
துண்டோ
தூயபொற் பாதம் அறியநான்
அறியேன்
துயர்இனிச் சிறிதும்இங்
காற்றேன்
நாயகா எனது மயக்கெலாம்
தவிர்த்தே
நன்றருள் புரிவதுன் கடனே.

244. சாயையாற்
245. தலைவரென் -
படிவேறுபாடுகள். ஆ. பா.

3636 வண்ணம் வேறெனினும் வடிவுவே
றெனினும்
மன்னிய உண்மை ஒன்றென்றே
எண்ணிய தல்லால் சச்சிதா
னந்தத்

திறையும்வே றெண்ணிய
துண்டோ
அண்ணல்நின் பாதம் அறியநான்
அறியேன்
அஞர்இனிச் சிறிதும்இங்
காற்றேன்
திண்ணமே நின்மேல்
ஆணைஎன் தன்னைத்
தெளிவித்துக் காப்பதுன் கடனே. 6

3637 ஊடல்செய் மதமும் சமயமும்
இவற்றில்
உற்றகற் பனைகளும்
தவிர்ந்தேன்
வாடல்செய் மனத்தால்
கலங்கினேன் எனினும்
மன்றினை மறந்ததிங் குண்டோ
ஆடல்செய் பாதம் அறியநான்
அறியேன்
ஐயவோ சிறிதும்இங் காற்றேன்
பாடல்செய் கின்றேன்
படிக்கின்றேன் எனக்குப்
பரிந்தருள் புரிவதுன் கடனே.

3638 உள்ளதே உள்ள திரண்டிலை
எல்லாம்
ஒருசிவ மயமென உணர்ந்தேன்
கள்ளநேர் மனத்தால்
கலங்கினேன் எனினும்
கருத்தயல் கருதிய துண்டோ
வள்ளலுன் பாதம் அறியநான்
அறியேன்
மயக்கினிச் சிறிதும்இங்
காற்றேன்
தெள்ளமு தருளி மயக்கெலாம்
தவிர்த்தே
தெளிவித்தல் நின்கடன் சிவனே. 8

3639 எம்மத நிலையும் நின்னருள்
நிலையில்
இலங்குதல் அறிந்தனன் எல்லாம்
சம்மதம் ஆக்கிக் கொள்கின்றேன்
அல்லால்
தனித்துவே றெண்ணிய துண்டோ
செம்மலுன் பாதம் அறியநான்
அறியேன்

சிறிதும்இங் கினித்துயர்
ஆற்றேன்
இம்மதிக் கடியேன் குறித்தவா
றுள்ள
தியற்றுவ துன்கடன் எந்தாய். 9

3640 அகம்புறம் மற்றை அகப்புறம்
புறத்தே
அடுத்திடும் புறப்புறம் நான்கில்
இகந்ததும் இலைஓர் ஏகதே
சத்தால்
இறையும்இங் கெண்ணிய
துண்டோ
உகந்தநின் பாதம் அறியநான்
அறியேன்
உறுகணிங் கினிச்சிறி துந்தான்
இகம்பெறல் ஆற்றேன்
மயக்கெலாம் தவிர்த்திங்
கென்னைஆண் டருள்வ
துன்கடனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

21. கைம்மாறின்மை

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3641 இழைஎலாம் விளங்கும் அம்மை
இடங்கொள்நின் கருணை என்னும்
மழைஎலாம் பொழிந்தென் உள்ள
மயக்கெலாம் தவிர்த்து நான்செய்
பிழைஎலாம் பொறுத்த உன்றன்
பெருமைக்கென் புரிவேன் அந்தோ
உழைஎலாம் இலங்குஞ் சோதி
உயர்மணி மன்று ளானே. 1

3642 போதுதான் வீணே போக்கிப்
புலையனேன் புரிந்த பொல்லாத்
தீதுதான் பொறுத்த உன்றன்
திருவருட் பெருமைக் கந்தோ
ஏதுதான் புரிவேன் ஓகோ என்னென்று
புகழ்வேன் ஞான
மாதுதான் இடங்கொண் டோ ங்க
வயங்குமா மன்று ளானே. 2

3643 சிற்றறி வுடையன் ஆகித்
தினந்தொறும் திரிந்து நான்செய்
குற்றமும் குணமாக் கொண்ட

குணப்பெருங் குன்றே என்னைப்
பெற்றதா யுடனுற் றோங்கும்
பெருமநின் பெருமை தன்னைக்
கற்றறி வில்லேன் எந்தக் கணக்கறிந்
துரைப்பேன் அந்தோ. 3

3644 மையரி நெடுங்க ணார்தம்
வாழ்க்கையின் மயங்கி இங்கே
பொய்யறி வுடையேன் செய்த
புன்மைகள் பொறுத்தாட்
கொண்டாய்
ஐயறி வுடையார் போற்றும்
அம்பலத் தரசே நின்சீர்
மெய்யறி வறியேன் எந்த
விளைவறிந் துரைப்பேன் அந்தோ.
4

3645 பேயினும் பெரியேன் செய்த
பிழைகளுக் கெல்லை இல்லை
ஆயினும் பொறுத்தாட் கொண்டாய்
அம்பலத் தரசே என்றன்
தாயினும் இனிய உன்றன்
தண்அருட் பெருமை தன்னை
நாயினுங் கடையேன் எந்த நலமறிந்

துரைப்பேன் அந்தோ. 5
3646 துரும்பினில் சிறியேன் வஞ்சம்
சூழ்ந்தநெஞ் சகத்தேன் செய்த
பெரும்பிழை அனைத்தும் அந்தோ
பெருங்குண மாகக்கொண்டாய்
அரும்பொருள் என்ன வேதம்
ஆகமம் வழுத்து கின்ற
கரும்பினில் இனியாய் உன்றன்
கருணைஎன் என்பேன் அந்தோ. 6
3647 வரைகடந் தடியேன் செய்த
வன்பிழை பொறுத்தாட்
கொண்டாய்
திரைகடந் தண்ட பிண்டத்
திசைஎலாம் கடந்தே அப்பால்
கரைகடந் தோங்கும் உன்றன்
கருணையங் கடற்சீர் உள்ளம்
உரைகடந் ததுஎன் றால்யான்
உணர்வதென் உரைப்ப தென்னே. 7
3648 நனவினும் பிழையே செய்தேன்
நாயினும் கடையேன் அந்தோ
கனவினும் பிழையே செய்தேன்
கருணைமா நிதியே நீதான்

நினைவினும் குறியா தாண்டாய்
நின்னருட் பெருமை தன்னை
வினவினும் சொல்வார் காணேன்
என்செய்வேன் வினைய னேனே. 8

3649 வன்செயல் பொறுத்தாட் கொண்ட
வள்ளலே அடிய னேன்றன்
முன்செயல் அவைக ளோடு
முடுகுபின் செயல்கள் எல்லாம்
என்செயல் ஆகக் காணேன்
எனைக்கலந் தொன்றாய் நின்றோய்
நின்செயல் ஆகக் கண்டேன்
கண்டபின் நிகழ்த்தல் என்னே. 9

3650 இருமையும் ஒருமை தன்னில்
ஈந்தனை எந்தாய் உன்றன்
பெருமைஎன் என்று நான்தான்
பேசுவேன் பேதம் இன்றி
உரிமையால் யானும் நீயும்
ஒன்றெனக் கலந்து கொண்ட
ஒருமையை நினைக்கின் றேன்என்
உள்ளகந் தழைக்கின் றேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

22. நடராசபதி மாலை

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3651 அருள்நிலை விளங்குசிற் றம்பலம்என
னுஞ்சிவ சுகாதீத வெளிநடுவிலே
அண்டபகி ரண்டகோ டிகளும்
சராசரம் அனைத்தும்அவை
ஆக்கல்முதலாம்
பொருள்நிலைச் சத்தரொடு
சத்திகள் அனந்தமும்
பொற்பொடுவி ளங்கிஓங்கப்
புறப்புறம் அகப்புறம் புறம்அகம்
இவற்றின்மேல் பூரணா
காரமாகித்
தெருள்நிலைச் சச்சிதா னந்தகிர
ணாதிகள் சிறப்பமுதல்
அந்தம்இன்றித்
திகழ்கின்ற மெய்ஞ்ஞான
சித்திஅனு பவநிலை தெளிந்திட
வயங்குசுடரே
சுருள்நிலைக் குழலம்மை

ஆனந்த வல்லிசிவ சுந்தரிக்
கினியதுணையே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே
அருட்பெருஞ் சோதிநட
ராசபதியே. 1

3652 என்இயல் உடம்பிலே என்பிலே
அன்பிலே இதயத்தி லேதயவிலே
என்உயிரி லேஎன்றன் உயிரினுக்
குயிரிலே என்இயற்
குணம்அதனிலே
இன்இயல்என் வாக்கிலே
என்னுடைய நாக்கிலே
என்செவிப் புலன்இசையிலே
என்இருகண் மணியிலே
என்கண்மணி ஒளியிலே
என்அனு பவந்தன்னிலே
தன்இயல்என் அறிவிலே
அறிவினுக் கறிவிலே தானே
கலந்துமுழுதும்
தன்மயம தாக்கியே தித்தித்து
மேன்மேல் ததும்பிநிறை
கின்றஅமுதே

துன்னிய பெருங்கருணை
வெள்ளமே அழியாத சுகமே
சுகாதீதமே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே
அருட்பெருஞ் சோதிநட
ராசபதியே. 2

3653 உடல்எலாம் உயிர்எலாம்
உளம்எலாம் உணர்வெலாம்
உள்ளனஎ லாங்கலந்தே
ஒளிமயம தாக்கிஇருள் நீக்கிஎக்
காலத்தும் உதயாத்த
மானம்இன்றி
இடல்எலாம் வல்லசிவ சத்திகிர
ணாங்கியாய் ஏகமாய் ஏகபோக
இன்பநிலை என்னும்ஒரு
சிற்சபையின் நடுவே
இலங்கிநிறை கின்றசுடரே
கடல்எலாம் புவிஎலாம்
கனல்எலாம் வளிஎலாம்
ககன்எலாம் கண்டபரமே
காணாத பொருள்எனக்

கலைஎலாம் புகலஎன் கண்காண
வந்தபொருளே
தொடல்எலாம் பெறஎனக்
குள்ளும் புறத்தும்மெய்த்
துணையாய் விளங்கும்அறிவே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே
அருட்பெருஞ் சோதிநட 3
ராசபதியே.
3654 மெய்தழைய உள்ளங்
குளிர்ந்துவகை மாறாது மேன்மேற்
கலந்துபொங்க
விச்சைஅறி வோங்கஎன்
இச்சைஅறி வனுபவம்
விளங்கஅறி வறிவதாகி
உய்தழை வளித்தெலாம்
வல்லசித் ததுதந் துவட்டாதுள்
ஊறிஊறி
ஊற்றெழுந் தென்னையும்
தானாக்கி என்னுளே உள்ளபடி
உள்ளஅமுதே
கைதழைய வந்தவான் கனியே
எலாங்கண்ட கண்ணே

கலாந்தநடுவே
கற்பனைஇ லாதோங்கு சிற்சபா
மணியே கணிப்பருங்
கருணைநிறைவே
துய்தழை பரப்பித் தழைந்ததரு
வேஅருட் சுகபோக
யோகஉருவே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே
அருட்பெருஞ் சோதிநட
ராசபதியே. 4

3655 எண்ணிலா அண்டபகி ரண்டத்தின்
முதலிலே இடையிலே
கடையிலேமேல்
ஏற்றத்தி லேஅவையுள் ஊற்றத்தி
லேதிர டெய்துவடி வந்தன்னிலே
கண்ணுறா அருவிலே உருவிலே
குருவிலே கருவிலே
தன்மைதனிலே
கலையாதி நிலையிலே சத்திசத்
தாகிக் கலந்தோங்கு
கின்றபொருளே
தெண்ணிலாக் காந்தமணி

மேடைவாய்க் கோடைவாய்ச்
சேர்ந்தனு பவித்தசுகமே
சித்தெலாஞ் செயவல்ல
தெய்வமே என்மனத் திருமாளி
கைத்தீபமே
துண்ணுறாச் சாந்தசிவ ஞானிகள்
உளத்தே சுதந்தரித்
தொளிசெய்ஒளியே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே
அருட்பெருஞ் சோதிநட
ராசபதியே. 5

3656 அம்புவியி லேபுவியின் அடியிலே
முடியிலே அம்மண்ட லந்தன்னிலே
அகலத்தி லேபுவியின் அகிலத்தி
லேஅவைக் கானவடி
வாதிதனிலே
விம்பமுற வேநிறைந் தாங்கவை
நிகழ்ந்திட விளக்கும்அவை
அவையாகியே
மேலும்அவை அவையாகி
அவைஅவைஅ லாததொரு
மெய்ந்நிலையும் ஆனபொருளே

தம்பமிசை எனைஏற்றி
அமுதூற்றி அழியாத் தலத்திலுற
வைத்தஅரசே
சாகாத வித்தைக் கிலக்கண
இலக்கியம் தானாய்இ
ருந்தபரமே
தொம்பதமும் உடனுற்ற
தற்பதமும் அசிபதச் சுகமும்ஒன்
றானசிவமே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே
அருட்பெருஞ் சோதிநட
ராசபதியே.
6

3657 நீரிலே நீர்உற்ற நிறையிலே
நிறைஉற்ற நிலையிலே
நுண்மைதனிலே
நிகழ்விலே நிகழ்வுற்ற
திகழ்விலே நிழலிலே நெகிழிலே
தண்மைதனிலே
ஊரிலே அந்நீரின் உப்பிலே
உப்பிலுறும் ஒண்சுவையி
லேதிரையிலே

உற்றநீர்க் கீழிலே மேலிலே
நடுவிலே உற்றியல்
உறுத்தும்ஒளியே
காரிலே ஒருகோடி பொழியினும்
துணைபெறாக் கருணைமழை
பொழிமேகமே
கனகசபை நடுநின்ற கடவுளே
சிற்சபைக் கண்ணோங்கும்
ஒருதெய்வமே
தூரிலே பலமளித் தூரிலே
வளர்கின்ற சுகசொருப
மானதருவே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே
அருட்பெருஞ் சோதிநட
ராசபதியே. 7

3658 ஒள்ளிய நெருப்பிலே உப்பிலே
ஒப்பிலா ஒளியிலே சுடரிலேமேல்
ஓட்டிலே சூட்டிலே உள்ளாடும்
ஆட்டிலே உறும்ஆதி
அந்தத்திலே
தெள்ளிய நிறத்திலே அருவத்தி

லேஎலாம் செயவல்ல
செய்கைதனிலே
சித்தாய் விளங்கிஉப சித்தாய
சத்திகள் சிறக்கவளர்
கின்றஒளியே
வள்ளிய சிவானந்த மலையே
சுகாதீத வானமே ஞானமயமே
மணியேஎன் இருகண்ணுள்
மணியேஎன் உயிரேஎன்
வாழ்வேஎன் வாழ்க்கைவைப்பே
துள்ளிய மனப்பேயை உள்ளுற
அடக்கிமெய்ச் சுகம்எனக்
கீந்ததுணையே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே
அருட்பெருஞ் சோதிநட
ராசபதியே. 8

3659 அறைகின்ற காற்றிலே காற்றுப்பி
லேகாற்றின் ஆதிநடு அந்தத்திலே
ஆனபல பலகோடி சத்திகளின்
உருவாகி ஆடும்அதன்
ஆட்டத்திலே
உறைகின்ற நிறைவிலே ஊக்கத்தி

லேகாற்றின் உற்றபல
பெற்றிதனிலே
ஓங்கிஅவை தாங்கிமிகு
பாங்கினுறு சத்தர்கட் குபகரித்
தருளும்ஒளியே
குறைகின்ற மதிநின்று கூசஓர்
ஆயிரம் கோடிகிர ணங்கள்வீசிக்
குலஅமுத மயமாகி எவ்வுயி
ரிடத்தும் குலாவும்ஒரு
தண்மதியமே
துறைநின்று பொறைஒன்று
தூயர்அறி வாற்கண்ட
சொருபமே துரியபதமே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே
அருட்பெருஞ் சோதிநட
ராசபதியே. 9

3660 வானிலே வானுற்ற வாய்ப்பிலே
வானின்அரு வத்திலே
வான்இயலிலே
வான்அடியி லேவானின்
நடுவிலே முடியிலே வண்ணத்தி
லேகலையிலே

மானிலே நித்திய வலத்திலே
பூரண வரத்திலே மற்றையதிலே
வளரனந் தானந்த சத்தர்சத்
திகள்தம்மை வைத்தஅருள்
உற்றஒளியே
தேனிலே பாலிலே சர்க்கரையி
லேகனித் திரளிலே தித்திக்கும்ஓர்
தித்திப்பெ லாங்கூட்டி
உண்டாலும் ஒப்பெனச்
செப்பிடாத் தெள்ளமுதமே
தூநிலா வண்ணத்தில்
உள்ளோங்கும் ஆனந்த
சொருபமே சொருபசுகமே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே
அருட்பெருஞ் சோதிநட
ராசபதியே. 10

3661 என்றிரவி தன்னிலே இரவிசொரு
பத்திலே இயல்உருவி
லேஅருவிலே
ஏறிட்ட சுடரிலே சுடரின்உட்
சுடரிலே எறிஆத பத்திரளிலே
ஒன்றிரவி ஒளியிலே

ஓங்கொளியின் ஒளியிலே
ஒளிஒளியின் ஒளிநடுவிலே
ஒன்றாகி நன்றாகி நின்றாடு
கின்றஅருள் ஒளியேஎன்
உற்றதுணையே
அன்றிரவில் வந்தெனக்
கருள்ஒளி அளித்தஎன் அய்யனே
அரசனேஎன்
அறிவனே அமுதனே அன்பனே
இன்பனே அப்பனே
அருளாளனே
துன்றியஎன் உயிரினுக்
கினியனே தனியனே தூயனே
என்நேயனே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே
அருட்பெருஞ் சோதிநட
ராசபதியே. 11

3662 அணிமதியி லேமதியின் அருவிலே
உருவிலே அவ்வுருவின்
உருவத்திலே
அமுதகிர ணத்திலே அக்கிரண

ஒளியி□ அவ்வொளியின்
ஒளிதன்னிலே
பணிமதியின் அமுதிலே
அவ்வமு தினிப்பிலே பக்கநடு
அடிமுடியிலே
பாங்குபெற ஓங்கும்ஒரு
சித்தேஎன் உள்ளே பலித்தபர
மானந்தமே
மணிஒளியில் ஆடும்அருள்
ஒளியே நிலைத்தபெரு வாழ்வே
நிறைந்தமகிழ்வே
மன்னேஎன் அன்பான
பொன்னேஎன் அன்னேஎன்
வரமே வயங்குபரமே
துணிமதியில் இன்பஅனு
பவமாய் இருந்தகுரு துரியமே
பெரியபொருளே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே
அருட்பெருஞ் சோதிநட 12
ராசபதியே.

3663 அண்டஒரு மைப்பகுதி
இருமையாம் பகுதிமேல் ஆங்காரி

யப்பகுதியே
ஆதிபல பகுதிகள் அனந்தகோ
டிகளின்ந அடியினொடு
முடியும்அவையில்
கண்டபல வண்ணமுத லானஅக
நிலையும் கணித்தபுற
நிலையும்மேன்மேல்
கண்டதிக ரிக்கின்ற கூட்டமும்
விளங்கக் கலந்துநிறை
கின்றஒளியே
கொண்டபல கோலமே குணமே
குணங்கொண்ட குறியே
குறிக்கஒண்ணாக்
குருதுரிய மேசுத்த சிவதுரிய
மேஎலாம் கொண்டதனி
ஞானவெளியே
தொண்டர்இத யத்திலே
கண்டென இனிக்கின்ற சுகயோக
அனுபோகமே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே
அருட்பெருஞ் சோதிநட
ராசபதியே.

3664 கரையிலாக் கடலிலே கடல்உப்பி
லேகடற் கடையிலே
கடல்இடையிலே
கடல்முதலி லேகடல் திரையிலே
நுரையி கடல்ஓசை
அதன்நடுவிலே
வரையிலா வெள்ளப்
பெருக்கத்தி லேவட்ட வடிவிலே
வண்ணம்அதிலே
மற்றதன் வளத்திலே உற்றபல
சத்தியுள் வயங்கிஅவை காக்கும்
ஒளியே
புரையிலா ஒருதெய்வ
மணியேஎன் உள்ளே புகுந்தறி
வளித்தபொருளே
பொய்யாத செல்வமே நையாத
கல்வியே புடம்வைத்
திடாதபொன்னே
மரையிலா வாழ்வே மறைப்பிலா
வைப்பே மறுப்பிலா
தருள்வள்ளலே
மணிமன்றில் நடுநின்ற

ஒருதெய்வ மேஎலாம் வல்லநட
ராசபதியே. 14

3665 உற்றியலும் அணுவாதி மலைஅந்த
மானஉடல் உற்றகரு வாகிமுதலாய்
உயிராய் உயிர்க்குள்உறும்
உயிராகி உணர்வாகி
உணர்வுள்உணர் வாகிஉணர்வுள்
பற்றியலும் ஒளியாகி
ஒளியின்ஒளி யாகிஅம் பரமாய்ச்
சிதம்பரமுமாய்ப்
பண்புறுசி தம்பரப் பொற்சபையு
மாய்அதன் பாங்கோங்கு
சிற்சபையுமாய்த்
தெற்றியலும் அச்சபையின்
நடுவில்நடம் இடுகின்ற சிவமாய்
விளங்குபொருளே
சித்தெலாம் செய்எனத் திருவாக்
களித்தெனைத் தேற்றிஅருள்
செய்தகுருவே
மற்றியலும் ஆகிஎனை
வாழ்வித்த மெய்ஞ்ஞான
வாழ்வேஎன் வாழ்வின்வரமே

மணிமன்றில் நடுநின்ற
ஒருதெய்வ மேஎலாம் வல்லநட
ராசபதியே. 15

3666 எவ்வுலகும் எவ்வுயிரும்
எப்பொருளும் உடையதாய்
எல்லாஞ்செய் வல்லதாகி
இயற்கையே உண்மையாய்
இயற்கையே அறிவாய்
இயற்கையே இன்பமாகி
அவ்வையின் அனாதியே
பாசமில தாய்ச்சுத்த அருளாகி
அருள்வெளியிலே
அருள்நெறி விளங்கவே
அருள்நடம் செய்தருள்
அருட்பெருஞ் சோதியாகிக்
கவ்வைஅறு தனிமுதற்
கடவுளாய் ஓங்குமெய்க்
காட்சியே கருணைநிறைவே
கண்ணேஎன் அன்பிற்
கலந்தெனை வளர்க்கின்ற கதியே
கனிந்தகனியே
வெவ்வினை தவிர்த்தொரு

விளக்கேற்றி என்னு வீற்றிருந்
தருளும்அரசே
மெய்ஞ்ஞான நிலைநின்ற
விஞ்ஞான கலர்உளே மேவுநட
ராசபதியே. 16

3667 நாதாந்த போதாந்த யோகாந்த
வேதாந்த நண்ணுறு
கலாந்தம்உடனே
நவில்கின்ற சித்தாந்தம்
என்னும்ஆ றந்தத்தின்
ஞானமெய்க் கொடிநாட்டியே
மூதாண்ட கோடிக ளொடுஞ்சரா
சரம்எலாம் முன்னிப்
படைத்தல்முதலாம்
முத்தொழிலும் இருதொழிலும்
முன்னின் றியற்றிஐம்
மூர்த்திகளும் ஏவல்கேட்ப
வாதாந்தம் உற்றபல சத்திக
ளொடுஞ்சத்தர் வாய்ந்துபணி
செய்யஇன்ப
மாராச்சி யத்திலே திருவருட்
செங்கோல் வளத்தொடு

செலுத்துமரசே
சூதாண்ட நெஞ்சினில் தோயாத
நேயமே துரியநடு நின்றசிவமே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே
அருட்பெருஞ் சோதிநட
ராசபதியே. 17

3668 ஒருபிரமன் அண்டங்கள் அடிமுடிப்
பெருமையே உன்னமுடி
யாஅவற்றின்
ஓராயி ரங்கோடி மால்அண்டம்
அரன்அண்டம் உற்றகோ
டாகோடியே
திருகலறு பலகோடி ஈசன்அண்
டம்சதா சிவஅண்டம்
எண்ணிறந்த
திகழ்கின்ற மற்றைப் பெருஞ்சத்தி
சத்தர்தம் சீரண்டம்
என்புகலுவேன்
உறுவுறும்இவ் வண்டங்கள்
அத்தனையும் அருள்வெளியில்
உறுசிறு அணுக்களாக
ஊடசைய அவ்வெளியின்

நடுநின்று நடனமிடும்
ஒருபெருங் கருணைஅரசே
மருவிஎனை ஆட்கொண்டு
மகனாக்கி அழியா வரந்தந்த
மெய்த்தந்தையே
மணிமன்றின் நடுநின்ற
ஒருதெய்வ மேஎலாம் வல்லநட
ராசபதியே. 18

3669 வரவுசெல வற்றபரி பூரணா காரசுக
வாழ்க்கைமுத லாஎனக்கு
வாய்த்தபொரு ளேஎன்கண்
மணியேஎன் உள்ளே
வயங்கிஒளிர் கின்றஒளியே
இரவுபகல் அற்றஒரு தருணத்தில்
உற்றபேர் இன்பமே
அன்பின்விளைவே
என்தந்தை யேஎனது குருவேஎன்
நேயமே என்னாசை யேஎன்
அறிவே
கரவுநெறி செல்லாக் கருத்தினில்
இனிக்கின்ற கருணைஅமு

தேகரும்பே
கனியே அருட்பெருங் கடலேஎ
லாம்வல்ல கடவுளே
கலைகள்எல்லாம்
விரவிஉணர் வரியசிவ
துரியஅனு பவமான
மெய்ம்மையே சன்மார்க்கமா
மெய்ஞ்ஞான நிலைநின்ற
விஞ்ஞான கலர்உளே மேவுநட 19
ராசபதியே.

3670 பாராதி பூதமொடு பொறிபுலன்
கரணமும் பகுதியும் காலம்முதலாப்
பகர்கின்ற கருவியும்
அவைக்குமேல் உறுசுத்த பரமாதி
நாதம்வரையும்
சீராய பரவிந்து பரநாத முந்தனது
திகழங்கம் என்றுரைப்பத்
திருவருட் பெருவெளியில்
ஆனந்த நடனமிடு தெய்வமே
என்றும்அழியா
ஊராதி தந்தெனை வளர்க்கின்ற
அன்னையே உயர்தந்தை

யேஎன்உள்ளே
உற்றதுணை யேஎன்றன்
உறவேஎன் அன்பே
உவப்பேஎன் னுடையஉயிரே
ஆராலும் அறியாத
உயர்நிலையில் எனைவைத்த
அரசே அருட்சோதியே
அகரநிலை முழுதுமாய்
அப்பாலு மாகிநிறை அமுதநட
ராசபதியே. 20

3671 உரைவிசுவம் உண்டவெளி
உபசாந்த வெளிமேலை உறுமவுன
வெளிவெளியின்மேல்
ஓங்குமா மவுனவெளி யாதியுறும்
அனுபவம் ஒருங்கநிறை
உண்மைவெளியே
திரையறு பெருங்கருணை
வாரியே எல்லாஞ்செய் சித்தே
எனக்குவாய்த்த
செல்வமே ஒன்றான தெய்வமே
உய்வகை தெரித்தெனை
வளர்த்தசிவமே

பரைநடு விளங்கும்ஒரு
சோதியே எல்லாம் படைத்திடுக
என்றெனக்கே
பண்புற உரைத்தருட் பேரமுத
ளித்தமெய்ப் பரமமே பரமஞான
வரைநடு விளங்குசிற்
சபைநடுவில் ஆனந்த
வண்ணநடம் இடுவள்ளலே
மாறாத சன்மார்க்க நிலைநீதி
யேஎலாம் வல்லநட ராசபதியே. 21
3672 ஊழிதோ றூழிபல அண்டபகிர்
அண்டத் துயிர்க்கெலாம்
தரினும்அந்தோ
ஒருசிறிதும் உலவாத நிறைவாகி
அடியேற் குவப்பொடு
கிடைத்தநிதியே
வாழிநீ டூழியென வாய்மலர்ந்
தழியா வரந்தந்த வள்ளலேஎன்
மதியினிறை மதியே வயங்குமதி
அமுதமே மதிஅமுதின்
உற்றசுகமே
ஏழினோ டேழுலகில்

உள்ளவர்கள் எல்லாம்இ
தென்னைஎன் றதிசயிப்ப
இரவுபகல் இல்லாத
பெருநிலையில் ஏற்றிஎனை
இன்புறச் செய்தகுருவே
ஆழியோ டணிஅளித்
துயிரெலாம் காத்துவிளை
யாடென் றுரைத்தஅரசே
அகரநிலை முழுதுமாய்
அப்பாலு மாகிஒளிர் அபயநட
ராசபதியே. 22

3673 பூதமுத லாயபல கருவிகள்
அனைத்தும்என் புகல்வழிப்
பணிகள்கேட்பப்
பொய்படாச் சத்திகள்
அனந்தகோ டிகளும்மெய்ப்
பொருள்கண்ட சத்தர்பலரும்
ஏதமற என்னுளம் நினைத்தவை
நினைத்தாங் கிசைந்தெடுத்
துதவஎன்றும்
இறவாத பெருநிலையில்

இணைசொலா இன்புற்
றிருக்கஎனை வைத்தகுருவே
நாதமுதல் இருமூன்று வரையந்த
நிலைகளும் நலம்பெறச்
சன்மார்க்கமாம்
ஞானநெறி ஓங்கஓர் திருவருட்
செங்கோல் நடத்திவரு
நல்லஅரசே
வாதமிடு சமயமத வாதிகள்
பெறற்கரிய மாமதியின்
அமுதநிறைவே
மணிமன்றின் நடுநின்ற
ஒருதெய்வ மேஎலாம் வல்லநட
ராசபதியே. 23

3674 வாட்டமொடு சிறியனேன்
செய்வகையை அறியாது மனமிக
மயங்கிஒருநாள்
மண்ணிற் கிடந்தருளை
உன்னிஉல கியலினை
மறந்துதுயில் கின்றபோது
நாட்டமுறு வைகறையில்
என்அருகு அணைந்தென்னை

நன்றுற எழுப்பிமகனே
நல்யோக ஞானம்எனி
னும்புரிதல் இன்றிநீ நலிதல்அழ
கோஎழுந்தே
ஈட்டுகநின் எண்ணம்
பலிக்கஅருள் அமுதம்உண்
டின்புறுக என்றகுருவே
என்ஆசை யேஎன்றன் அன்பே
நிறைந்தபே ரின்பமே
என்செல்வமே
வேட்டவை அளிக்கின்ற
நிதியமே சாகாத வித்தையில்
விளைந்தசுகமே
மெய்ஞ்ஞான நிலைநின்ற
விஞ்ஞான கலர்உளே மேவுநட
ராசபதியே. 24

3675 என்செய்வேன் சிறியனேன்
என்செய்வேன் என்எண்ணம் ஏதாக
முடியுமோஎன்
றெண்ணிஇரு கண்ணினீர்
காட்டிக் கலங்கிநின் றேங்கிய
இராவில்ஒருநாள்

மின்செய்மெய்ஞ் ஞானஉரு
வாகிநான் காணவே வெளிநின்
றணைத்தென்உள்ளே
மேவிஎன் துன்பந் தவிர்த்தருளி
அங்ஙனே வீற்றிருக்
கின்றகுருவே
நன்செய்வாய் இட்டவிளை
வதுவிளைந் ததுகண்ட நல்குரவி
னோன்அடைந்த
நன்மகிழ்வின் ஒருகோடி
பங்கதிகம் ஆகவே நான்கண்டு
கொண்டமகிழ்வே
வன்செய்வாய் வாதருக்
கரியபொரு ளேஎன்னை
வலியவந் தாண்டபரமே
மணிமன்றின் நடுநின்ற
ஒருதெய்வ மேஎலாம் வல்லநட
ராசபதியே. 25

3676 துன்பெலாந் தீர்ந்தன சுகம்பலித்
ததுநினைச் சூழ்ந்ததருள்
ஒளிநிறைந்தே
சுத்தசன் மார்க்கநிலை அனுபவம்

நினக்கே சுதந்தரம தானதுலகில்
வன்பெலாம் நீக்கிநல்
வழியெலாம் ஆக்கிமெய்
வாழ்வெலாம் பெற்றுமிகவும்
மன்னுயிர் எலாம்களித்
திடநினைத் தனைஉன்றன்
மனநினைப் பின்படிக்கே
அன்பநீ பெறுகஉல வாதுநீ
டூழிவிளை யாடுக
அருட்சோதியாம்
ஆட்சிதந் தோம்உனைக்
கைவிடோ ம் கைவிடோ ம்
ஆணைநம் ஆணைஎன்றே
இன்புறத் திருவாக் களித்தெனுள்
ளேகலந் திசைவுடன்
இருந்தகுருவே
எல்லாஞ்செய் வல்லசித்
தாகிமணி மன்றினில் இலங்குநட
ராசபதியே. 26

3677 பேருற்ற உலகிலுறு சமயமத
நெறிஎலாம் பேய்ப்பிடிப்
புற்றபிச்சுப்

பிள்ளைவிளை யாட்டெனு
உணர்ந்திடா துயிர்கள்பல
பேதமுற் றங்கும்இங்கும்
போருற் றிறந்துவீண் போயினார்
இன்னும்வீண் போகாத
படிவிரைந்தே
புனிதமுறு சுத்தசன் மார்க்கநெறி
காட்டிமெய்ப் பொருளினை
உணர்த்திஎல்லாம்
ஏருற்ற சுகநிலை அடைந்திடப்
புரிதிநீ என்பிள்ளை ஆதலாலே
இவ்வேலை புரிகஎன் றிட்டனம்
மனத்தில்வே றெண்ணற்க
என்றகுருவே
நீருற்ற ஒள்ளிய நெருப்பே
நெருப்பினுள் நிறைந்திருள்
அகற்றும்ஒளியே
நிர்க்குணா னந்தபர நாதாந்த
வரைஓங்கு நீதிநட ராசபதியே.
27

3678 சாகாத கல்வியே கல்விஒன்
றேசிவம் தான்என அறிந்தஅறிவே

தகும்அறிவு மலம்ஐந்தும்
வென்றவல் லபமே தனித்தபூ
ரணவல்லபம்
வேகாத காலாதி கண்டுகொண்
டெப்பொருளும் விளையவிளை
வித்ததொழிலே
மெய்த்தொழில தாகும்இந்
நான்கையும் ஒருங்கே
வியந்தடைந் துலகம்எல்லாம்
மாகாத லுறஎலாம் வல்லசித்
தாகிநிறை வானவர
மேஇன்பமாம்
மன்னும்இது நீபெற்ற சுத்தசன்
மார்க்கத்தின் மரபென்
றுரைத்தகுருவே
தேகாதி மூன்றும்நான்
தருமுன்அருள் செய்தெனைத்
தேற்றிஅருள் செய்தசிவமே
சிற்சபையின் நடுநின்ற ஒன்றான
கடவுளே தெய்வநட ராசபதியே.
28

3679 நீடுலகில் உற்றவர்கள் நன்குற

உரைக்கின்ற நின்வார்த்தை
யாவும்நமது
நீள்வார்த்தை யாகும்இது
உண்மைமக னேசற்றும்
நெஞ்சம்அஞ் சேல் உனக்கே
ஆடுறும் அருட்பெருஞ் சோதிஈந்
தனம்என்றும் அழியாத
நிலையின்நின்றே
அன்பினால் எங்கெங்கும்
எண்ணிய படிக்குநீ ஆடிவாழ்
கென்றகுருவே
நாடுநடு நாட்டத்தில் உற்றஅனு
பவஞானம் நான்இளங்
காலைஅடைய
நல்கிய பெருங்கருணை
அப்பனே அம்மையே நண்பனே
துணைவனேஎன்
ஊடுபிரி யாதுற்ற இன்பனே
அன்பனே ஒருவனே
அருவனேஉள்
ஊறும்அமு தாகிஓர் ஆறின்முடி
மீதிலே ஓங்குநட ராசபதியே.

3680 அந்நாளில் அம்பலத் திருவாயி
லிடைஉனக் கன்புடன்
உரைத்தபடியே
அற்புதம்எ லாம்வல்ல நம்அருட்
பேரொளி அளித்தனம்
மகிழ்ந்துன்உள்ளே
இந்நாள் தொடுத்துநீ எண்ணிய
படிக்கே இயற்றிவிளை
யாடிமகிழ்க
என்றும்இற வாநிலையில்
இன்பஅனு பவனாகி
இயல்சுத்தம் ஆதிமூன்றும்
எந்நாளும் உன்இச்சை
வழிபெற்று வாழ்கயாம்
எய்திநின் னுட்கலந்தேம்
இனிஎந்த ஆற்றினும் பிரிவுறேம்
உண்மைஈ தெம்மாணை
என்றகுருவே
மன்னாகி என்பெரிய வாழ்வாகி
அழியாத வரமாகி நின்றசிவமே
மணிமன்றின் நடுநின்ற

ஒருதெய்வ மேஎலாம் வல்லநட
ராசபதியே. 30

3681 காய்எலாம் கனிஎனக் கனிவிக்கும்
ஒருபெருங் கருணைஅமு
தேஎனக்குக்
கண்கண்ட தெய்வமே கலிகண்ட
அற்புதக் காட்சியே
கனகமலையே
தாய்எலாம் அனையஎன்
தந்தையே ஒருதனித் தலைவனே
நின்பெருமையைச்
சாற்றிட நினைத்திட மதித்திட
அறிந்திடச் சார்கின்ற
தோறும்அந்தோ
வாய்எலாந் தித்திக்கும்
மனம்எலாந் தித்திக்கும்
மதிஎலாந் தித்திக்கும்என்
மன்னியமெய் அறிவெலாந்
தித்திக்கும் என்னில்அதில்
வரும்இன்பம் என்புகலுவேன்
தூய்எலாம் பெற்றநிலை

மேல்அருட் சுகம்எலாம்
தோன்றிட விளங்குசுடரே
துரியவெளி நடுநின்ற
பெரியபொரு ளேஅருட்
சோதிநட ராசகுருவே. 31
3682 எய்ப்பற எனக்குக் கிடைத்தபெரு
நிதியமே எல்லாஞ்செய்
வல்லசித்தாய்
என்கையில் அகப்பட்ட
ஞானமணி யேஎன்னை
எழுமையும் விடாதநட்பே
கைப்பறஎன் உள்ளே
இனிக்கின்ற சர்க்கரைக் கட்டியே
கருணைஅமுதே
கற்பக வனத்தே கனிந்தகனி
யேஎனது கண்காண வந்தகதியே
மெய்ப்பயன் அளிக்கின்ற
தந்தையே தாயேஎன்
வினைஎலாந் தீர்த்தபதியே
மெய்யான தெய்வமே
மெய்யான சிவபோக
விளைவேஎன்

மெய்ம்மைஉறவே
துய்ப்புறும்என் அன்பான
துணையேஎன் இன்பமே சுத்தசன்
மார்க்கநிலையே
துரியவெளி நடுநின்ற
பெரியபொரு ளேஅருட்
சோதிநட ராசகுருவே. 32

3683 துன்புறு மனத்தனாய் எண்ணாத
எண்ணிநான் சோர்ந்தொரு
புறம்படுத்துத்
தூங்குதரு ணத்தென்றன்
அருகிலுற் றன்பினால் தூயதிரு
வாய்மலர்ந்தே
இன்புறு முகத்திலே புன்னகை
ததும்பவே இருகைமலர்
கொண்டுதூக்கி
என்றனை எடுத்தணைத்
தாங்குமற் றோரிடத் தியலுற
இருத்திமகிழ்வாய்
வன்பறு பெருங்கருணை
அமுதளித் திடர்நீக்கி வைத்தநின்
தயவைஅந்தோ

வள்ளலே உள்ளுதொறும்
உள்ளக மெலாம்இன்ப வாரிஅமு
தூறிஊறித்
துன்பம்அற மேற்கொண்டு
பொங்கித் ததும்பும்இச்
சுகவண்ணம் என்புகலுவேன்
துரியவெளி நடுநின்ற
பெரியபொரு ளேஅருட்
சோதிநட ராசகுருவே. 33

3684 ஓங்கிய பெருங்கருணை
பொழிகின்ற வானமே
ஒருமைநிலை உறுஞானமே
உபயபத சததளமும் எனதிதய
சததளத் தோங்கநடு
வோங்குசிவமே
பாங்கியல் அளித்தென்னை
அறியாத ஒருசிறிய பருவத்தில்
ஆண்டபதியே
பாசநெறி செல்லாத நேசர்தமை
ஈசராம் படிவைக்க வல்லபரமே
ஆங்கியல்வ தென்றுமற்
றீங்கியல்வ தென்றும்வாய்

ஆடுவோர்க் கரியசுகமே
ஆனந்த மயமாகி அதுவுங்
கடந்தவெளி ஆகிநிறை
கின்றநிறைவே
தூங்கிவிழு சிறியனைத்
தாங்கிஎழு கென்றெனது தூக்கந்
தொலைத்ததுணையே
துரியவெளி நடுநின்ற
பெரியபொரு ளேஅருட்
சோதிநட ராசகுருவே. 34

திருச்சிற்றம்பலம்

---

23. சற்குருமணி மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3685 மாற்றறி யாதசெ ழும்பசும்
பொன்னே
மாணிக்க மேசுடர் வண்ணக்
கொழுந்தே
கூற்றறி யாதபெ ருந்தவர் உள்ளக்
கோயில் இருந்த குணப்பெருங்

குன்றே
வேற்றறி யாதசிற் றம்பலக்
கனியே
விச்சையில் வல்லவர் மெச்சுவி
ருந்தே
சாற்றறி யாதஎன் சாற்றுங்
களித்தாய்
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 1
3686 கற்கரை யும்படி கரைவிக்குங்
கருத்தே
கண்மணி யேமணி கலந்தகண்
ஒளியே
சொற்கரை யின்றிய ஒளியினுள்
ஒளியே
துரியமுங் கடந்திட்ட பெரியசெம்
பொருளே
சிற்கரை திரையறு திருவருட்
கடலே
தெள்ளமு தேகனி யேசெழும்
பாகே
சர்க்கரை யேஅது சார்ந்தசெந்
தேனே

தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 2

3687 என்னுயி ரேஎன தின்னுயிர்க்
குயிரே
என்அறி வேஎன தறிவினுக்
கறிவே
அன்னையில் இனியஎன்
அம்பலத் தமுதே
அற்புத மேபத மேஎன தன்பே
பொன்னிணை அடிமலர்
முடிமிசை பொருந்தப்
பொருத்திய தயவுடைப்
புண்ணியப் பொருளே
தன்னியல் அறிவருஞ் சத்திய
நிலையே
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 3

3688 காய்மனக் கடையனைக்
காத்தமெய்ப் பொருளே
கலைகளுங் கருதரும் ஒருபெரும்
பதியே
தேய்மதிச் சமயருக் கரியஒண்
சுடரே
சித்தெலாம் வல்லதோர் சத்திய

முதலே
ஆய்மதிப் பெரியருள்
அமர்ந்தசிற் பரமே
அம்பலத் தாடல்செய் செம்பதத்
தரசே
தாய்மதிப் பரியதோர் தயவுடைச்
சிவமே
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 4

3689 உருவமும் அருவமும் உபயமும்
உளதாய்
உளதில தாய்ஒளிர் ஒருதனி
முதலே
கருவினில் எனக்கருள்
கனிந்தளித் தவனே
கண்ணுடை யாய்பெருங்
கடவுளர் பதியே
திருநிலை பெறஎனை
வளர்க்கின்ற பரமே
சிவகுரு துரியத்தில் தெளிஅனு
பவமே
தருவளர் பொழிவடல்
சபைநிறை ஒளியே

தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 5

3690 ஆறந்த நிலைகளின் அனுபவ நிறைவே
அதுஅது வாய்ஒளிர் பொதுவுறு நிதியே
கூறெந்த நிலைகளும் ஒருநிலை எனவே
கூறிஎன் உள்ளத்தில் குலவிய களிப்பே
பேறிந்த நெறிஎனக் காட்டிஎன் தனையே
பெருநெறிக் கேற்றிய ஒருபெரும் பொருளே
சாறெந்த நாள்களும் விளங்கும்ஓர் வடல்வாய்த்
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 6

3691 சாகாத தலைஇது வேகாத காலாம்
தரம்இது காண்எனத் தயவுசெய் துரைத்தே
போகாத புனலையும் தெரிவித்தென் உளத்தே
பொற்புற அமர்ந்ததோர் அற்புதச்

சுடரே
ஆகாத பேர்களுக் காகாத
நினைவே
ஆகிய எனக்கென்றும் ஆகிய
சுகமே
தாகாதல் எனத்தரும் தருமசத்
திரமே
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 7

3692 தத்துவ மசிநிலை இதுஇது தானே
சத்தியம் காண்எனத் தனித்துரைத்
தெனக்கே
எத்துவந் தனைகளும்
நீக்கிமெய்ந் நிலைக்கே
ஏற்றிநான் இறவாத இயல்அளித்
தருளால்
சித்துவந் துலகங்கள் எவற்றினும்
ஆடச்
செய்வித்த பேரருட் சிவபரஞ்
சுடரே
சத்துவ நெறிதரு வடல்அருட்
கடலே
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 8

3693 இதுபதி இதுபொருள் இதுசுகம்
அடைவாய்
இதுவழி எனஎனக் கியல்புற
உரைத்தே
விதுஅமு தொடுசிவ அமுதமும்
அளித்தே
மேனிலைக் கேற்றிய
மெய்ந்நிலைச் சுடரே
பொதுநடம் இடுகின்ற
புண்ணியப் பொருளே
புரையறும் உளத்திடைப்
பொருந்திய மருந்தே
சதுமறை முடிகளின் முடியுறு
சிவமே
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 9

3694 என்னிலை இதுவுறு நின்னிலை
இதுவாம்
இருநிலை களும்ஒரு நிலைஎன
அறிவாய்
முன்னிலை சிறிதுறல்246
இதுமயல் உறலாம்
முன்னிலை பின்னிலை

முழுநிலை உளவாம்
இந்நிலை அறிந்தவண் எழுநிலை
கடந்தே
இயனிலை அடைகஎன்
றியம்பிய பரமே
தன்னிலை ஆகிய நன்னிலை
அரசே
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 10

சிறிதுற - பி. இரா.பதிப்பு. சிறிதுறில்
- படிவேறுபாடு. ஆ. பா.

3695 காரணம் இதுபுரி காரியம் இதுமேல்
காரண காரியக் கருவிது பலவாய்
ஆரணம் ஆகமம் இவைவிரித்
துரைத்தே
அளந்திடும் நீஅவை அளந்திடன்
மகனே
பூரண நிலைஅனு பவமுறில்
கணமாம்
பொழுதினில் அறிதிஎப்
பொருள்நிலை களுமே
தாரணி தனில்என்ற தயவுடை

அரசே
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 11

3696 பன்னெறிச் சமயங்கள் மதங்கள்என்
றிடும்ஓர்
பவநெறி இதுவரை பரவிய
திதனால்
செந்நெறி247 அறிந்திலர்
இறந்திறந் துலகோர்
செறிஇருள் அடைந்தனர்
ஆதலின் இனிநீ
புன்னெறி தவிர்த்தொரு
பொதுநெறி எனும்வான்
புத்தமு தருள்கின்ற சுத்தசன்
மார்க்கத்
தன்னெறி செலுத்துக என்றஎன்
அரசே
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 12

247. சென்னெறி - முதற்பதிப்பு,
பொ.,சு., பி. இரா., ச. மு. க.

3697 அடிஇது முடிஇது நடுநிலை
இதுமேல்

அடிநடு முடியிலா ததுஇது
மகனே
படிமிசை அடிநடு முடிஅறிந்
தனையே
பதிஅடி முடியிலாப் பரிசையும்
அறிவாய்
செடியற உலகினில் அருள்நெறி
இதுவே
செயலுற முயலுக என்றசிற்
பரமே
தடிமுகில் எனஅருள்
பொழிவடல் அரசே
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 13

3698 நண்ணிய மதநெறி பலபல
அவையே
நன்றற நின்றன சென்றன சிலவே
அண்ணிய உலகினர் அறிகிலர்
நெடுநாள்
அலைதரு கின்றனர் அலைவற
மகனே
புண்ணியம் உறுதிரு அருள்நெறி
இதுவே

பொதுநெறி எனஅறி வுறமுய
லுதிநீ
தண்ணிய அமுதுணத் தந்தனம்
என்றாய்
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 14

3699 அஞ்சலை நீஒரு சிறிதும்என் மகனே
அருட்பெருஞ் சோதியை
அளித்தனம் உனக்கே
துஞ்சிய மாந்தரை எழுப்புக
நலமே
சூழ்ந்தசன் மார்க்கத்தில்
செலுத்துக சுகமே
விஞ்சுற மெய்ப்பொருள்
மேனிலை தனிலே
விஞ்சைகள் பலவுள விளக்குக
என்றாய்
தஞ்சம்என் றவர்க்கருள் சத்திய
முதலே
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 15

3700 வேதத்தின் முடிமிசை விளங்கும்ஓர்
விளக்கே
மெய்ப்பொருள் ஆகம

வியன்முடிச் சுடரே
நாதத்தின் முடிநடு நடமிடும்
ஒளியே
நவைஅறும் உளத்திடை
நண்ணிய நலமே
ஏதத்தின் நின்றெனை எடுத்தருள்
நிலைக்கே
ஏற்றிய கருணைஎன் இன்உயிர்த்
துணையே
தாதுற்ற உடம்பழி யாவகை
புரிந்தாய்
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 16
3701 சந்திர சூரியர் ஒளிபெற விளங்கும்
தனிஅருட் பெருவெளித்
தலத்தெழுஞ் சுடரே
வந்திர விடைஎனக் கருளமு
தளித்தே
வாழ்கஎன் றருளிய வாழ்முதற்
பொருளே
மந்திர மேஎனை வளர்க்கின்ற
மருந்தே
மாநிலத் திடைஎனை வருவித்த

பதியே
தந்திரம் யாவையும்
உடையமெய்ப் பொருளே
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 17
3702 அமரரும் முனிவரும் அதிசயித்
திடவே
அருட்பெருஞ் சோதியை
அன்புடன் அளித்தே
கமமுறு சிவநெறிக் கேற்றிஎன்
றனையே
காத்தென துளத்தினில்
கலந்தமெய்ப் பதியே
எமன்எனும் அவன்இனி
இலைஇலை மகனே
எய்ப்பற வாழ்கஎன் றியம்பிய
அரசே
சமரச சன்மார்க்க சங்கத்தின்
முதலே
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 18
3703 நன்மார்க்கத் தவர்உளம் நண்ணிய
வரமே
நடுவெளி நடுநின்று நடஞ்செயும்

பரமே
துன்மார்க்க வாதிகள் பெறற்கரு
நிலையே
சுத்தசி வானந்தப் புத்தமு
துவப்பே
என்மார்க்கம் எனக்களித்
தெனையுமேல் ஏற்றி
இறவாத பெருநலம் ஈந்தமெய்ப்
பொருளே
சன்மார்க்க சங்கத்தார் தழுவிய
பதியே
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 19

3704 ஆதியும் அந்தமும் இன்றிஒன் றாகி
அகம்புறம் அகப்புறம் புறப்புறம்
நிறைந்தே
ஓதியும் உணர்ந்தும்இங்
கறிவரும் பொருளே
உளங்கொள்சிற் சபைநடு
விளங்குமெய்ப் பதியே
சோதியும் சோதியின்
முதலுந்தான் ஆகிச்

சூழ்ந்தெனை வளர்க்கின்ற
சுதந்தர அமுதே
சாதியும் சமயமும் தவிர்த்தவர்
உறவே
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 20

3705 கற்பனை முழுவதும் கடந்தவர்
உளத்தே
கலந்துகொண் டினிக்கின்ற
கற்பகக் கனியே
அற்பனை யாண்டுகொண்
டறிவளித் தழியா
அருள்நிலை தனில்உற அருளிய
அமுதே
பற்பல உலகமும் வியப்பஎன்
தனக்கே
பதமலர் முடிமிசைப்
பதித்தமெய்ப் பதியே
தற்பர பரம்பர சிதம்பர நிதியே
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 21

3706 பவநெறி செலுமவர் கனவினும்
அறியாப்
பரம்பொரு ளாகிஎன்

உளம்பெறும் ஒளியே
நவநெறி கடந்ததோர்
ஞானமெய்ச் சுகமே
நான்அருள் நிலைபெற நல்கிய
நலமே
சிவநெறி யேசிவ நெறிதரு
நிலையே
சிவநிலை தனில்உறும் அனுபவ
நிறைவே
தவநெறி செலும்அவர்க்
கினியநல் துணையே
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 22

3707 அறியாமல் அறிகின்ற அறிவினுள்
அறிவே
அடையாமல் அடைகின்ற
அடைவினுள் அடைவே
செறியாமல் செறிகின்ற
செறிவினுட் செறிவே
திளையாமல் திளைக்கின்ற
திளைப்புறு திளைப்பே
பிரியாமல் என்னுளம்
கலந்தமெய்க் கலப்பே

பிறவாமல் இறவாமல்
எனைவைத்த பெருக்கே
தறியாகி உணர்வாரும்
உணர்வரும் பொருளே
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 23

3708 கருதாமல் கருதும்ஓர் கருத்தினுட்
கருத்தே
காணாமல் காணும்ஓர் காட்சியின்
விளைவே
எருதாகத் திரிந்தேனுக் கிகபரம்
அளித்தே
இறவாத வரமுந்தந் தருளிய
ஒளியே
வருதாகந் தவிர்த்திட வந்ததெள்
அமுதே
மாணிக்க மலைநடு மருவிய
பரமே
தருதான முணவெனச் சாற்றிய
பதியே
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 24

3709 ஏகாஅ னேகாஎன் றேத்திடு
மறைக்கே

எட்டாத நிலையேநான் எட்டிய
மலையே
ஓகாள மதங்களை முழுவதும்
மாற்றி
ஒருநிலை ஆக்கஎன்
றுரைத்தமெய்ப் பரமே
ஈகாதல் உடையவர்க் கிருநிதி
அளித்தே
இன்புறப் புரிகின்ற இயல்புடை
இறையே
சாகாத வரந்தந்திங்
கெனைக்காத்த அரசே
தனிநட ராசஎன் சற்குரு மணியே. 25

திருச்சிற்றம்பலம்

---

24. தற்போத இழப்பு

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3710 அவ்வண்ணம் பழுத்தவரும்
அறிந்திலர்சற் றெனினும்
அறிந்தனம்ஓர் சிறிதுகுரு

அருளாலே அந்தச்
செவ்வண்ணம் பழுத்ததனித்
திருவுருக்கண் டெவர்க்கும்
தெரியாமல் இருப்பம்எனச்
சிந்தனைசெய் திருந்தேன்
இவ்வண்ணம் இருந்தஎனைப்
பிறர்அறியத் தெருவில்
இழுத்துவிடுத் ததுகடவுள்
இயற்கைஅருட் செயலோ
மவ்வண்ணப் பெருமாயை
தன்செயலோ அறியேன்
மனம்ஆலை பாய்வதுகாண்
மன்றில்நடத் தரசே. 1

3711 கள்ளிருந்த மலர்இதழிச்
சடைக்கனிநின் வடிவம்
கண்டுகொண்டேன் சிறிதடியேன்
கண்டுகொண்ட படியே
நள்ளிருந்த வண்ணம்இன்னும்
கண்டுகண்டு களித்தே
நாடறியா திருப்பம்என்றே
நன்றுநினைந் தொருசார்
உள்ளிருந்த எனைத்தெருவில்

இழுத்துவிடுத் ததுதான்
உன்செயலோ பெருமாயை
தன்செயெலோ அறியேன்
வள்ளிருந்த குணக்கடையேன்
இதைநினைக் குந்தோறும்
மனம்ஆலை பாய்வதுகாண் 2
மன்றில்நடத் தரசே.

3712 இகத்திருந்த வண்ணம்எலாம்
மிகத்திருந்த அருட்பேர்
இன்பவடி வம்சிறியேன்
முன்புரிந்த தவத்தால்
சகத்திருந்தார் காணாதே
சிறிதுகண்டு கொண்ட
தரம்நினைந்து பெரிதின்னும்
தான்காண்பேம் என்றே
அகத்திருந்த எனைப்புறத்தே
இழுத்துவிடுத் ததுதான்
ஆண்டவநின் அருட்செயலோ
மருட்செயலோ அறியேன்
மகத்திருந்தார் என்அளவில்
என்நினைப்பார் அந்தோ
மனம்ஆலை பாய்வதுகாண்

மன்றில்நடத் தரசே. 3

3713 கருங்களிறு போல்மதத்தால்
கண்செருக்கி வீணே
காலம்எலாம் கழிக்கின்ற
கடையர்கடைத் தலைவாய்
ஒருங்குசிறி யேன்தனைமுன்
வலிந்தருளே வடிவாய்
உள்அமர்ந்தே உள்ளதனை
உள்ளபடி உணர்த்திப்
பெருங்கருணை யால்அளித்த
பேறதனை இன்னும்
பிறர்அறியா வகைபெரிதும்
பெறுதும்என உள்ளே
மருங்கிருந்த எனைவெளியில்
இழுத்துவிட்ட தென்னோ
மனம்ஆலை பாய்வதுகாண்
மன்றில்நடத் தரசே. 4

3714 நாடுகின்ற மறைகள்எலாம்
நாம்அறியோம் என்று
நாணிஉரைத் தலமரவே
நல்லமணி மன்றில்
ஆடுகின்ற சேவடிகண் டானந்தக்

கடலில்
ஆடும்அன்பர் போல்நமக்கும்
அருள்கிடைத்த தெனினும்
வீடுகின்ற பிறர்சிறிதும்
அறியாமல் இருக்க
வேண்டும்என இருந்தஎன்னை
வெளியில்இழுத் திட்டு
வாடுகின்ற வகைபுரிந்த
விதியைநினைந் தையோ
மனம்ஆலை பாய்வதுகாண்
மன்றில்நடத் தரசே. 5

3715 நதிகலந்த சடைஅசையத் திருமேனி விளங்க
நல்லதிருக் கூத்தாட வல்லதிரு
அடிகள்
கதிகலந்து கொளச்சிறியேன்
கருத்திடையே கலந்து
கள்ளம்அற உள்ளபடி
காட்டிடக்கண் டின்னும்
பதிகலந்து கொளும்மட்டும்
பிறர்அறியா திருக்கப்
பரிந்துள்ளே இருந்தஎன்னை

வெளியில் இழுத் திட்டு
மதிகலந்து கலங்கவைத்த
விதியைநினைந் தையோ
மனம்ஆலை பாய்வதுகாண்
மன்றில்நடத் தரசே. 6

3716 மஞ்சனைய குழலம்மை எங்கள்சிவ
காம
வல்லிமகிழ் திருமேனி
வண்ணமது சிறிதே
நஞ்சனைய கொடியேன்கண்
டிடப்புரிந்த அருளை
நாடறியா வகைஇன்னும்
நீடநினைத் திருந்தேன்
அஞ்சனைய பிறர்எல்லாம்
அறிந்துபல பேசி
அலர்தூற்ற அளியஎனை
வெளியில்இழுத் திட்டு
வஞ்சனைசெய் திடவந்த
விதியைநினைந் தையோ
மனம்ஆலை பாய்வதுகாண்
மன்றில்நடத் தரசே. 7

3717 அரிபிரமர் உருத்திரரும்

அறிந்துகொள மாட்டா
தலமரவும் ஈதென்ன அதிசயமோ
மலத்தில்
புரிபுழுவில் இழிந்தேனைப்
பொருளாக்கி அருளாம்
பொருள்அளிக்கப்
பெற்றனன்இப் புதுமைபிறர்
அறியா
துரிமைபெற இருப்பன்என
உள்இருந்த என்னை
உலகறிய வெளியில்இழுத்
தலகில்விருத் தியினால்
வரிதலையிட் டாட்டுகின்ற
விதியைநினைந் தையோ
மனம்ஆலை பாய்வதுகாண்
மன்றில் நடத் தரசே. 8

3718 விழற்கிறைத்துக் களிக்கின்ற
வீணர்களிற் சிறந்த
வினைக்கொடியேம்
பொருட்டாக விரும்பிஎழுந்
தருளிக்
கழற்கிசைந்த பொன்அடிநம்

தலைமேலே அமைத்துக்
கருணைசெயப் பெற்றனம்இக்
கருணைநம்மை இன்னும்
நிழற்கிசைத்த மேல்நிலையில்
ஏற்றும்என மகிழ்ந்து
நின்றஎன்னை வெளியில்இழுத்
துலகவியா பார
வழக்கில்வளைத் தலைக்கவந்த
விதியைநினைந் தையோ
மனம்ஆலை பாய்வதுகாண் 9
மன்றில்நடத் தரசே.

3719 அடிபிடித்துத் திரிகின்ற
மறைகள்எலாம் காணா
அருள்வடிவைக் காட்டிநம்மை
ஆண்டுகொண்ட கருணைக்
கொடிபிடித்த குருமணியைக்
கூடுமட்டும் வேறோர்
குறிப்பின்றி இருப்பம்எனக்
கொண்டகத்தே இருந்தேன்
படிபிடித்த பலர்பலவும்
பகர்ந்திடஇங் கெனைத்தான்
படுவழக்கிட் டுலகியலாம்

வெளியில்இழுத் தலைத்தே
மடிபிடித்துப் பறிக்கவந்த
விதியைநினைந் தையோ
மனம்ஆலை பாய்வதுகாண்
மன்றில் நடத் தரசே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

25. திருமுன் விண்ணப்பம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3720 மாழை மாமணிப் பொதுநடம்
புரிகின்ற வள்ளலே அளிகின்ற
வாழை வான்பழச் சுவைஎனப்
பத்தர்தம் மனத்துளே தித்திப்போய்
ஏழை நாயினேன் விண்ணப்பம்
திருச்செவிக் கேற்றருள்
செயல்வேண்டும்
கோழை மானிடப் பிறப்பிதில்
உன்னருட் குருஉருக்
கொளும்ஆறே. 1

3721 பொன்னின் மாமணிப் பொதுநடம்

புரிகின்ற புண்ணியா கனிந்தோங்கி
மன்னு வாழையின் பழச்சுவை
எனப்பத்தர் மனத்துளே
தித்திப்போய்
சின்ன நாயினேன் விண்ணப்பம்
திருச்செவி சேர்த்தருள்
செயல்வேண்டும்
இன்ன என்னுடைத் தேகம்நல்
ஒளிபெறும் இயல்உருக்
கொளும்ஆறே. 2

3722 விஞ்சு பொன்னணி அம்பலத்
தருள்நடம் விளைத்துயிர்க் குயிராகி
எஞ்சு றாதபேர் இன்பருள் கின்றஎன்
இறைவநின் அருள்இன்றி
அஞ்சும் நாயினேன் விண்ணப்பம்
திருச்செவி அமைத்தருள்
செயல்வேண்டும்
துஞ்சும் இவ்வுடல் இம்மையே
துஞ்சிடாச் சுகஉடல் கொளும்ஆறே. 3

3723 ஓங்கு பொன்அணி அம்பலத்
தருள்நடம் உயிர்க்கெலாம்
ஒளிவண்ணப்

பாங்கு மேவநின் றாடல்செய்
இறைவநின் பதமலர்
பணிந்தேத்தாத்
தீங்கு நாயினேன் விண்ணப்பம்
திருச்செவி சேர்த்தருள்
செயல்வேண்டும்
ஈங்கு வீழுடல் இம்மையே
வீழ்ந்திடா இயலுடல் உறும்ஆறே. 4
3724 இலங்கு பொன்னணிப் பொதுநடம்
புரிகின்ற இறைவஇவ்
வுலகெல்லாம்
துலங்கும் வண்ணநின் றருளுநின்
திருவடித் துணைதுணை என்னாமல்
கலங்கு நாயினேன் விண்ணப்பம்
திருச்செவி கலந்தருள்
செயல்வேண்டும்
அலங்கும் இவ்வுடல் இம்மையே
அழிவுறா அருள்உடல் உறும்ஆறே. 5
3725 சிறந்த பொன்னணித் திருச்சிற்றம்
பலத்திலே திருநடம் புரிகின்ற
அறந்த வாதசே வடிமலர் முடிமிசை
அணிந்தக மகிழ்ந்தேத்த

மறந்த நாயினேன் விண்ணப்பம்
திருச்செவி மடுத்தருள்
செயல்வேண்டும்
பிறந்த இவ்வுடல் இம்மையே
அழிவுறாப் பெருநலம்
பெறும்ஆறே. 6

3726 விளங்கு பொன்அணிப் பொதுநடம்
புரிகின்ற விரைமலர்த்
திருத்தாளை248
உளங்கொள் அன்பர்தம்
உளங்கொளும் இறைவநின்
ஒப்பிலாப் பெருந்தன்மை
களங்கொள் நாயினேன்
விண்ணப்பம் திருச்செவி கலந்தருள்
செயல்வேண்டும்
துளங்கும் இவ்வுடல் இம்மையே
அழிவுறாத் தொல்லுடல்
உறும்ஆறே.
7

விளங்கு பொன்னணித் திருச்சிற்றம்
பலத்திலே விரைமலர்த் திருத்தாளை
- முதற் பதிப்பு.

3727 வாய்ந்த பொன்அணிப் பொதுநடம்
புரிகின்ற வள்ளலே மறைஎல்லாம்
ஆய்ந்தும் இன்னஎன் றறிந்திலா
நின்திரு அடிமலர் பணியாமல்
சாய்ந்த நாயினேன் விண்ணப்பம்
திருச்செவி தரித்தருள்
செயல்வேண்டும்
ஏய்ந்த இவ்வுடல் இம்மையே
திருவருள் இயல்உடல் உறும்ஆறே. 8

3728 மாற்றி லாதபொன் அம்பலத்
தருள்நடம் வயங்கநின்
றொளிர்கின்ற
பேற்றில் ஆருயிர்க் கின்பருள்
இறைவநின் பெயற்கழல்
கணிமாலை
சாற்றி டாதஎன் விண்ணப்பம்
திருச்செவி தரித்தருள்
செயல்வேண்டும்
காற்றில் ஆகிய இவ்வுடல்
இம்மையே கதியுடல் உறும்ஆறே..
9

3729 தீட்டு பொன்அணி அம்பலத்

தருள்நடம் செய்துயிர்த் திரட்கின்பம்
காட்டு கின்றதோர் கருணையங்
கடவுள்நின் கழலிணை கருதாதே
நீட்டு கின்றஎன் விண்ணப்பம்
திருச்செவி நேர்ந்தருள்
செயல்வேண்டும்
வாட்டும்249இவ்வுடல் இம்மையே 10
அழிவுறா வளமடைந் திடும்ஆறே.

249. ஆட்டும் - படிவேறுபாடு. ஆ. பா.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

26. இனித்த வாழ்வருள் எனல்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3730 உரத்தவான் அகத்தே உரத்தவா
ஞான ஒளியினால் ஓங்கும்ஓர் சித்தி
புரத்தவா பெரியோர் புரத்தவா
குற்றம் பொறுத்தடி யேன்தனக்
களித்த

வரத்தவா உண்மை வரத்தவா ஆக
மங்களும் மறைகளும் காணாத்
தரத்தவா அறிவா தரத்தவா
பொதுவில் தனித்தவா இனித்தவாழ்
வருளே. 1

3731 முன்னவா திபர்க்கு முன்னவா வேத
முடிமுடி மொழிகின்ற முதல்வா
பின்னவா திபர்க்குப் பின்னவா
எவர்க்கும் பெரியவா பெரியவர்
மதிக்கும்
சின்னவா சிறந்த சின்னவா ஞான
சிதம்பர வெளியிலே நடிக்கும்
மன்னவா அமுதம் அன்னவா
எல்லாம் வல்லவா நல்லவாழ்
வருளே.
2

3732 விடையவா தனைதீர் விடையவா
சுத்த வித்தைமுன் சிவவரை கடந்த
நடையவா ஞான நடையவா இன்ப
நடம்புரிந் துயிர்க்கெலாம் உதவும்
கொடையவா ஓவாக் கொடையவா
எனையாட் கொண்டெனுள்

அமர்ந்தரு ளியஎன்
உடையவா எல்லாம் உடையவா
உணர்ந்தோர்க் குரியவா
பெரியவாழ் வருளே. 3

3733 வலத்தவா நாத வலத்தவா சோதி
மலையவா மனமுதல் கடந்த
புலத்தவா எனது புலத்தவா
தவிர்த்துப் பூரண ஞானநோக்
களித்த
நலத்தவா வரையா நலத்தவா
மறைகள் நாடியும் காண்பதற்
கரிதாம்
பலத்தவா திருஅம் பலத்தவா
எல்லாம் படைத்தவா படைத்தவாழ்
வருளே. 4

3734 உணர்ந்தவர் உளத்தை உகந்தவா
இயற்கை உண்மையே உருவதாய்
இன்பம்
புணர்ந்திட எனைத்தான்
புணர்ந்தவா ஞானப் பொதுவிலே
பொதுநடம் புரிந்தெண்
குணந்திகழ்ந் தோங்கும் குணத்தவா

குணமும் குறிகளும் கோலமும்
குலமும்
தணந்தசன் மார்க்கத் தனிநிலை
நிறுத்தும் தக்கவா மிக்கவாழ்
வருளே. 5

3735 தத்துவங் கடந்த தத்துவா ஞான
சமரச சுத்தசன் மார்க்கச்
சத்துவ நெறியில் நடத்திஎன்
தனைமேல் தனிநிலை நிறுத்திய
தலைவா
சித்துவந் தாடும் சித்திமா புரத்தில்
திகழ்ந்தவா திகழ்ந்தென துளத்தே
ஒத்துநின் றோங்கும் உடையவா
கருணை உளத்தவா வளத்தவாழ்
வருளே. 6

3736 மதம்புகல் முடிபு கடந்தமெய்ஞ்
ஞான மன்றிலே வயங்கொள்நா
டகஞ்செய்
பதம்புகல் அடியேற் கருட்பெருஞ்
சோதிப் பரிசுதந் திடுதும்என்
றுளத்தே
நிதம்புகல் கருணை நெறியவா

இன்ப நிலையவா நித்தநிற்
குணமாம்
சிதம்புகல் வேத சிரத்தவா இனித்த
தேனவா ஞானவாழ் வருளே. 7

3737 மூவிரு முடியும் கடந்ததோர்
இயற்கை முடிபிலே முடிந்தென
துடம்பும்
ஆவியும் தனது மயம்பெறக்
கிடைத்த அருட்பெருஞ் சோதிஅம்
பலவா
ஓவுரு முதலா உரைக்கும்மெய்
உருவும் உணர்ச்சியும் ஒளிபெறு
செயலும்
மேவிநின் றவர்க்குள் மேவிய
உணர்வுள் மேயவா தூயவாழ்
வருளே. 8

3738 பங்கமோர் அணுவும் பற்றிடா
அறிவால் பற்றிய பெற்றியார்
உளத்தே
தங்கும்ஓர் சோதித் தனிப்பெருங்
கருணைத் தரந்திகழ் சத்தியத்
தலைவா

துங்கம்உற் றழியா நிலைதரும்
இயற்கைத் தொன்மையாம் சுத்தசன்
மார்க்கச்
சங்கநின் றேத்தும் சத்திய ஞான
சபையவா அபயவாழ் வருளே. 9

3739 இனித்தசெங் கரும்பில் எடுத்ததீஞ்
சாற்றின் இளம்பதப் பாகொடு
தேனும்
கனித்ததீங் கனியின் இரதமும்
கலந்து கருத்தெலாம் களித்திட
உண்ட
மனித்தரும் அமுத உணவுகொண்
டருந்தும் வானநாட் டவர்களும்
வியக்கத்
தனித்தமெய்ஞ் ஞானஅமுதெனக்
களித்த தனியவா இனியவாழ்
வருளே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

27. திருவருள் விழைதல்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3740 செய்வகை அறியேன் மன்றுள்மா
மணிநின்
திருவுளக் குறிப்பையும்
தெரியேன்
உய்வகை அறியேன்
உணர்விலேன் அந்தோ
உறுகண்மேல் உறுங்கொல்என்
றுலைந்தேன்
மெய்வகை அடையேன்
வேறெவர்க் குரைப்பேன்
வினையனேன் என்செய
விரைகேன்
பொய்வகை உடையேன்
எங்ஙனம் புகுவேன்
புலையனேன் புகல்அறி யேனே. 1

3741 அறிவிலேன் அறிந்தார்க் கடிப்பணி
புரியேன்
அச்சமும் அவலமும் உடையேன்
செறிவிலேன் பொதுவாம்
தெய்வம்நீ நினது
திருவுளத் தெனைநினை யாயேல்

எறிவிலேன் சிறியேன் எங்ஙனம்
புகுவேன்
என்செய்வேன் யார்துணை
என்பேன்
பிறிவிலேன் பிரிந்தால் உயிர்தரிக்
கலன்என்
பிழைபொறுத் தருள்வதுன்
கடனே. 2

3742 உன்கடன் அடியேற் கருளல்என்
றுணர்ந்தேன்
உடல்பொருள் ஆவியும்
உனக்கே
பின்கடன் இன்றிக் கொடுத்தனன்
கொடுத்த
பின்னும்நான் தளருதல் அழகோ
என்கடன் புரிவேன் யார்க்கெடுத்
துரைப்பேன்
என்செய்வேன் யார்துணை
என்பேன்
முன்கடன் பட்டார் போல்மனம்
கலங்கி
முறிதல்ஓர் கணம்தரி யேனே. 3

3743 தரித்திடேன் சிறிதும் தரித்திடேன் எனது
தளர்ச்சியும் துன்பமும் தவிர்த்தே
தெரித்திடல் அனைத்தும்
தெரித்திடல் வேண்டும்
தெரித்திடாய் எனில்இடர்
எனைத்தான்
எரித்திடும் அந்தோ
என்செய்வேன் எங்கே
எய்துகேன் யார்துணை என்பேன்
திரித்தநெஞ் சகத்தேன் சரித்திரம்
அனைத்தும்
திருவுளம் தெரிந்தது தானே. 4

3744 தான்எனைப் புணரும் தருணம்ஈ தெனவே
சத்தியம் உணர்ந்தனன் தனித்தே
தேன்உறக் கருதி இருக்கின்றேன்
இதுநின்
திருவுளம் தெரிந்ததெந் தாயே
ஆன்எனக் கூவி அணைந்திடல்
வேண்டும்

அரைக்கணம் ஆயினும்
தாழ்க்கில்
நான்இருப் பறியேன் திருச்சிற்றம்
பலத்தே
நடம்புரி ஞானநா டகனே. 5

3745 ஞானமும் அதனால் அடைஅனு
பவமும்
நாயினேன் உணர்ந்திட உணர்த்தி
ஈனமும் இடரும் தவிர்த்தனை
அந்நாள்
இந்தநாள் அடியனேன் இங்கே
ஊனம்ஒன் றில்லோய்
நின்றனைக் கூவி
உழைக்கின்றேன் ஒருசிறி
தெனினும்
ஏனென வினவா திருத்தலும்
அழகோ
இறையும்நான் தரிக்கலன்
இனியே. 6

3746 இனியநற் றாயின் இனியஎன்
அரசே
என்னிரு கண்ணினுண் மணியே

கனிஎன இனிக்கும் கருணைஆர்
அமுதே
கனகஅம் பலத்துறும் களிப்பே
துனிஉறு மனமும் சோம்புறும்
உணர்வும்
சோர்வுறு முகமும்கொண்
டடியேன்
தனிஉளங் கலங்கல் அழகதோ
எனைத்தான்
தந்தநற் றந்தைநீ அலையோ. 7

3747 தந்தையும் தாயும் குருவும்யான்
போற்றும்
சாமியும் பூமியும் பொருளும்
சொந்தநல் வாழ்வும் நேயமும்
துணையும்
சுற்றமும் முற்றும்நீ என்றே
சிந்தையுற் றிங்கே
இருக்கின்றேன் இதுநின்
திருவுளம் தெரிந்ததே எந்தாய்
நிந்தைசெய் உலகில் யான்உளம்
கலங்கல்
நீதியோ நின்அருட் கழகோ.

8

3748 அழகனே ஞான அமுதனே என்றன்
அப்பனே அம்பலத் தரசே
குழகனே இன்பக் கொடிஉளம் களிக்கும்
கொழுநனே சுத்தசன் மார்க்கக்
கழகநேர் நின்ற கருணைமா நிதியே
கடவுளே கடவுளே எனநான்
பழகநேர்ந் திட்டேன் இன்னும்இவ் வுலகில்
பழங்கணால் அழுங்குதல் அழகோ.

9

3749 பழம்பிழி மதுரப் பாட்டல எனினும்
பத்தரும் பித்தரும் பிதற்றும்
கிழம்பெரும் பாட்டும் கேட்பதுன் உள்ளக்
கிளர்ச்சிஎன் றறிந்தநாள் முதலாய்
வழங்குநின் புகழே பாடுறு கின்றேன்
மற்றொரு பற்றும்இங் கறியேன்

சழங்குடை உலகில் தளருதல்
அழகோ
தந்தையுந் தாயும்நீ அலையோ. 10

3750 தாயும்என் ஒருமைத் தந்தையும்
ஞான
சபையிலே தனிநடம் புரியும்
தூயநின் பாதத் துணைஎனப்
பிடித்தேன்
தூக்கமும் சோம்பலும் துயரும்
மாயையும் வினையும்
மறைப்பும்ஆ ணவமும்
வளைத்தெனைப் பிடித்திடல்
வழக்கோ
நாயினேன் இனிஓர் கணந்தரிப்
பறியேன்
நல்அருட் சோதிதந் தருளே. 11

3751 சோதியேல் எனைநீ சோதனை
தொடங்கில்
சூழ்உயிர் விடத்தொடங்
குவன்நான்
நீதியே நிறைநின் திருவருள்

அறிய
நிகழ்த்தினேன் நிச்சயம் இதுவே
ஓதியே உணர்தற் கரும்பெரும்
பொருளே
உயிர்க்குயிர் ஆகிய ஒளியே
ஆதியே நடுவே அந்தமே ஆதி
நடுஅந்தம் இல்லதோர் அறிவே. 12
3752 இல்லைஉண் டெனும்இவ்
விருமையும் கடந்தோர்
இயற்கையின் நிறைந்தபே
ரின்பே
அல்லைஉண் டெழுந்த
தனிப்பெருஞ் சுடரே
அம்பலத் தாடல்செய் அமுதே
வல்லைஇன் றடியேன்
துயர்எலாம் தவிர்த்து
வழங்குக நின்அருள் வழங்கல்
நல்லைஇன் றலது நாளைஎன்
றிடிலோ
நான்உயிர் தரிக்கலன் அரசே. 13
3753 அரைசெலாம் வழங்கும் தனிஅர
சதுநின்

அருளர செனஅறிந் தனன்பின்
உரைசெய்நின் அருள்மேல்
உற்றபே ராசை
உளம்எலாம் இடங்கொண்ட
தெந்தாய்
வரைசெயா மேன்மேல்
பொங்கிவாய் ததும்பி
வழிகின்ற தென்வசங் கடந்தே
இரைசெய்என் ஆவி
தழைக்கஅவ் வருளை
ஈந்தருள் இற்றைஇப் போதே. 14

3754 போதெலாம் வீணில் போக்கிஏ
மாந்த
புழுத்தலைப் புலையர்கள்
புணர்க்கும்
சூதெலாம் கேட்குந்
தொறும்உனைப் பரவும்
தூயர்கள் மனம்அது துளங்கித்
தாதெலாம் கலங்கத் தளருதல்
அழகோ
தனிஅருட் சோதியால் அந்த
வாதெலாம் தவிர்த்துச் சுத்தசன்

மார்க்கம்
வழங்குவித் தருளுக விரைந்தே. 15

3755 விரைந்துநின் அருளை ஈந்திடல் வேண்டும்
விளம்பும்இத் தருணம்என்
உளந்தான்
கரைந்தது காதல் பெருகிமேல்
பொங்கிக்
கரைஎலாம் கடந்தது கண்டாய்
வரைந்தெனை மணந்த வள்ளலே
எல்லாம்
வல்லவா அம்பல வாணா
திரைந்தஎன் உடம்பைத்
திருஉடம் பாக்கித்
திகழ்வித்த சித்தனே சிவனே.
16

3756 சிவந்திகழ் கருணைத் திருநெறிச் சார்பும்
தெய்வம்ஒன் றேஎனும் திறமும்
நவந்தரு நிலைகள் சுதந்தரத்
தியலும்
நன்மையும் நரைதிரை முதலாம்

துவந்துவம் தவிர்த்துச் சுத்தமா
தியமுச்
சுகவடி வம்பெறும் பேறும்
தவந்திகழ் எல்லாம் வல்லசித்
தியும்நீ
தந்தருள் தருணம்ஈ தெனக்கே. 17

3757 தருணம்இஞ் ஞான்றே சுத்தசன்
மார்க்கத்
தனிநெறி உலகெலாம் தழைப்பக்
கருணையும் சிவமே
பொருள்எனக் கருதும்
கருத்தும்உற் றெம்மனோர்
களிப்பப்
பொருள்நிறை ஓங்கத்
தெருள்நிலை விளங்கப்
புண்ணியம் பொற்புற வயங்க
அருள்நயந் தருள்வாய்
திருச்சிற்றம் பலத்தே
அருட்பெருஞ் சோதிஎன் அரசே. 18

3758 என்உள வரைமேல் அருள்ஒளி
ஓங்கிற்
றிருள்இர வொழிந்தது முழுதும்

மன்உறும் இதய மலர்மலர்ந்
ததுநன்
மங்கல முழங்குகின் றனசீர்ப்
பொன்இயல் விளக்கம்
பொலிந்தது சித்திப்
பூவையர் புணர்ந்திடப் போந்தார்
சொன்னநல் தருணம்
அருட்பெருஞ் சோதி
துலங்கவந் தருளுக விரைந்தே. 19

3759 வந்தருள் புரிக விரைந்திது தருணம்
மாமணி மன்றிலே ஞான
சுந்தர வடிவச் சோதியாய்
விளங்கும்
சுத்தசன் மார்க்கசற் குருவே
தந்தருள் புரிக வரம்எலாம் வல்ல
தனிஅருட் சோதியை எனது
சிந்தையில் புணர்ப்பித்
தென்னொடுங் கலந்தே
செய்வித் தருள்கசெய் வகையே. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

28. திருக்கதவந் திறத்தல்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3760 திருக்கதவம் திறவாயோ
திரைகளெலாம் தவிர்த்தே
திருவருளாம் பெருஞ்சோதித்
திருஉருக்காட் டாயோ
உருக்கிஅமு தூற்றெடுத்தே
உடம்புயிரோ டுளமும்
ஒளிமயமே ஆக்குறமெய்
உணர்ச்சிஅரு ளாயோ
கருக்கருதாத் தனிவடிவோய்
நின்னைஎன்னுட் கலந்தே
கங்குல்பகல் இன்றிஎன்றும்
களித்திடச்செய் யாயோ
செருக்கருதா தவர்க்கருளும்
சித்திபுரத் தரசே
சித்தசிகா மணியேஎன் திருநடநா
யகனே. 1

3761 மணிக்கதவம் திறவாயோ
மறைப்பையெலாம் தவிர்த்தே
மாற்றறியாப் பொன்னேநின்

வடிவதுகாட் டாயோ
கணிக்கறியாப் பெருநிலையில்
என்னொடுநீ கலந்தே
கரைகடந்த பெரும்போகம்
கண்டிடச்செய் யாயோ
தணிக்கறியாக் காதல்மிகப்
பெருகுகின்ற தரசே
தாங்கமுடி யாதினிஎன்
தனித்தலைமைப் பதியே
திணிக்கலையா தியஎல்லாம்
பணிக்கவல்ல சிவமே
சித்தசிகா மணியேஎன் திருநடநா
யகனே. 2

3762 உரைகடந்த திருவருட்பே
ரொளிவடிவைக் கலந்தே
உவட்டாத பெரும்போகம்
ஓங்கியுறும் பொருட்டே
இரைகடந்தென் உள்ளகத்தே
எழுந்துபொங்கித் ததும்பி
என்காதல் பெருவெள்ளம்
என்னைமுற்றும் விழுங்கிக்
கரைகடந்து போனதினித்

தாங்கமுடி யாது
கண்டுகொள்வாய் நீயேஎன்
கருத்தின்வண்ணம் அரசே
திரைகடந்த குருமணியே
சிவஞான மணியே
சித்தசிகா மணியேஎன் திருநடநா
யகனே. 3

3 உன்புடைநான் பிறர்போலே
763 உடுக்கவிழைந் தேனோ
உண்ணவிழைந் தேனோவே
றுடைமைவிழைந் தேனோ
அன்புடையாய் என்றனைநீ
அணைந்திடவே விழைந்தேன்
அந்தோஎன் ஆசைவெள்ளம்
அணைகடந்த தரசே
என்புடைவந் தணைகஎன
இயம்புகின்றேன் உலகோர்
என்சொலினும் சொல்லுகஎன்
இலச்சைஎலாம் ஒழித்தேன்
தென்புடையோர் முகநோக்கித்
திருப்பொதுநிற் கின்றோய்
சித்தசிகா மணியேஎன் திருநடநா

யகனே. 4

3764 இறந்திறந்தே இளைத்ததெலாம்
போதும்இந்த உடம்பே
இயற்கைஉடம் பாகஅருள்
இன்னமுதம் அளித்தென்
புறந்தழுவி அகம்புணர்ந்தே
கலந்துகொண்டெந் நாளும்
பூரணமாம் சிவபோகம்
பொங்கியிட விழைந்தேன்
பிறந்திறந்து போய்க்கதியைப்
பெறநினைந்தே மாந்த
பேதையர்போல்
எனைநினையேல் பெரியதிருக்
கதவம்
திறந்தருளி அணைந்திடுவாய்
சிற்சபைவாழ் அரசே
சித்தசிகா மணியேஎன் திருநடநா
யகனே.
5

3765 பொய்யுடையார் விழைகின்ற
புணர்ச்சிவிழைந் தேனோ
பூணவிழைந் தேனோவான்

காணவிழைந் தேனோ
மெய்யுடையாய் என்னொடுநீ
விளையாட விழைந்தேன்
விளையாட்டென் பதுஞானம்
விளையும்விளை யாட்டே
பையுடைப்பாம் பனையரொடும்
ஆடுகின்றோய் எனது
பண்பறிந்தே நண்புவைத்த
பண்புடையோய் இன்னே
செய்யுடைஎன் னொடுகூடி
ஆடஎழுந் தருள்வாய்
சித்தசிகா மணியேஎன் திருநடநா 6
யகனே.

3766 கூறுகின்ற சமயம்எலாம்
மதங்கள்எலாம் பிடித்துக்
கூவுகின்றார் பலன்ஒன்றும்
கொண்டறியார் வீணே
நீறுகின்றார் மண்ணாகி
நாறுகின்றார் அவர்போல்
நீடுலகில் அழிந்துவிட
நினைத்தேனோ நிலைமேல்
ஏறுகின்ற திறம்விழைந்தேன்

ஏற்றுவித்தாய் அங்கே
இலங்குதிருக் கதவுதிறந்
தின்னமுதம் அளித்தே
தேறுகின்ற மெய்ஞ்ஞான
சித்திஉறப் புரிவாய்
சித்தசிகா மணியேஎன் திருநடநா 7
யகனே.

3767 வேதநெறி ஆகமத்தின் நெறிபவுரா
ணங்கள்
விளம்புநெறி இதிகாசம்
விதித்தநெறி முழுதும்
ஓதுகின்ற சூதனைத்தும்
உளவனைத்தும் காட்டி
உள்ளதனை உள்ளபடி
உணரஉரைத் தனையே
ஏதமற உணர்ந்தனன்வீண்
போதுகழிப் பதற்கோர்
எள்ளளவும் எண்ணம்இலேன்
என்னொடுநீ புணர்ந்தே
தீதறவே அனைத்தும்வல்ல
சித்தாடல் புரிவாய்
சித்தசிகா மணியேஎன் திருநடநா

யகனே. 8

3768 கலையுரைத்த கற்பனையே
நிலைஎனக்கொண் டாடும்
கண்மூடி வழக்கம்எலாம்
மண்மூடிப் போக
மலைவறுசன் மார்க்கம்ஒன்றே
நிலைபெறமெய் உலகம்
வாழ்ந்தோங்கக் கருதியருள்
வழங்கினைஎன் தனக்கே
உலைவறும்இப் பொழுதேநல்
தருணம்என நீயே
உணர்த்தினைவந்
தணைந்தருள்வாய்
உண்மைஉரைத் தவனே
சிலைநிகர்வன் மனங்கரைத்துத்
திருவமுதம் அளித்தோய்
சித்தசிகா மணியேஎன் திருநடநா
யகனே. 9

3769 திருத்தகும்ஓர் தருணம்இதில்
திருக்கதவம் திறந்தே
திருவருட்பே ரொளிகாட்டித்

திருஅமுதம் ஊட்டிக்
கருத்துமகிழ்ந் தென்உடம்பில்
கலந்துளத்தில் கலந்து
கனிந்துயிரில் கலந்தறிவிற்
கலந்துலகம் அனைத்தும்
உருத்தகவே அடங்குகின்ற
ஊழிதொறும் பிரியா
தொன்றாகிக் காலவரை
உரைப்பஎலாம் கடந்தே
திருத்தியொடு விளங்கிஅருள்
ஆடல்செய வேண்டும்
சித்தசிகா மணியேஎன் திருநடநா
யகனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

29. சிற்சபை விளக்கம்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3770 சோறு வேண்டினும் துகில்அணி
முதலாம்
சுகங்கள் வேண்டினும் சுகமலால்

சுகமாம்
வேறு வேண்டினும்
நினைஅடைந் தன்றி
மேவொ ணாதெனும் மேலவர்
உரைக்கே
மாறு வேண்டிலேன் வந்துநிற்
கின்றேன்
வள்ள லேஉன்றன் மனக்குறிப்
பறியேன்
சாறு வேண்டிய பொழில்வடல்
அரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும்
பதியே.250 1

250. இஃது 1492 ஆம் பாடலின்
உத்தர வடிவம்.

3771 எஞ்சல் இன்றிய துயரினால்
இடரால்
இடுக்குண் டையநின் இன்னருள்
விரும்பி
வஞ்ச நெஞ்சினேன் வந்துநிற்
கின்றேன்
வள்ள லேஉன்றன் மனக்குறிப்

பறியேன்
அஞ்சல் என்றெனை
ஆட்கொளல் வேண்டும்
அப்ப நின்னலால் அறிகிலேன்
ஒன்றும்
தஞ்சம் என்றவர்க் கருள்வடல்
அரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும்
பதியே. 2

3772 சூழ்வி லாதுழல் மனத்தினால்
சுழலும்
துட்ட னேன்அருட் சுகப்பெரும்
பதிநின்
வாழ்வு வேண்டினேன் வந்துநிற்
கின்றேன்
வள்ள லேஉன்றன் மனக்குறிப்
பறியேன்
ஊழ்வி டாமையில் அரைக்கணம்
எனினும்
உன்னை விட்டயல் ஒன்றும்உற்
றறியேன்
தாழ்வி லாதசீர் தருவடல் அரசே

சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும்
பதியே.
3

3773 ஆட்டம் ஒய்கிலா வஞ்சக
மனத்தால்
அலைதந் தையவோ
அயர்ந்துளம் மயர்ந்து
வாட்ட மோடிவண் வந்துநிற்
கின்றேன்
வள்ள லேஉன்றன் மனக்குறிப்
பறியேன்
நாட்டம் நின்புடை அன்றிமற்
றறியேன்
நாயி னேன்பிழை
பொறுத்திது251 தருணம்
தாட்ட லந்தரு வாய்வடல் அரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும்
பதியே. 4

251. நயந்திது - படிவேறுபாடு. ஆ.
பா.

3774 கருணை ஒன்றிலாக் கல்மனக்
குரங்கால்

காடு மேடுழன் றுளம்மெலிந்
தந்தோ
வருண நின்புடை வந்துநிற்
கின்றேன்
வள்ள லேஉன்றன் மனக்குறிப்
பறியேன்
அருணன் என்றெனை அகற்றிடு
வாயேல்
ஐய வோதுணை அறிந்திலன்
இதுவே
தருணம் எற்கருள் வாய்வடல்
அரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிபெரும் 5
பதியே.

3775 கரண வாதனை யால்மிக மயங்கிக்
கலங்கி னேன்ஒரு களைகணும்
அறியேன்
மரணம் நீக்கிட வந்துநிற்
கின்றேன்
வள்ள லேஉன்றன் மனக்குறிப்
பறியேன்
இரணன் என்றெனை

எண்ணிடேல் பிறிதோர்
இச்சை ஒன்றிலேன் எந்தைநின் உபய
சரணம் ஈந்தருள் வாய்வடல் அரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும் பதியே. 6

3776 தூய நெஞ்சினேன் அன்றுநின் கருணைச்
சுகம்வி ழைந்திலேன் எனினும்பொய் உலக
மாயம் வேண்டிலேன் வந்துநிற் கின்றேன்
வள்ள லேஉன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
ஈய வாய்த்தநல் தருணம்ஈ தருள்க
எந்தை நின்மலர் இணைஅடி அல்லால்
தாயம் ஒன்றிலேன் தனிவடல் அரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும்

பதியே. 7

3777 சிரத்தை ஆதிய சுபகுணம் சிறிதும்
சேர்ந்தி லேன்அருட்
செயலிலேன் சாகா
வரத்தை வேண்டினேன் வந்துநிற்
கின்றேன்
வள்ள லேஉன்றன் மனக்குறிப்
பறியேன்
கரத்தை நேர்உளக் கடையன்என்
றெனைநீ
கைவி டேல்ஒரு கணம்இனி
ஆற்றேன்
தரத்தை ஈந்தருள் வாய்வடல்
அரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும்
பதியே.
8

3778 பத்தி யஞ்சிறி துற்றிலேன் உன்பால்
பத்தி ஒன்றிலேன் பரமநின்
கருணை
மத்தி யம்பெற வந்துநிற்
கின்றேன்

வள்ளலே உன்றன் மனக்குறிப்
பறியேன்
எத்தி அஞ்சலை எனஅரு
ளாயேல்
ஏழை யேன்உயிர் இழப்பன்உன்
ஆணை
சத்தி யம்புகன் றேன்வடல் அரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும்
பதியே. 9

3779 கயவு செய்மத கரிஎனச் செருக்கும்
கருத்தி னேன்மனக் கரிசினால்
அடைந்த
மயர்வு நீக்கிட வந்துநிற்
கின்றேன்
வள்ள லேஉன்றன் மனக்குறிப்
பறியேன்
உயவு வந்தருள் புரிந்திடாய்
எனில்என்
உயிர் தரித்திடா துன்அடி ஆணை
தயவு செய்தருள் வாய்வடல்
அரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும்

பதியே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

30. திருவருட் பேறு

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3780 படிகள்எலாம் ஏற்றுவித்தீர்
பரமநடம் புரியும்
பதியைஅடை வித்தீர்அப்
பதிநடுவே விளங்கும்
கொடிகள்நிறை மணிமாடக்
கோயிலையும் காட்டிக்
கொடுத்தீர்அக் கோயிலிலே
கோபுரவா யிலிலே
செடிகள்இலாத் திருக்கதவம்
திறப்பித்துக் காட்டித்
திரும்பவும்நீர் மூடுவித்தீர்
திறந்திடுதல் வேண்டும்
அடிகள்இது தருணம்இனி
அரைக்கணமும் தரியேன்
அம்பலத்தே நடம்புரிவீர்

அளித்தருள்வீர் விரைந்தே. 1

3781 பெட்டிஇதில் உலவாத
பெரும்பொருள்உண் டிதுநீ
பெறுகஎன அதுதிறக்கும்
பெருந்திறவுக் கோலும்
எட்டிரண்டும் தெரியாதேன்
என்கையிலே கொடுத்தீர்
இதுதருணம் திறந்ததனை
எடுக்கமுயல் கின்றேன்
அட்டிசெய நினையாதீர்
அரைக்கணமும் தரியேன்
அரைக்கணத்துக் காயிரம்ஆ
யிரங்கோடி ஆக
வட்டிஇட்டு நும்மிடத்தே
வாங்குவன்நும் ஆணை
மணிமன்றில் நடம்புரிவீர்
வந்தருள்வீர் விரைந்தே. 2

3782 கைக்கிசைந்த பொருள்எனக்கு
வாய்க்கிசைந்துண் பதற்கே
காலம்என்ன கணக்கென்ன
கருதும்இடம் என்ன

மெய்க்கிசைந்தன் றுரைத்ததுநீர்
சத்தியம் சத்தியமே
விடுவேனோ இன்றடியேன்
விழற்கிறைத்தேன் அலவே
செய்க்கிசைந்த சிவபோகம்
விளைத்துணவே இறைத்தேன்
தினந்தோறும் காத்திருந்தேன்
திருவுளமே அறியும்
மைக்கிசைந்த விழிஅம்மை
சிவகாம வல்லி
மகிழநடம் புரிகின்றீர் 3
வந்தருள்வீர் விரைந்தே.

3783 பரிகலத்தே திருஅமுதம்
படைத்துணவே பணித்தீர்
பணித்தபின்னோ என்னுடைய
பக்குவம்பார்க் கின்றீர்
இருநிலத்தே பசித்தவர்க்குப்
பசிநீக்க வல்லார்
இவர்பெரியர் இவர்சிறியர்
என்னல்வழக் கலவே
உரிமையுற்றேன் உமக்கேஎன்
உள்ளம்அன்றே அறிந்தீர்

உடல்பொருள்ஆ விகளைஎலாம்
உம்மதெனக் கொண்டீர்
திரிவகத்தே நான்வருந்தப்
பார்த்திருத்தல் அழகோ
சிவகாம வல்லிமகிழ் திருநடநா
யகரே. 4

3784 பொய்கொடுத்த மனமாயைச்
சேற்றில்விழா தெனக்கே
பொன்மணிமே டையில்ஏறிப்
புந்திமகிழ்ந் திருக்கக்
கைகொடுத்தீர் உலகம்எலாம்
களிக்கஉல வாத
கால்இரண்டும் கொடுத்தீர்எக்
காலும்அழி யாத
மெய்கொடுக்க வேண்டும்உமை
விடமாட்டேன் கண்டீர்
மேல்ஏறி னேன்இனிக்கீழ்
விழைந்திறங்கேன் என்றும்
மைகொடுத்த விழிஅம்மை
சிவகாம வல்லி
மகிழநடம் புரிகின்றீர்
வந்தருள்வீர் விரைந்தே. 5

3785 மின்போலே வயங்குகின்ற
விரிசடையீர் அடியேன்
விளங்கும்உம திணைஅடிகள்
மெய்அழுந்தப் பிடித்தேன்
முன்போலே ஏமாந்து
விடமாட்டேன் கண்டீர்
முனிவறியீர் இனிஒளிக்க
முடியாது நுமக்கே
என்போலே இரக்கம்விட்டுப்
பிடித்தவர்கள் இலையே
என்பிடிக்குள் இசைந்ததுபோல்
இசைந்ததிலை பிறர்க்கே
பொன்போலே முயல்கின்ற
மெய்த்தவர்க்கும் அரிதே
பொய்தவனேன் செய்தவம்வான்
வையகத்திற் பெரிதே.
6

3786 எதுதருணம் அதுதெரியேன்
என்னினும்எம் மானே
எல்லாஞ்செய் வல்லவனே
என்தனிநா யகனே
இதுதருணம் தவறும்எனில்

என்உயிர்போய் விடும்இவ்
வெளியேன்மேல் கருணைபுரிந்
தெழுந்தருளல் வேண்டும்
மதுதருண வாரிசமும்
மலர்ந்ததருள் உதயம்
வாய்த்ததுசிற் சபைவிளக்கம்
வயங்குகின்ற துலகில்
விதுதருண அமுதளித்தென்
எண்ணம்எலாம் முடிக்கும்
வேலைஇது காலைஎன
விளம்பவும்வேண் டுவதோ. 7

3787 கோள்அறிந்த பெருந்தவர்தம்
குறிப்பறிந்தே உதவும்
கொடையாளா சிவகாமக்
கொடிக்கிசைந்த கொழுநா
ஆள்அறிந்திங் கெனைஆண்ட
அரசேஎன் அமுதே
அம்பலத்தே நடம்புரியும்
அரும்பெருஞ்சோ தியனே
தாள்அறிந்தேன் நின்வரவு
சத்தியம்சத் தியமே
சந்தேகம் இல்லைஅந்தத்

தனித்ததிரு வரவின்
நாள்அறிந்து கொளல்வேண்டும்
நவிலுகநீ எனது
நனவிடையா யினும்அன்றிக்
கனவிடையா யினுமே. 8

3788 அன்றெனக்கு நீஉரைத்த
தருணம்இது எனவே
அறிந்திருக்கின் றேன்அடியேன்
ஆயினும்என் மனந்தான்
கன்றெனச்சென் றடிக்கடிஉட்
கலங்குகின்ற252 தரசே
கண்ணுடைய கரும்பேஎன்
கவலைமனக் கலக்கம்
பொன்றிடப்பே ரின்பவெள்ளம்
பொங்கிடஇவ் வுலகில்
புண்ணியர்கள் உளங்களிப்புப்
பொருந்திவிளங் கிடநீ
இன்றெனக்கு வெளிப்படஎன்
இதயமலர் மிசைநின்253
றெழுந்தருளி அருள்வதெலாம்
இனிதருள்க விரைந்தே. 9

252. கலக்குகின்ற - ச. மு. க.

பதிப்பு.

253. மிசையின் - ச. மு. க. பதிப்பு.

3789 இதுதருணம் நமையாளற்
கெழுந்தருளுந் தருணம்
இனித்தடைஒன் றிலைகண்டாய்
என்மனனே நீதான்
மதுவிழுமோர் ஈப்போலே
மயங்காதே கயங்கி
வாடாதே மலங்காதே
மலர்ந்துமகிழ்ந் திருப்பாய்
குதுகலமே இதுதொடங்கிக்
குறைவிலைகாண் நமது
குருவாணை நமதுபெருங்
குலதெய்வத் தாணை
பொதுவில்நடம் புரிகின்ற
புண்ணியனார் எனக்குள்
புணர்ந்துரைத்த திருவார்த்தை
பொன்வார்த்தை இதுவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

31. உண்மை கூறல்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3790 தனிப்பெருந் தலைவரே தாயவ
ரேஎன்
தந்தைய ரேபெருந் தயவுடை
யவரே
பனிப்பறுத் தெனையாண்ட
பரம்பர ரேஎம்
பார்வதி புரஞானப் பதிசிதம்
பரரே
இனிச்சிறு பொழுதேனுந்
தாழ்த்திடல் வேண்டா
இறையவ ரேஉமை இங்குகண்
டல்லால்
அனிச்சய உலகினைப்
பார்க்கவும் மாட்டேன்
அருட்பெருஞ் சோதியீர்
ஆணைநும் மீதே. 1

3791 பெறுவது நுமைஅன்றிப்
பிறிதொன்றும் விரும்பேன்
பேசல்நும் பேச்சன்றிப்

பிறிதொன்றும் பேசேன்
உறுவதுநும் அருள்அன்றிப்
பிரிதொன்றும் உவவேன்
உன்னல்உம் திறன்அன்றிப்
பிரிதொன்றும் உன்னேன்
மறுநெறி தீர்த்தெனை
வாழ்வித்துக் கொண்டீர்
வள்ளலே நும்திரு வரவுகண்
டல்லால்
அறுசுவை உண்டிகொண்
டருந்தவும் மாட்டேன்
அருட்பெருஞ் சோதியீர்
ஆணைநும் மீதே. 2

3792 கரும்பிடை இரதமும் கனியில்இன்
சுவையும்
காட்டிஎன் உள்ளம் கலந்தினிக்
கின்றீர்
விரும்பிநும் பொன்னடிக்
காட்பட்டு நின்றேன்
மேல்விளை வறிகிலன்
விச்சைஒன் றில்லேன்
துரும்பினும் சிறியனை

அன்றுவந் தாண்டீர்
தூயநும் பேரருட் சோதிகண்
டல்லால்
அரும்பெறல் உண்டியை
விரும்பவும் மாட்டேன்
அருட்பெருஞ் சோதியீர்
ஆணைநும் மீதே. 3

3793 தடுத்தெனை ஆட்கொண்ட தந்தைய
ரேஎன்
தனிப்பெருந் தலைவரே
சபைநடத் தவரே
தொடுத்தொன்று சொல்கிலேன்
சொப்பனத் தேனும்
தூயநும் திருவருள் நேயம்விட்
டறியேன்
விடுத்திடில் என்னைநீர்
விடுப்பன்என் உயிரை
வெருவுளக் கருத்தெல்லாம்
திருவுளத் தறிவீர்
அடுத்தினிப் பாயலில் படுக்கவும்
மாட்டேன்

அருட்பெருஞ் சோதியீர்
ஆணைநும் மீதே. 4

3794 காசையும் பணத்தையும் கன்னியர்
தமையும்
காணியின் ஆட்சியும் கருதிலேன்
கண்டீர்
நேசநும் திருவருள் நேசம்ஒன்
றல்லால்
நேசம்மற் றிலைஇது நீர்அறி
யீரோ
ஏசறல் அகற்றிவந் தென்னைமுன்
ஆண்டீர்
இறையவ ரேஉமை இன்றுகண்
டல்லால்
ஆசையிற் பிறரொடு பேசவும்
மாட்டேன்
அருட்பெருஞ் சோதியீர்
ஆணைநும் மீதே. 5

3795 என்பொருள் என்உடல் என்உயிர்
எல்லாம்
ஈந்தனன் உம்மிடத் தெம்பெரு

மானீர்
இன்பொடு வாங்கிக்கொண்
டென்னையாட் கொண்டீர்
என்செயல் ஒன்றிலை யாவும்நும்
செயலே
வன்பொடு நிற்கிலீர் என்பொடு
கலந்தீர்
வள்ளலே நும்திரு வரவுகண்
டல்லால்
அன்பொடு காண்பாரை முன்பிட
மாட்டேன்
அருட்பெருஞ் சோதியீர் 6
ஆணைநும் மீதே.

3796 திருந்தும்என் உள்ளத் திருக்கோயில்
ஞான
சித்தி புரம்எனச் சத்தியம்
கண்டேன்
இருந்தருள் கின்றநீர் என்னிரு
கண்கள்
இன்புற அன்றுவந் தெழில்உருக்
காட்டி
வருந்தலை என்றெனைத்

தேற்றிய வாறே
வள்ளலே இன்றுநும் வரவுகண்
டல்லால்
அருந்தவர் நேரினும்
பொருந்தவும் மாட்டேன்
அருட்பெருஞ் சோதியீர்
ஆணைநும் மீதே. 7

3797 கரைக்கணம் இன்றியே கடல்நிலை
செய்தீர்
கருணைக் கடற்குக் கரைக்கணஞ்
செய்யீர்
உரைக்கண வாத உயர்வுடை
யீர்என்
உரைக்கண விப்பல உதவிசெய்
கின்றீர்
வரைக்கண எண்குண மாநிதி
ஆனீர்
வாய்மையில் குறித்தநும்
வரவுகண் டல்லால்
அரைக்கணம் ஆயினும் தரித்திட
மாட்டேன்
அருட்பெருஞ் சோதியீர்

ஆணைநும் மீதே. 8

3798 மடுக்கநும் பேரருள் தண்அமு
தெனக்கே
மாலையும் காலையும் மத்தியா
னத்தும்
கடுக்கும் இரவினும் யாமத்தும்
விடியற்
காலையி னுந்தந்தென் கடும்பசி
தீர்த்து
எடுக்குநற் றாயொடும்
இணைந்துநிற் கின்றீர்
இறையவ ரேஉம்மை இங்குகண்
டல்லால்
அடுக்கவீழ் கலைஎடுத்
துடுக்கவும் மாட்டேன்
அருட்பெருஞ் சோதியீர்
ஆணைநும் மீதே. 9

3799 கறுத்துரைக் கின்றவர் களித்துரைக்
கின்ற
காலைஈ தென்றே கருத்துள்
அறிந்தேன்
நிறுத்துரைக் கின்றபல்

நேர்மைகள் இன்றி
நீடொளிப் பொற்பொது நாடகம்
புரிவீர்
செறுத்துரைக் கின்றவர் தேர்வதற்
கரியீர்
சிற்சபை யீர்எனைச் சேர்ந்திடல்
வேண்டும்
அறுத்துரைக் கின்றேன்நான்
பொறுத்திட மாட்டேன்
அருட்பெருஞ் சோதியீர்
ஆணைநும் மீதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

32. பிரியேன் என்றல்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3800 அப்பாநான் பற்பலகால்
அறைவதென்னே அடியேன்
அச்சம்எலாம் துன்பம்எலாம்
அறுத்துவிரைந் துவந்தே

இப்பாரில் இதுதருணம்
என்னைஅடைந் தருளி
எண்ணம்எலாம் முடித்தென்னை
ஏன்றுகொளாய் எனிலோ
தப்பாமல் உயிர்விடுவேன்
சத்தியஞ்சத் தியம்நின்
தாளிணைகள் அறிகஇது
தயவுடையோய் எவர்க்கும்
துப்பாகித் துணையாகித்
துலங்கியமெய்த் துணையே
சுத்தசிவா னந்தஅருட் சோதிநடத்
தரசே. 1

3801 ஆணைஉன்மேல் ஆணைஉன்மேல்
ஆணைஉன்மேல் ஐயா
அரைக்கணமும் நினைப்பிரிந்தே
இனித்தரிக்க மாட்டேன்
கோணைநிலத் தவர்பேசக்
கேட்டதுபோல் இன்னும்
குறும்புமொழி செவிகள்உறக்
கொண்டிடவும் மாட்டேன்
ஊணைஉறக் கத்தையும்நான்
விடுகின்றேன் நீதான்

உவந்துவராய் எனில்என்றன்
உயிரையும்விட் டிடுவேன்
மாணைமணிப் பொதுநடஞ்செய்
வள்ளால்நீ எனது
மனம்அறிவாய் இனம்உனக்கு
வகுத்துரைப்ப தென்னே. 2

3802 படமுடியா தினித்துயரம் படமுடியா தரசே
பட்டதெல்லாம் போதும்இந்தப்
பயந்தீர்த்திப் பொழுதென்
உடல்உயிரா தியஎல்லாம்
நீஎடுத்துக் கொண்டுன்
உடல்உயிரா தியஎல்லாம்
உவந்தெனக்கே அளிப்பாய்
வடலுறுசிற் றம்பலத்தே
வாழ்வாய்என் கண்ணுள்
மணியேஎன் குருமணியே
மாணிக்க மணியே
நடனசிகா மணியேஎன்
நவமணியே ஞான
நன்மணியே பொன்மணியே
நடராஜ மணியே.

3803 வாழையடி வாழைஎன வந்ததிருக் கூட்ட
மரபினில்யான் ஒருவன்அன்றோ
வகைஅறியேன் இந்த
ஏழைபடும் பாடுனக்குந்
திருவுளச்சம் மதமோ
இதுதகுமோ இதுமுறையோ
இதுதருமந் தானோ
மாழைமணிப் பொதுநடஞ்செய்
வள்ளால்யான் உனக்கு
மகன்அலனோ நீஎனக்கு
வாய்த்ததந்தை அலையோ
கோழைஉல குயிர்த்துயரம்
இனிப்பொறுக்க மாட்டேன்
கொடுத்தருள்நின்
அருள்ஒளியைக்
கொடுத்தருள்இப் பொழுதே. 4

3804 செய்வகைஎன் எனத்திகைத்தேன் திகையேல்என் றொருநாள்
திருமேனி காட்டிஎனைத்

தெளிவித்தாய் நீயே
பொய்வகைஅன் றிதுநினது
புந்திஅறிந் ததுவே
பொன்னடியே துணைஎனநான்
என்உயிர்வைத் திருந்தேன்
எய்வகைஎன் நம்பெருமான்
அருள்புரிவான் என்றே
எந்தைவர வெதிர்பார்த்தே
இன்னும்இருக் கின்றேன்
ஐவகைஇவ் உயிர்த்துயரம்
இனிப்பொறுக்க மாட்டேன்
அருட்சோதிப் பெரும்பொருளை
அளித்தருள்இப் பொழுதே. 5

3805 முன்ஒருநாள் மயங்கினன்நீ
மயங்கேல்என் றெனக்கு
முன்னின்உருக் காட்டினைநான்
முகமலர்ந்திங் கிருந்தேன்
இன்னும்வரக் காணேன்நின்
வரவைஎதிர் பார்த்தே
எண்ணிஎண்ணி
வருந்துகின்றேன்
என்னசெய்வேன் அந்தோ

அன்னையினும் தயவுடையாய்
நின்தயவை நினைத்தே
ஆருயிர்வைத் திருக்கின்றேன்
ஆணைஇது கண்டாய்
என்இருகண் மணியேஎன்
அறிவேஎன் அன்பே
என்னுயிர்க்குப் பெருந்துணையே
என்னுயிர்நா யகனே. 6

3806 உன்னைமறந் திடுவேனோ
மறப்பறியேன் மறந்தால்
உயிர்விடுவேன் கணந்தரியேன்
உன்ஆணை இதுநீ
என்னைமறந் திடுவாயோ
மறந்திடுவாய் எனில்யான்
என்னசெய்வேன் எங்குறுவேன்
எவர்க்குரைப்பேன் எந்தாய்
அன்னையினும் தயவுடையாய்
நீமறந்தாய் எனினும்
அகிலம்எலாம் அளித்திடும்நின்
அருள்மறவா தென்றே
இன்னுமிகக் களித்திங்கே
இருக்கின்றேன் மறவேல்

இதுதருணம் அருட்சோதி
எனக்குவிரைந் தருளே. 7

3807 நான்மறந்தேன் எனினும்எனைத்
தான்மறவான் எனது
நாயகன்என் றாடுகின்றேன்
எனினும்இது வரையும்
வான்மறந்தேன் வானவரை
மறந்தேன்மால் அயனை
மறந்தேன்நம் உருத்திரரை
மறந்தேன்என் னுடைய
ஊன்மறந்தேன் உயிர்மறந்தேன்
உணர்ச்சிஎலாம் மறந்தேன்
உலகம்எலாம் மறந்தேன்இங்
குன்னைமறந் தறியேன்
பான்மறந்த குழவியைப்போல்
பாரேல்இங் கெனையே
பரிந்துநின தருட்சோதி
புரிந்துமகிழ்ந் தருளே. 8

3808 தெருவிடத்தே விளையாடித்
திரிந்தஎனை வலிந்தே
சிவமாலை அணிந்தனைஅச்
சிறுவயதில் இந்த

உருவிடத்தே நினக்கிருந்த
ஆசைஎலாம் இந்நாள்
ஓடியதோ புதியஒரு
உருவுவிழைந் ததுவோ
கருவிடத்தே எனைக்காத்த
காவலனே உனது
கால்பிடித்தேன் விடுவேனோ
கைப்பிடிஅன் றதுதான்
வெருவிடத்தென்
உயிர்ப்பிடிகாண்
உயிர்அகன்றால் அன்றி
விடமாட்டேன் விடமாட்டேன்
விடமாட்டேன் நானே. 9

3809 பெரியன்அருட் பெருஞ்சோதிப்
பெருங்கருணைப் பெருமான்
பெரும்புகழைப் பேசுதலே
பெரும்பேறென் றுணர்ந்தே
துரியநிலத் தவர்எல்லாம்
துதிக்கின்றார் ஏழை
துதித்தல்பெரி தலஇங்கே
துதித்திடஎன் றெழுந்த
அரியபெரும் பேராசைக்

கடல்பெரிதே அதுஎன்
அளவுகடந் திழுக்கின்ற
தாதலினால் விரைந்தே
உரியஅருள் அமுதளித்தே
நினைத்துதிப்பித் தருள்வாய்
உலகமெலாம் களித்தோங்க
ஓங்குநடத் தரசே.

3810 கவலைஎலாம் தவிர்ந்துமிகக்
களிப்பினொடு நினையே
கைகுவித்துக் கண்களில்நீர்
கனிந்துசுரந் திடவே
சவலைமனச் சலனம்எலாம்
தீர்ந்துசுக மயமாய்த்
தானேதான் ஆகிஇன்பத்
தனிநடஞ்செய் இணைத்தாள்
தவலருஞ்சீர்ச் சொன்மாலை
வனைந்துவனைந் தணிந்து
தானாகி நானாடத் தருணம்இது
தானே
குவலையத்தார் அதிசயிக்க
எழுந்தருளி வருவாய்
குருவேஎன் குற்றமெலாம்

குணமாக்கொண் டவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

33. சிவ தரிசனம்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3811 திருஉடையாய் சிற்சபைவாழ்
சிவபதியே எல்லாம்
செய்யவல்ல தனித்தலைமைச்
சித்தசிகா மணியே
உருஉடைஎன் உயிர்க்குயிராய்
ஒளிர்கின்ற ஒளியே
உன்னுதொறும் என்னுளத்தே
ஊறுகின்ற அமுதே
அருஉடைய பெருவெளியாய்
அதுவிளங்கு வெளியாய்
அப்பாலும் ஆய்நிறைந்த
அருட்பெருஞ்சோ தியனே
மருஉடையாள் சிவகாம
வல்லிமண வாளா
வந்தருள்க அருட்சோதி

தந்தருள்க விரைந்தே. 1

3812 சொல்லவனே பொருளவனே
துரியபதத் தவனே
தூயவனே நேயவனே சோதிஉரு
வவனே
நல்லவனே நன்னிதியே
ஞானசபா பதியே
நாயகனே தாயகனே நண்பவனே
அனைத்தும்
அல்லவனே ஆனவனே
அம்மைஅப்பா என்னை
ஆண்டவனே தாண்டவனே
அருட்குருவே எல்லாம்
வல்லவனே சிவகாம வல்லிமண
வாளா
மன்னவனே என்னவனே
வந்தருள்க விரைந்தே. 2

3813 துரியநிலை துணிந்தவரும்
சொல்லரும்மெய்ப் பொருளே
சுத்தசிவா னந்தசபைச் சித்தசிகா
மணியே

பெரியசிவ பதியேநின்
பெருமைஅறிந் திடவே
பேராசைப் படுகின்றேன்
பித்தர்களில் பெரியேன்
கரியமணித் திறத்தினையும்
காணவல்லேன் அல்லேன்
கண்மணியே நின்திறத்தைக்
காணுதல்வல் லேனோ
அரியபெரும் பொருளாம்உன்
அருட்சோதி எனக்கே
அளித்தனையேல்
அறிந்துகொள்வேன் அளித்திடுக
விரைந்தே. 3

3814 மறப்பறியாப் பேரறிவில்
வாய்த்தபெருஞ் சுகமே
மலைவறியா நிலைநிரம்ப
வயங்கியசெம் பொருளே
இறப்பறியாத் திருநெறியில்254
என்னைவளர்த் தருளும்
என்னுடைய நற்றாயே எந்தாயே
நினது
சிறப்பறியா உலகமெலாம்

சிறப்பறிந்து கொளவே
சித்தசிகா மணியேநீ சித்திஎலாம் விளங்கப்
பிறப்பறியாப் பெருந்தவரும் வியப்பவந்து தருவாய்
பெருங்கருணை அரசேநீ தருந்தருணம் இதுவே. 4

254. திருநிலையில் - முதற் பதிப்பு, பொ. சு., பி. இரா.

3815

முன்னுழைப்பால் உறும்எனவே மொழிகின்றார் மொழியின்
முடிவறியேன் எல்லாம்செய் முன்னவனே நீஎன்
தன்னுழைப்பார்த் தருள்வாயேல் உண்டனைத்தும் ஒருநின்
தனதுசுதந் தரமேஇங் கெனதுசுதந் தரமோ
என்னுழைப்பால் என்பயனோ இரங்கிஅரு ளாயேல்
யானார்என் அறிவெதுமேல்

என்னைமதிப் பவரார்
பொன்னுழைப்பால்
பெறலும்அரி தருள்இலையேல்
எல்லாம்
பொதுநடஞ்செய் புண்ணியநீ
எண்ணியவா றாமே. 5

3816 விழித்துவிழித் திமைத்தாலும்
சுடர்உதயம் இலையேல்
விழிகள்விழித் திளைப்பதலால்
விளைவொன்றும் இலையே
மொழித்திறஞ்செய் தடிக்கடிநான்
முடுகிமுயன் றாலும்
முன்னவநின் பெருங்கருணை
முன்னிடல்இன் றெனிலோ
செழித்துறுநற் பயன்எதுவோ
திருவுளந்தான் இரங்கில்
சிறுதுரும்போர் ஐந்தொழிலும்
செய்திடல்சத் தியமே
பழித்துரைப்பார் உரைக்களலாம்
பசுபதிநின் செயலே
பரிந்தெனையும் பாடுவித்துப்
பரிசுமகிழ்ந் தருளே. 6

3817 மாநிருபா திபர்சூழ மணிமுடிதான் பொறுத்தே
மண்ணாள வானாள
மனத்தில்நினைத் தேனோ
தேன்ஒருவா மொழிச்சியரைத்
திளைக்கவிழைந் தேனோ
தீஞ்சுவைகள் விரும்பினனோ
தீமைகள்செய் தேனோ
நானொருபா வமும்அறியேன்
நன்னிதியே எனது
நாயகனே பொதுவிளங்கும்
நடராஜ பதியே
ஏன்ஒருமை இலர்போல்நீ
இருக்கின்றாய் அழகோ
என்ஒருமை அறியாயோ
யாவும்அறிந் தாயே. 7

3818 பாவிமனக் குரங்காட்டம் பார்க்கமுடி யாதே
பதிவெறுத்தேன் நிதிவெறுத்தேன்
பற்றனைத்தும் தவிர்ந்தேன்
ஆவிஉடல் பொருளைஉன்பாற்
கொடுத்தேன்உன் அருட்பேர்

ஆசைமய மாகிஉனை
அடுத்துமுயல் கின்றேன்
கூவிஎனை ஆட்கொள்ள
நினையாயோ நினது
குறிப்பறியேன் பற்பலகால்
கூறிஇளைக் கின்றேன்
தேவிசிவ காமவல்லி
மகிழும்மண வாளா
தெருள்நிறைவான் அமுதளிக்கும் 8
தருணம்இது தானே.

3819 கட்டவிழ்ந்த கமலம்எனக்
கருத்தவிழ்ந்து நினையே
கருதுகின்றேன் வேறொன்றும்
கருதுகிலேன் இதுதான்
சிட்டருளம் திகழ்கின்ற
சிவபதியே நினது
திருவுளமே அறிந்ததுநான்
செப்புதல்என் புவிமேல்
விட்டகுறை தொட்டகுறை
இரண்டும்நிறைந் தனன்நீ
விரைந்துவந்தே அருட்சோதி
புரிந்தருளும் தருணம்

தொட்டதுநான்
துணிந்துரைத்தேன் நீஉணர்த்த
உணர்ந்தே
சொல்வதலால் என்அறிவால்
சொல்லவல்லேன் அன்றே. 9

3820 காட்டைஎலாம் கடந்துவிட்டேன்
நாட்டைஅடைந் துனது
கடிநகர்ப்பொன் மதிற்காட்சி
கண்குளிரக் கண்டேன்
கோட்டைஎலாம் கொடிநாட்டிக்
கோலமிடப் பார்த்தேன்
கோயிலின்மேல் வாயிலிலே
குறைகளெலாம் தவிர்ந்தேன்
சேட்டைஅற்றுக் கருவிஎலாம்
என்வசம்நின் றிடவே
சித்திஎலாம் பெற்றேன்நான்
திருச்சிற்றம் பலமேல்
பாட்டைஎலாம் பாடுகின்றேன்
இதுதருணம் பதியே
பலந்தரும்என் உளந்தனிலே
கலந்துநிறைந் தருளே. 10

3821 சித்திஎலாம் வல்லசிவ சித்தன்உளம்

கலந்தான்
செத்தாரை எழுப்புகின்ற
திருநாள்கள் அடுத்த
இத்தினமே தொடங்கிஅழி
யாதநிலை அடைதற்
கேற்றகுறி ஏற்றவிடத்
திசைந்தியல்கின் றனநாம்
சத்தியமே பெருவாழ்வில்
பெருங்களிப்புற் றிடுதல்
சந்தேகித் தலையாதே
சாற்றியஎன் மொழியை
நித்தியவான் மொழிஎன்ன
நினைந்துமகிழ்ந் தமைவாய்
நெஞ்சேநீ அஞ்சேல்உள்
அஞ்சேல்அஞ் சேலே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

34. அனுபோக நிலயம்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3822 இனிப்பிரிந் திறையும் இருக்கலேன்
பிரிவை
எண்ணினும் ஐயவோ மயங்கிப்
பனிப்பில்என் உடம்பும்
உயிரும்உள் உணர்வும்
பரதவிப் பதைஅறிந் திலையோ
தனிப்படு ஞான வெளியிலே
இன்பத்
தனிநடம் புரிதனித் தலைவா
கனிப்பயன் தருதற் கிதுதகு
தருணம்
கலந்தருள் கலந்தருள் எனையே. 1
3823 பிரிந்தினிச் சிறிதும் தரிக்கலேன்
பிரிவைப்
பேசினும் நெய்விடுந் தீப்போல்
எரிந்துளங் கலங்கி255
மயங்கல்கண் டிலையோ
எங்கணும் கண்ணுடை எந்தாய்
புரிந்தசிற் பொதுவில் திருநடம்
புரியும்
புண்ணியா என்னுயிர்த்
துணைவா

கரந்திடா256 துறுதற் கிதுதகு
தருணம்
கலந்தருள் கலந்தருள் எனையே. 2

255. கருகி - முதற் பதிப்பு, பொ. சு., பி. இரா., ச. மு. க.

256. கரைந்திடாது - முதற்பதிப்பு, பொ. சு., ச. மு. க.

3824 மேலைஏ காந்த வெளியிலே
நடஞ்செய்
மெய்யனே ஐயனே எனக்கு
மாலையே அணிந்த மகிழ்நனே
எல்லாம்
வல்லனே நல்லனே அருட்செங்
கோலையே நடத்தும்
இறைவனே ஓர்எண்
குணத்தனே இனிச்சகிப் பறியேன்
காலையே தருதற் கிதுதகு
தருணம்
கலந்தருள் கலந்தருள் எனையே.
3

3825 பண்டுகொண் டெனைத்தான்
பிழைகுறி யாத

பண்பனே திருச்சிற்றம் பலத்தே
தொண்டுகொண் டடியர்
களிக்கநின் றாடும்
தூயனே நேயனே பிரமன்
விண்டுகண் டறியா முடிஅடி
எனக்கே
விளங்குறக் காட்டிய விமலா
கண்டுகொண் டுறுதற் கிதுதகு
தருணம்
கலந்தருள் கலந்தருள் எனையே. 4

3826 தனித்துணை எனும்என் தந்தையே
தாயே
தலைவனே சிற்சபை தனிலே
இனித்ததெள் ளமுதே
என்னுயிர்க் குயிரே
என்னிரு கண்ணுள்மா மணியே
அனித்தமே நீக்கி ஆண்டஎன்
குருவே
அண்ணலே இனிப்பிரி
வாற்றேன்
கனித்துணை தருதற் கிதுதகு
தருணம்

கலந்தருள் கலந்தருள் எனையே. 5

3827 துன்பெலாம் தவிர்க்கும் திருச்சிற்றம்
பலத்தே
சோதியுட் சோதியே அழியா
இன்பெலாம் அளிக்கும்
இறைவனே என்னை
ஈன்றநல் தந்தையே தாயே
அன்பெலாம் ஆகி நிறைந்ததோர்
நிறைவே
அண்ணலே இனிப்பிரி
வாற்றேன்
பொன்பதந் தருதற் கிதுதகு
தருணம்
புணர்ந்தருள் புணர்ந்தருள்
எனையே. 6

3828 ஏதும்ஒன் றறியாப் பேதையாம்
பருவத்
தென்னைஆட் கொண்டெனை
உவந்தே
ஓதும்இன் மொழியால் பாடவே
பணித்த

ஒருவனே என்னுயிர்த் துணைவா
வேதமும் பயனும் ஆகிய
பொதுவில்
விளங்கிய விமலனே ஞான
போதகம் தருதற் கிதுதகு தருணம்
புணர்ந்தருள் புணர்ந்தருள் 7
எனையே.

3829 எண்ணிய எனதுள் எண்ணமே
எண்ணத்
திசைந்தபேர் இன்பமே
யான்தான்
பண்ணிய தவமே தவத்துறும்
பலனே
பலத்தினால் கிடைத்தஎன் பதியே
தண்ணிய மதியே மதிமுடி அரசே
தனித்தசிற் சபைநடத் தமுதே
புண்ணியம் அளித்தற் கிதுதகு
தருணம்
புணர்ந்தருள் புணர்ந்தருள்
எனையே.
8

3830 மலப்பகை தவிர்க்கும் தனிப்பொது

மருந்தே
மந்திர மேஒளிர் மணியே
நிலைப்பட எனைஅன்
றாண்டருள் அளித்த
நேயனே தாயனை யவனே
பலப்படு பொன்னம் பலத்திலே
நடஞ்செய்
பரமனே பரமசிற் சுகந்தான்
புலப்படத் தருதற் கிதுதகு
தருணம்
புணர்ந்தருள் புணர்ந்தருள்
எனையே. 9

3831 களிப்புறும் அடியேன் கையிலே
கிடைத்த
கற்பகத் தீஞ்சுவைக் கனியே
வெளிப்புறத் தோங்கும்
விளக்கமே அகத்தே
விளங்கும்ஓர் விளக்கமே
எனக்கே
ஒளிப்பிலா தன்றே அளித்தசிற்
பொதுவில்
ஒருவனே இனிப்பிரி வாற்றேன்

புளிப்பற இனித்தற் கிதுதகு
தருணம்
புணர்ந்தருள் புணர்ந்தருள்
எனையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

35. சிவயோக நிலை

நேரிசை வெண்பா

3832 மதிமண்ட லத்தமுதம் வாயார
உண்டே
பதிமண்ட லத்தரசு பண்ண - நிதிய
நவநேய மாக்கும் நடராச னேயெஞ்
சிவனே கதவைத் திற. 1

3833 இந்தார் அருளமுதம் யானருந்தல்
வேண்டுமிங்கே
நந்தா மணிவிளக்கே ஞானசபை -
எந்தாயே
கோவே எனது குருவே
எனையாண்ட

தேவே கதவைத் திற. 2

3834 சாகா அருளமுதம் தானருந்தி
நான்களிக்க
நாகா திபர்சூழ் நடராசா - ஏகா
பவனே பரனே பராபரனே எங்கள்
சிவனே கதவைத் திற. 3

3835 அருளோங்கு தண்ணமுதம்
அன்பால் அருந்தி
மருள்நீங்கி நான்களித்து வாழப் -
பொருளாந்
தவநேயர் போற்றும் தயாநிதியே
எங்கள்
சிவனே கதவைத் திற.

4

3836 வானோர்க் கரிதெனவே
மாமறைகள் சாற்றுகின்ற
ஞானோ தயஅமுதம் நானருந்த -
ஆனாத்
திறப்பா வலர்போற்றும் சிற்றம்
பலவா
சிறப்பா கதவைத் திற. 5

எல்லாமும் வல்லசித்தென் றெல்லா

3837 மறைகளுஞ்சொல்
நல்லார் அமுதமது நானருந்த -
நல்லார்க்கு
நல்வாழ் வளிக்கும் நடராயா
மன்றோங்கு
செல்வா கதவைத் திற. 6
3838 ஏழ்நிலைக்கும் மேற்பால்
இருக்கின்ற தண்ணமுதம்
வாழ்நிலைக்க நானுண்டு
மாண்புறவே - கேழ்நிலைக்க
ஆவாளென் றென்னைஉவந்
தாண்டதிரு அம்பலமா
தேவா கதவைத் திற. 7
3839 ஈன உலகத் திடர்நீங்கி இன்புறவே
ஞான அமுதமது நானருந்த - ஞான
உருவே உணர்வே ஒளியே
வெளியே
திருவே கதவைத் திற. 8
3840 திரையோ தசத்தே திகழ்கின்ற
என்றே
வரையோது தண்ணமுதம் வாய்ப்ப

- உரைஓது
வானேஎம் மானேபெம் மானே
மணிமன்றில் 9
தேனே கதவைத் திற.

3841 சோதிமலை மேல்வீட்டில் தூய
திருஅமுதம்
மேதினிமேல் நான்உண்ண
வேண்டினேன் - ஓதரிய
ஏகா அனேகா எழிற்பொதுவில்
வாழ்ஞான
தேகா கதவைத் திற. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

36. பெற்ற பேற்றினை வியத்தல்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3842 சீரிடம் பெறும்ஓர் திருச்சிற்றம்
பலத்தே
திகழ்தனித் தந்தையே நின்பால்
சேரிடம் அறிந்தே
சேர்ந்தனன்257 கருணை

செய்தருள் செய்திடத் தாழ்க்கில்
யாரிடம் புகுவேன் யார்துணை
என்பேன்
யார்க்கெடுத் தென்குறை
இசைப்பேன்
போரிட முடியா தினித்துய
ரொடுநான்
பொறுக்கலேன் அருள்கஇப்
போதே. 1

257. சேரிடம் அறிந்து சேர் -
ஆத்திசூடி.

3843 போதுதான் விரைந்து போகின்ற
தருள்நீ
புரிந்திடத் தாழ்த்தியேல் ஐயோ
யாதுதான் புரிவேன் யாரிடம்
புகுவேன்
யார்க்கெடுத் தென்குறை
இசைப்பேன்
தீதுதான் புரிந்தேன் எனினும்நீ
அதனைத்
திருவுளத் தடைத்திடு வாயேல்

ஈதுதான் தந்தை மரபினுக்
கழகோ
என்னுயிர்த் தந்தைநீ அலையோ. 2
3844 தந்தைநீ அலையோ தனயன்நான்
அலனோ
தமியனேன் தளர்ந்துளங் கலங்கி
எந்தையே குருவே இறைவனே
முறையோ
என்றுநின் றோலிடு கின்றேன்
சிந்தையே அறியார் போன்றிருந்
தனையேல்
சிறியனேன் என்செய்கேன்
ஐயோ
சந்தையே புகுந்த நாயினில்
கடையேன்
தளர்ச்சியைத் தவிர்ப்பவர் யாரே. 3
3845 யாரினும் கடையேன் யாரினும்
சிறியேன்
என்பிழை பொறுப்பவர் யாரே
பாரினும் பெரிதாம்
பொறுமையோய் நீயே
பாவியேன் பிழைபொறுத்

திலையேல்
ஊரினும் புகுத ஒண்ணுமோ
பாவி
உடம்பைவைத் துலாவவும்
படுமோ
சேரினும் எனைத்தான்
சேர்த்திடார் பொதுவாம்
தெய்வத்துக் கடாதவன் என்றே. 4

3846 அடாதகா ரியங்கள் செய்தனன்
எனினும்
அப்பநீ அடியனேன் தன்னை
விடாதவா றறிந்தே களித்திருக்
கின்றேன்
விடுதியோ விட்டிடு வாயேல்
உடாதவெற் றரைநேர்ந்
துயங்குவேன் ஐயோ
உன்னருள் அடையநான் இங்கே
படாதபா டெல்லாம் பட்டனன்
அந்தப்
பாடெலாம் நீஅறி யாயோ. 5

3847 அறிந்திலை யோஎன் பாடெலாம்

என்றே
அழைத்தனன் அப்பனே என்னை
எறிந்திடா திந்தத் தருணமே
வந்தாய்
எடுத்தணைத் தஞ்சிடேல் மகனே
பிறிந்திடேம் சிறிதும்
பிறிந்திடேம் உலகில்
பெருந்திறல் சித்திகள் எல்லாம்
சிறந்திட உனக்கே தந்தனம்
எனஎன்
சென்னிதொட் டுரைத்தனை
களித்தே. 6

3848 களித்தென துடம்பில் புகுந்தனை
எனது
கருத்திலே அமர்ந்தனை கனிந்தே
தெளித்தஎன் அறிவில்
விளங்கினை உயிரில்
சிறப்பினால் கலந்தனை உள்ளம்
தளிர்த்திடச் சாகா வரங்கொடுத்
தென்றும்
தடைபடாச் சித்திகள் எல்லாம்

அளித்தனை எனக்கே
நின்பெருங் கருணை
அடியன்மேல் வைத்தவா 7
றென்னே.

3849 என்னிகர் இல்லா இழிவினேன்
தனைமேல்
ஏற்றினை யாவரும் வியப்பப்
பொன்இயல் வடிவும் புரைபடா
உளமும்
பூரண ஞானமும் பொருளும்
உன்னிய எல்லாம் வல்லசித்
தியும்பேர்
உவகையும் உதவினை எனக்கே
தன்னிகர் இல்லாத் தலைவனே
நினது
தயவைஎன் என்றுசாற் றுவனே. 8

3850 சாற்றுவேன் எனது தந்தையே தாயே
சற்குரு நாதனே என்றே
போற்றுவேன் திருச்சிற் றம்பலத்
தாடும்
பூரணா எனஉல கெல்லாம்
தூற்றுவேன் அன்றி எனக்குநீ

செய்த
தூயபேர் உதவிக்கு நான்என்
ஆற்றுவேன் ஆவி உடல்பொருள்
எல்லாம்
அப்பநின் சுதந்தரம் அன்றோ. 9

3851 சுதந்தரம் உனக்கே கொடுத்தனம்
உனது
தூயநல் உடம்பினில் புகுந்தேம்
இதந்தரும் உளத்தில் இருந்தனம்
உனையே
இன்புறக் கலந்தனம் அழியாப்
பதந்தனில் வாழ்க அருட்பெருஞ்
சோதிப்
பரிசுபெற் றிடுகபொற் சபையும்
சிதந்தரு சபையும் போற்றுக
என்றாய்
தெய்வமே வாழ்கநின் சீரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

37. அழிவுறா அருள்வடிவப் பேறு

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

3852 சிவங்க னிந்தசிற் றம்பலத்
தருள்நடம் செய்கின்ற
பெருவாழ்வே
நவங்க னிந்தமேல் நிலைநடு
விளங்கிய நண்பனே அடியேன்றன்
தவங்க னிந்ததோர் விண்ணப்பம்
திருச்செவி தரித்தருள் புரிந்தாயே
பவங்க னிந்தஇவ் வடிவமே
அழிவுறாப் பதிவடி வாமாறே. 1

3853 விளங்கு கின்றசிற் றம்பலத்
தருள்நடம் விளைக்கின்ற
பெருவாழ்வே
களங்க மில்லதோர் உளநடு
விளங்கிய கருத்தனே
அடியேன்நான்
விளம்பி நின்றதோர் விண்ணப்பம்
திருச்செவி வியந்தருள் புரிந்தாயே
உளங்கொள் இவ்வடி விம்மையே
மந்திர ஒளிவடி வாமாறே. 2

3854 விஞ்சு கின்றசிற் றம்பலத்
தருள்நடம் விளைக்கின்ற

பெருவாழ்வே
எஞ்சல் அற்றமா மறைமுடி
விளங்கிய என்னுயிர்த்
துணையேநான்
அஞ்சல் இன்றியே செய்தவிண்
ணப்பம்ஏற் றகங்களித் தளித்தாயே
துஞ்சும் இவ்வுடல் அழிவுறா
தோங்குமெய்ச் சுகவடி வாமாறே. 3
3855 ஓங்கு கின்றசிற் றம்பலத் தருள்நடம்
ஒளிர்கின்ற பெருவாழ்வே
தேங்கு லாவிய தெள்ளமு
தேபெருஞ் செல்வமே சிவமேநின்
பாங்க னேன்மொழி விண்ணப்பம்
திருச்செவி பதித்தருள் புரிந்தாயே
ஈங்கு வீழுடல் என்றும்வீ
ழாதொளிர் இயல்வடி வாமாறே. 4
3856 இலங்கு கின்றசிற் றம்பலத்
தருள்நடம் இடுகின்ற பெருவாழ்வே
துலங்கு பேரருட் சோதியே
சோதியுள் துலங்கிய பொருளேஎன்
புலங்கொள் விண்ணப்பம்
திருச்செவிக் கேற்றருள்

புரிந்தனைஇஞ்ஞான்றே
அலங்கும் இவ்வுடல் எற்றையும்
அழிவுறா அருள்வடி வாமாறே. 5

3857 சிறந்த பேரொளித் திருச்சிற்றம்
பலத்திலே திகழ்கின்ற
பெருவாழ்வே
துறந்த பேருளத் தருட்பெருஞ்
சோதியே சுகப்பெரு நிலையேநான்
மறந்தி டாதுசெய் விண்ணப்பம்
திருச்செவி மடுத்தருள் புரிந்தாயே
பிறந்த இவ்வுடல் என்றும்இங்
கழிவுறாப் பெருமைபெற்
றிடுமாறே. 6

3858 வயங்கு கின்றசிற் றம்பலந்
தன்னிலே வளர்கின்ற
பெருவாழ்வே
மயங்கு றாதமெய் அறிவிலே
விளங்கிய மாமணி விளக்கேஇங்
கியங்கு சிற்றடி யேன்மொழி
விண்ணப்பம் ஏற்றருள் புரிந்தாயே
தயங்கும் இவ்வுடல் எற்றையும்
அழிவுறாத் தனிவடி வாமாறே. 7

3859 தீட்டு கின்றசிற் றம்பலந் தன்னிலே
திகழ்கின்ற பெருவாழ்வே
காட்டு கின்றதோர் கதிர்நடு
விளங்கிய கடவுளே அடியேன்நான்
நீட்டி நின்றதோர் விண்ணப்பம்
திருச்செவி நிறைத்தருள் புரிந்தாயே
பூட்டும் இவ்வுடல் எற்றையும்
அழிவுறாப் பொன்வடி வாமாறே. 8

3860 தடையி லாதசிற் றம்பலந் தன்னிலே
தழைக்கின்ற பெருவாழ்வே
கடையி லாப்பெருங் கதிர்நடு
விளங்கும்ஓர் கடவுளே
அடியேன்நான்
இடைவு றாதுசெய் விண்ணப்பம்
திருச்செவிக் கேற்றருள் புரிந்தாயே
புடையின் இவ்வுடல் எற்றையும்
அழிவுறாப் பொன்வடி வாமாறே. 9

3861 கையின் நெல்லிபோல் விளங்குசிற்
றம்பலங் கலந்தருள் பெருவாழ்வே
மெய்யி லேவிளைந் தோங்கிய
போகமே மெய்ப்பெரும்

பொருளேநான்
ஐய மற்றுரைத் திட்டவிண்
ணப்பம்ஏற் றளித்தனை
இஞ்ஞான்றே
செய்யும் இவ்வுடல் என்றுமிங் 10
கழிவுறாச் சிவவடி வாமாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

38. பேரருள் வாய்மையை வியத்தல்

கட்டளைக் கலித்துறை

3862 நன்றே தருந்திரு நாடகம்
நாடொறும் ஞானமணி
மன்றே விளங்கப் புரிகின்ற ஆனந்த
வார்கழலோய்
இன்றே அருட்பெருஞ் சோதிதந்
தாண்டருள் எய்துகணம்
ஒன்றே எனினும் பொறேன்அருள்
ஆணை உரைத்தனனே. 1
3863 தற்சோதி என்னுயிர்ச் சத்திய சோதி
தனித்தலைமைச்

சிற்சோதி மன்றொளிர் தீபக
சோதிஎன் சித்தத்துள்ளே
நற்சோதி ஞானநல் நாடக சோதி
நலம்புரிந்த
பொற்சோதி ஆனந்த பூரண
சோதிஎம் புண்ணியனே. 2

3864 திரைகண்ட மாயைக் கடல்கடந்
தேன்அருட் சீர்விளங்கும்
கரைகண் டடைந்தனன் அக்கரை
மேல்சர்க் கரைகலந்த
உரைகண்ட தெள்ளமு துண்டேன்
அருளொளி ஓங்குகின்ற
வரைகண்ட தன்மிசை உற்றேன்
உலகம் மதித்திடவே.
3

3865 மனக்கேத மாற்றிவெம் மாயையை
நீக்கி மலிந்தவினை
தனக்கே விடைகொடுத் தாணவம்
தீர்த்தருள் தண்ணமுதம்
எனக்கே மிகவும் அளித்தருட்
சோதியும் ஈந்தழியா
இனக்கேண்மை யுந்தந்தென்

உட்கலந் தான்மன்றில்
என்னப்பனே. 4

3866 வாதித்த மாயை வினையா
ணவம்எனும் வன்மலத்தைச்
சேதித்தென் உள்ளம் திருக்கோயி
லாக்கொண்டு சித்திஎலாம்
போதித் துடம்பையும் பொன்னுடம்
பாக்கிநற் புத்தமுதும்
சாதித் தருளிய நின்னருட்
கியான்செயத் தக்கதென்னே. 5

3867 செத்தார் எழுகெனச் சிந்தைசெய்
முன்னஞ் சிரித்தெழவே
இத்தா ரணியில் அருட்பெருஞ்
சோதி எனக்களித்தாய்
எத்தாலும் என்றும் அழியா
வடிவுதந் தென்னுள்நின்னை
வைத்தாய் மணிமன்ற வாணநின்
பேரருள் வாய்மையென்னே. 6

3868 ஆக்கல்ஒன் றோதொழில்
ஐந்தையும் தந்திந்த அண்டபிண்ட
வீக்கம்எல் லாம்சென்றுன்

இச்சையின் வண்ணம் விளங்குகநீ
ஏக்கமு றேல்என் றுரைத்தருட்
சோதியும் ஈந்தெனக்கே
ஊக்கமெ லாம்உற உட்கலந் 7
தான்என் உடையவனே.

3869 என்னேஎன் மீதெம் பெருமான்
கருணை இருந்தவண்ணம்
தன்னேர் இலாத அருட்பெருஞ்
சோதியைத் தந்துலகுக்
கன்னே எனவிளை யாடுக என்றழி
யாதசெழும்
பொன்னேர் வடிவும் அளித்தென்
உயிரில் புணர்ந்தனனே. 8

3870 அச்சோ என்என்று புகல்வேன்என்
ஆண்டவன் அம்பலத்தான்
எச்சோ தனையும் இயற்றாதென்
னுட்கலந் தின்னருளாம்
மெய்ச்சோதி ஈந்தெனை மேனிலைக்
கேற்றி விரைந்துடம்பை
இச்சோதி ஆக்கிஅழியா நலந்தந்த
விச்சையையே. 9

3871 வாழிஎன் ஆண்டவன் வாழிஎங்
கோன்அருள் வாய்மைஎன்றும்
வாழிஎம் மான்புகழ் வாழிஎன்
நாதன் மலர்ப்பதங்கள்
வாழிமெய்ச் சுத்தசன் மார்க்கப்
பெருநெறி மாண்புகொண்டு
வாழிஇவ் வையமும் வானமும் 10
மற்றவும் வாழியவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

This page was first put up on Jan 9, 2002
Please send your comments and corrections to the Webmaster(s) of this site